

"Βενιζελική Ανώνυμη Εταιρεία"...

...Το επίσημο όνομα του "δικοματισμού"

**...Η συμμορία,
η οποία εκτελεί "συμβόλαιο θανάτου"
εναντίον της Ελλάδας.**

**...Αυτοί, οι οποίοι μας οδήγησαν
από τη μικρασιατική καταστροφή και τη Χούντα
στην καταστροφή του ΔΝΤ.**

Κάθε φορά, που ξεκινάμε να γράφουμε ένα καινούργιο κείμενο, έρχεται στο νου μας μια αρχαία κινέζικη παροιμία. Μια παροιμία, η οποία, για να "επιβιώσει" στην κάμινο των αιώνων, είναι σίγουρα σοφή και η οποία μας λέει το εξής απλό: **"Αν θέλεις να ταΐσεις έναν πεινασμένο, μην του δίνεις ψάρι για να φάει ...αλλά μάθε του να ψαρεύει."** Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Θέλουμε να πούμε ότι, κάθε φορά που θέλουμε μέσω ενός κειμένου να δώσουμε "τροφή" στον αναγνώστη, ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα μόνιμο δίλημμα. Να γράψουμε με συνοπτικές διαδικασίες την άποψή μας για το θέμα ή να "ταξιδεύσουμε" τον αναγνώστη; Να στηριχθούμε στην αλήθεια, η οποία προκύπτει από την πληροφορία ή στην αλήθεια, η οποία προκύπτει από τη λογική κρίση;

Η πληροφορία είναι όπως το ψάρι. Αν την έχεις, καλώς ...Θα "φας". Αν δεν την έχεις, θα "πεινάσεις". Όμως, από την άλλη πλευρά η κρίση είναι όπως το "ψάρεμα". Αν γνωρίζεις να

χρησιμοποιείς την κρίση σου, ποτέ δεν θα πεινάσεις. Ακόμα κι αν δεν έχεις την πληροφορία που χρειάζεσαι, θα βρεις το αποτέλεσμα που αναζητάς μέσω άλλων πληροφοριών, τις οποίες σίγουρα έχεις. Αυτό είναι το δίλημά μας. Να εκμεταλλευτούμε το νέο θέμα μας, ώστε να "ψαρέψουμε" το συμπέρασμα και να μάθει ο αναγνώστης το "ψάρεμα" ή να του δώσουμε έτοιμο ένα "ψάρι" και να λύσει το πρόβλημα της στιγμής; Να του πούμε, για παράδειγμα, ποιοι είναι οι "προδότες", οι οποίοι προκύπτουν από κάποια στοιχεία που έχουμε στην κατοχή μας ή να τους "ψαρέψουμε" από τα "θολά "νερά" της ιστορίας και να μείνει ως επιπλέον κέρδος στον αναγνώστη το "ψάρεμα"; Γιατί υπάρχει αυτό το δίλημμα; Γιατί πολλές φορές έχουμε κατηγορηθεί για το "μέγεθος" των κειμένων μας.

Κάποιοι αναγνώστες μας —προφανώς πιο "βιαστικοί" από εμάς— θα μπορούσαν να "πουν" τα ίδια μ' αυτά που λέμε εμείς σε πολύ μικρότερα κείμενα. Δεν γνωρίζουμε βέβαια αν έχουν βρει και κάποιο "χάπι", για να μεταφέρουν τις γνώσεις τους ακόμα πιο γρήγορα και βέβαια πιο ξεκούραστα. Το μυστήριο είναι πως όλοι γνωρίζουμε τις "ταχύτητές" τους, αλλά κείμενά τους δεν έχουμε δει και πολύ περισσότερο δεν γνωρίζουμε τις απόψεις τους για τα θέματα στα οποία τοποθετούμαστε. Απλά —και εκ των υστέρων— μαθαίνουμε πως όλα αυτά, τα οποία λέμε, τα "γνώριζαν" και οι ίδιοι ...άσχετα αν ποτέ και σε κανένα θέμα δεν έτυχε να τα δούμε γραμμένα πριν τα αναφέρουμε εμείς.

Αυτό το τελευταίο δεν το αναφέρουμε, γιατί θέλουμε να τους κατηγορήσουμε. Αυτό το αναφέρουμε εντελώς καλοπροαίρετα, γιατί θέλουμε να εξηγήσουμε το φαινόμενο. Πραγματικά πιστεύουμε ότι το πιθανότερο είναι να μην κατανοούν ούτε οι ίδιοι τι συμβαίνει. Δεν το κάνουν απαραίτητα εκ του πονηρού. Μπορεί να είναι λίγο ενοχλητικό ή λίγο άδικο για εμάς, αλλά δεν είναι σημαντικό. Δεν λένε ψέματα, όταν ισχυρίζονται ότι τα γνώριζαν ...μόνο και μόνο για να μειώσουν το έργο του συγγραφέα ...Το νομίζουν πραγματικά ...Το κάνουν, επειδή πέφτουν θύματα μιας ιδιόμορφης πνευματικής "ψευδαισθήσης". Τους παγιδεύει η διαφορά μεταξύ του "κοιτώ" και του "βλέπω". Η διαφορά μεταξύ του "ξέρω" και του "γνωρίζω".

Αυτές οι έννοιες, παρ' όλο που μοιάζουν τρομερά, είναι παντελώς διαφορετικές μεταξύ τους. Επειδή περιγράφουν όμοιες καταστάσεις, αλλά ταυτόχρονα τις συνδέουν με την έννοια της γνώσης, φτάνουν σε τρομερές διαφορές ...Τόσο μεγάλες διαφορές, που στο τέλος μπορεί να μην έχουν καμία σχέση μεταξύ τους. Είναι σαν το "κοιτώ" τον Ουρανό του ερωτευμένου με το "βλέπω" τον Ουρανό του αστροφυσικού. Είναι σαν το "ξέρω" την αρρώστια του νοσούντα με το "γνωρίζω" την αρρώστια του επιστήμονα.

Όλοι, για παράδειγμα, συζητάνε σήμερα για τη φωτογραφία της Ντόρας με τον Χριστοφοράκο. Την "κοιτούν" και καταλαβαίνουν ότι πρόκειται για ένα "σκάνδαλο", επειδή αποκαλύφθηκε πρόσφατα το σκοτεινό παρελθόν του Χριστοφοράκου. "Κοιτούν" μια κορυφαία πολιτικό του τόπου να συνυπάρχει και να χαριεντίζεται με έναν γόνο δωσίλογου. Την "κοιτούν" αυτήν τη φωτογραφία, αλλά δεν "βλέπουν" αυτό, το οποίο τους δείχνει ...Δεν "βλέπουν" τι μπορεί να σημαίνει η φωτογραφία μεταξύ μιας απογόνου του Βενιζέλου και ενός απογόνου ενός δωσίλογου ...Δεν "βλέπουν" πως αυτή η φωτογραφία είναι απόφια η "περιγραφή" της νεότερης ιστορίας μας.

Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ του "κοιτώ" και του "βλέπω". "Κοιτούν" αυτό, το οποίο δείχνει η φωτογραφία και εκεί σταματούν. "Κοιτούν" και καταλαβαίνουν μόνον αυτό, το οποίο κάποιος τους έχουν εξηγήσει μέσω της πληροφορίας. "Κοιτούν", όπως κοιτά ο ασθενής τις δικές του ακτινογραφίες και τις καταλαβαίνει απόλυτα, επειδή του τις εξήγησαν οι επιστήμονες ...Αυτοί, οι οποίοι τις "βλέπουν" και είναι οι γιατροί. Ο ασθενής τις "κοιτά", χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τις "βλέπει" και άρα ότι μπορεί να δει κι αυτές κάποιων άλλων ασθενών. Αυτό συμβαίνει και

με αυτήν τη φωτογραφία. Αν πραγματικά "έβλεπαν" οι Έλληνες αυτήν τη φωτογραφία και δεν την "κοιτούσαν" απλά, δεν θα τελείωναν σ' αυτήν, αλλά από αυτήν θα "ξεκινούσαν". Θα "έβλεπαν" κι άλλες φωτογραφίες. Τι σημαίνει αυτό; Αν "έβλεπαν" ως σκάνδαλο αυτήν τη φωτογραφία θα "έβλεπαν" ως σκάνδαλο και τις φωτογραφίες της Ντόρας με τον Λαμπράκη, για παράδειγμα.

Γιατί είναι όμως όμοιες αυτές οι φωτογραφίες μεταξύ τους; Γιατί κάποιος, που γνωρίζει την ιστορία, αντιλαμβάνεται κάποιες ομοιότητες. Απλά, αυτήν τη δυνατότητα την έχει εκείνος που "βλέπει" και όχι εκείνος που "κοιτά". Γιατί; Γιατί, αυτός που "βλέπει", "γνωρίζει", ενώ αυτός που "κοιτά" απλά "ξέρει" ...Πολλοί "ξέρουν", αλλά λίγοι "γνωρίζουν". Υπάρχει άνθρωπος, που δεν "ξέρει" ότι το Βήμα ή τα Νέα ανήκαν στον Λαμπράκη; Όλοι το ξέρουν. Πόσοι όμως ξέρουν ότι το "Βήμα" αρχικά λεγόταν "Ελεύθερο Βήμα" και τα "Νέα" λεγόταν "Αθηναϊκά Νέα"; ...Πολύ λιγότεροι. Πόσοι ξέρουν ΓΙΑΤΙ αναγκάστηκε ο πατέρας Λαμπράκης ν' αλλάξει τα ονόματα των εντύπων του; ...Ελάχιστοι ...Αυτοί οι ελάχιστοι είναι εκείνοι που γνωρίζουν. Κατάλαβε ο αναγνώστης τη διαφορά μεταξύ του "ξέρω" και του "γνωρίζω"; Για τα ίδια πράγματα μιλάμε, που τα γνωρίζουν όλοι. Μιλάμε για τη σχέση του Λαμπράκη με το "Βήμα" και τα "Νέα" ...Κι όμως, ενώ όλοι φαινομενικά ξέρουν τα ίδια, δεν γνωρίζουν τα ίδια.

Αναφερόμαστε στην περίπτωση του Λαμπράκη, γιατί πολύ πρόσφατα αποκαλύφθηκε ένα έγγραφο, το οποίο τον παρουσίαζε ως "ιθύνοντα νου" του Πραξικοπήματος στην Κύπρο. Πολλοί έσπευσαν να χαρακτηρίσουν το έγγραφο ως πλαστό, αλλά αυτό, το οποίο έχει σημασία, είναι άλλο. Τι ακριβώς ήταν ο Χρήστος Λαμπράκης; Γιατί ένας "προοδευτικός" εκδότης να έχει τέτοια δύναμη και μάλιστα σε περίοδο Χούντας; Τι είναι δηλαδή πιο λογικό και πιο εύκολο να ισχυριστεί κάποιος; Ότι ένας "προοδευτικός" εκδότης δεν ήταν δυνατόν εκείνη την εποχή να συμμετέχει σε παιχνίδια της Χούντας ή ότι είναι πλαστό το έγγραφο; Γιατί δεν βγήκε κανένας από τους υποστηρικτές του να πει ότι, επειδή είναι αδύνατον να ισχύει το πρώτο, αυτό καθιστά αυτόματα και το δεύτερο ως μη αληθινό.

Πώς είναι δυνατόν —έστω και εμμέσως— να θεωρούν ότι ο Λαμπράκης ήταν δυνατόν να έχει μια τέτοια δύναμη επί Χούντας και άρα ν' αναζητούν την αυθεντικότητα ή μη του εγγράφου; Ήταν δυνατόν ένας "διωκόμενος" μέχρι βασανισμού εκδότης να έχει σχέση με τον ίδιο τον δικτάτορα της εποχής; Ήταν δυνατόν ένας αντιστασιακός "αριστερός" να διέθετε την έπαυλη του, για να συνωμοτεί, αλλά και να συγχρωτίζεται με φασίστες του καθεστώτος και εφοπλιστές; Τι συνέβαινε με τον Χρήστο Λαμπράκη επί Χούντας; Τις μονές ημέρες τον βασάνιζε η Χούντα και τις ζυγές τον δεξιωνότανε; Το πρωί τον κυνηγούσε και το απόγευμα έπαιζαν μαζί μπρίτζ; ...Πρώτα σ' αυτά τα ερωτήματα πρέπει να δοθούν απαντήσεις και στη συνέχεια αναζητείται η αυθεντικότητα ή μη των εγγράφων.

Γι' αυτόν τον λόγο επιμένουμε σε ένα τέτοιο κείμενο να έχουμε ως προτεραιότητα τον διαχωρισμό αυτών που "ξέρουμε" από αυτά που "γνωρίζουμε". Όταν αποκαλύπτεται η γνώση, όλοι εκ των υστέρων νομίζουν ότι τα γνώριζαν, ενώ στην πραγματικότητα απλά τα ήξεραν, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι μπορούσαν να τα αξιολογήσουν. Απλά τα ήξεραν, επειδή τα είχαν ακούσει, αλλά δεν γνώριζαν την αξία τους. Τα "ήξεραν", όπως μπορεί για παράδειγμα ν' ακούσει κάποιος σε έναν διάδρομο νοσοκομείου τα αποτελέσματα κάποιων δικών του ιατρικών εξετάσεων και ενώ τα ξέρει δεν γνωρίζει τι σημαίνουν. Τα έχει ακούσει και άρα τα ξέρει, αλλά δεν γνωρίζει αν αυτά είναι καλά ή άσχημα αποτελέσματα. Όταν θα του ανακοινώσει ο γιατρός τη γνωμάτευση με βάση αυτά τα αποτελέσματα, μπορεί να ισχυριστεί ότι τα ήξερε, αλλά αυτό, όπως αντιλαμβανόμαστε, δεν σημαίνει και τίποτε το σημαντικό.

Ειλικρινείς είναι όλοι αυτοί, όταν ισχυρίζονται ότι "γνώριζαν" αυτά που γράφουμε στα κείμενά μας, γιατί απλά δεν καταλαβαίνουν τι αξία είχαν αυτά που ήξεραν πριν μας διαβάσουν. Το πόσο σημαντικό ήταν το γιατί άλλαξε ο πατέρας Λαμπράκης τους τίτλους των εντύπων του, θα το εξηγήσουμε παρακάτω, γιατί συνδέεται με το θέμα της Κύπρου. Στο σημείο αυτό μάς αρκεί που ο αναγνώστης "ξέρει" ότι ο πατήρ Λαμπράκης ήταν ο εκδότης του "Βήματος" και των "Νέων" και ότι απλά σε κάποια στιγμή άλλαξε τα ονόματά τους. Μας αρκεί που "ξέρει" και σε κάποια στιγμή θα του εξηγήσουμε το γιατί το έκανε, ώστε να το "γνωρίζει". Για λίγη ώρα ακόμα ας ζήσει μ' αυτά που "ξέρει" και κατόπιν θα μάθει αυτά, τα οποία ως Έλληνας πολίτης πρέπει να "γνωρίζει".

Μπαίνοντας μετά απ' όλα αυτά στο κυρίως αντικείμενο του κειμένου μας, θα το περιγράψουμε εξ' αρχής. Στο κείμενο αυτό θέλουμε ν' αποκαλύψουμε αυτούς, οι οποίοι πραγματικά μάς πρόδωσαν σήμερα στους ξένους ...Αυτούς, οι οποίοι μας έβαλαν κάτω από τη "μπότα" του ΔΝΤ ...Αυτούς, οι οποίοι μας υπέταξαν σε νέες ξένες δυνάμεις κατοχής ...Στις "δάνειες δυνάμεις", όπως θα έλεγε και ο Vlakogiorgo. Αναζητάμε ένα "κύκλωμα" ...Ένα οργανωμένο "κύκλωμα". Δεν είναι δυνατόν όλοι αυτοί, που σήμερα αναγνωρίζει και ο τελευταίος Έλληνας ως προδότες, να είναι τυχαίοι άνθρωποι, που απλά οι συγκυρίες τούς έφεραν στην εξουσία και άρα στη θέση να μπορούν να μας προδώσουν.

Αυτό ακριβώς αναζητούμε. Το "κύκλωμα", το οποίο μας εξηγεί πώς βρέθηκαν όλοι αυτοί οι προδότες μαζί ...Ποιοι είναι; ...Τώρα δημιουργήθηκαν, εξαιτίας των χρημάτων της Goldman Sachs και των υπόλοιπων τοκογλύφων; ...Μήπως προϋπήρχαν κι απλά τώρα αποκαλυφτήκαν, εξαιτίας των νέων αναγκών των "αφεντικών" τους; ...Μήπως είναι οι ίδιοι, οι οποίοι μας είχαν ξαναπροδώσει επί γερμανικής κατοχής κι απλά δεν τους τιμωρήσαμε; ...Επειδή δεν τους τιμωρήσαμε, έρχονται σήμερα να ξαναδοκιμάσουν να πετύχουν αυτά, τα οποία δεν πέτυχαν κάποτε; Όλοι μας έχουμε αυτά τα ερωτήματα. Ερωτήματα, τα οποία δεν μπορούν να βρουν απαντήσεις, γιατί, για κάποιους "μυστηριώδεις" λόγους, το ελληνικό κράτος έχει "καταστρέψει" όλους τους φακέλους, που αφορούσαν τους δωσίλογους της κατοχής.

...Γι' αυτόν τον λόγο κάναμε αναφορά στη φωτογραφία της Ντόρας δίπλα στον Χριστοφοράκο. Κάποιοι έχουν καταστρέψει πολύτιμα στοιχεία, για να προστατεύσουν προδότες. Αυτήν την καταστροφή της πληροφορίας μπορεί κάποιος να την αναπληρώσει μόνον με τη λογική. Με βάση πληροφορίες θα μπορούσαμε μέσα σε λίγες γραμμές ν' αποκαλύψουμε τα ονόματα αυτών των παραγόντων. Δεν θα πετυχαίναμε όμως τίποτε σημαντικό. Γιατί; Γιατί όλοι τούς "ξέρουν". Το να πεις, δηλαδή, ότι ο Παπανδρέου ή ο Μητσοτάκης μαζί με τον Χριστοφοράκο και τον Λαμπράκη μάς έχουν προδώσει, δεν σημαίνει τίποτε σημαντικό. Ακόμα κι αν μπορείς με κάποιες πληροφορίες να το επιβεβαιώσεις, δεν αλλάζει τίποτε.

Οι πληροφορίες απλά θα επιβεβαιώσουν αυτό, το οποίο όλοι "ξέρουν". Θα μας "χορτάσουν" στιγμιαία, αλλά δεν θα κάνουν τίποτε σημαντικό. Αυτό είναι το "ψάρι" ...και δεν το θέλουμε ...Εμείς θέλουμε να "ψαρέψουμε" τη γνώση. Εμείς θέλουμε να "γνωρίζει" ο αναγνώστης και όχι απλά να "ξέρει" ...Να "γνωρίζει" τον λόγο, που αυτοί μας πρόδωσαν. Να μάθει να "αποκρυπτογραφεί" αυτά τα οποία βλέπει, για να προστατεύεται από όλες τις ομοειδείς περιπτώσεις για τις οποίες μπορεί να μην έχει πληροφορίες. Θέλουμε να "βλέπει" πίσω από την "κουρτίνα" της προπαγάνδας του συστήματος. Γι' αυτόν τον λόγο θα κάνουμε όλη τη διαδρομή και θα διαπιστώσει στο τέλος τον λόγο που αυτή η φωτογραφία ήταν η απόλυτη "πεμπουσία" της νεότερης πολιτικής μας ιστορίας ...Θα το "γνωρίζει" πλέον, γιατί το "ξέρει" ήδη.

Για να καταλάβει λοιπόν κάποιος τι συμβαίνει στην Ελλάδα και το πώς φτάσαμε στη σημερινή απόλυτη παρακμή και τον κίνδυνο εθνικής διάλυσης, θα πρέπει να "παρακολουθεί" τα γεγονότα ...Τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία αφορούν την "εξέλιξη" των πραγμάτων. Θα πρέπει να μπορεί να δίνει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματα, που αφορούν αυτήν την "πορεία" ...Τι κοινό έχουν, για παράδειγμα, ο Εμφύλιος Πόλεμος, η Χούντα και το ΔΝΤ; Είναι τυχαία αρνητικά συμβάντα στην ιστορική μας πορεία ή μήπως είναι τα υποχρεωτικά "προπαρασκευαστικά" στάδια, για να μπούμε στην εκάστοτε Νέα Τάξη; Αν καταλάβουμε τι συμβαίνει, μπορούμε να εντοπίσουμε αυτούς που μας πρόδωσαν και μας οδήγησαν στη σημερινή αθλιότητα. Αν το επιτύχουμε αυτό, θα δούμε ότι είναι οι ίδιοι και σε όλες τις άλλες προηγούμενες περιπτώσεις.

Θα ξεκινήσουμε το "ταξίδι" μας "ιχνηλατώντας" μερικά ασήμαντα και φαινομενικά άσχετα πράγματα, για να μπούμε σε ένα "κλίμα". Θα ξεκινήσουμε όπως όλοι "ταξιδευτές" —και άρα ως παρατηρητές—. Θα ξεκινήσουμε, περιγράφοντας κατ' αρχήν δύο "περίεργα" φαινόμενα. Δύο φαινόμενα, τα οποία τα βλέπουν όλοι, αλλά δεν τους δίνουν την αρμόζουσα σημασία. Κατ' αρχήν θα ξεκινήσουμε από κάτι πολύ απλό. Είναι γνωστό σε όλους μας ότι το σύνολο σχεδόν της εξουσίας της μεταπολίτευσης έχει ασκηθεί από άτομα ..."βασανισμένα" ...Άτομα, τα οποία κατά τη διάρκεια της Χούντας "μαρτύρησαν" για τη Δημοκρατία ...Άτομα, τα οποία βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν, φωνάζοντας συνθήματα του τύπου ..."ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά" και άλλα παρόμοια πράγματα ...Άτομα, τα οποία από το αντιδεξιό τους πάθος καταλαβαίνουμε ότι είναι βασανισμένα από αυτήν τη Δεξιά. Αυτά τα άτομα έδωσαν την "αριστερόστροφη" ταυτότητα στη μεταπολίτευση.

...Ρωτάμε λοιπόν εμείς. Όταν κάποιος βλέπει φάτσες σαν του Πρωτόπαπα, του Λαλιώτη, του Μαντέλη, του Σιφουνάκη, του Τσοχατζόπουλου ή του Ρέππα, τι αίσθηση αποκομίζει; Δεν ρωτάμε τι γνωρίζει γι' αυτούς. Ρωτάμε τι αισθάνεται, όταν τους βλέπει όλους αυτούς. Ποια είναι η πρώτη αίσθηση, που του δημιουργούν οι εικόνες αυτές; ...Καθαρά υποκειμενικά. Τι θα αισθανόταν γι' αυτούς, αν δεν γνώριζε την "επίσημη" ιστορία τους και τους έβλεπε για πρώτη φορά στη ζωή του; Θα άφηνε τα παιδιά του μόνα τους μ' αυτούς; Θα τους άφηνε να προσέχουν το ταμείο της επιχείρησής του, μέχρι να κάνει κάτι άλλο; Θα μπορούσαν αυτές οι χυδαίες και άπληστες χουντόφατσες να του δώσουν την αίσθηση ότι πρόκειται για ταπεινούς αντιχουντικούς "μάρτυρες"; Και όμως. Αυτοί οι άνθρωποι επιβιώνουν για δεκαετίες ολόκληρες σαν "αντιχουντικοί" αγωνιστές και "ήρωες" της Δημοκρατίας. Εξουσιάζουν με τη νοοτροπία Χούντας, εξαιτίας του "αγώνα" τους για τη Δημοκρατία ...Στη σημερινή Κερατέα και στα διόδια δίνουν τα "διαπιστευτήριά" τους όλοι μαζί.

Όμως, την ίδια αίσθηση αποκομίζει κάποιος κι όταν βλέπει ακόμα πιο "αριστερά". Όταν κάποιος βλέπει φάτσες σαν του Κωνσταντόπουλου, του Αλαβάνου ή του Μπίστη, έχει την αίσθηση πως όλοι αυτοί είναι "βασανισμένοι" αριστεροί; Βλέπει κανείς στα μάτια όλων αυτών "ίχνη" από τον πόνο, τις φοβίες και τις ανασφάλειες που υπάρχουν συνήθως στα μάτια όλων όσων έχουν υποστεί διωγμούς; Νιώθει πως όλοι αυτοί είναι παιδιά οικογενειών, που τις "έσκιαζε" η φοβέρα του φασισμού;

Αυτοί όλοι έχουν την αυτοπεποίθηση, το θράσος και τη βιαιότητα ενός καθεστωτικού. Θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι συνεργάτες του Καντάφι, του Σαντάμ, αλλά και του Μουμπάρακ. Φαίνεται στα μάτια τους ότι "κατέχουν" το θέμα της εξουσίας. Γνωρίζουν τους "διαδρόμους" της. Γνωρίζουν τα πρόσωπα και τα πράγματα που την αφορούν. Δεν έχουν ενδοιασμούς γι' αυτό που κάνουν. Φαίνεται ότι αυτό, το οποίο λένε στα μπαλκόνια, δεν επιβεβαιώνεται από τις "φάτσες" τους. Μπορούν ν' αναλάβουν μέχρι και τους "Παναθηναϊκούς" της εξουσίας, αν αυτό καθίσταται απαραίτητο.

Τι θέλουμε να πούμε με όλα αυτά; Ότι, ενώ όλοι βλέπουμε πράγματα περίεργα, εντούτοις δεν τα αξιολογούμε. Δεν ενεργοποιούν μέσα μας κάποιους ενστικτώδεις συναγερμούς. Συναγερμούς, οι οποίοι ενεργοποιούνται, όταν βλέπεις ένα επικίνδυνο ροντβάιλερ και όχι ένα ακίνδυνο κανίς. Οι συναγερμοί ενεργοποιούνται πάντα, όταν υπάρχει ένας κίνδυνος. Αυτήν την ενστικτώδη αντίδραση αναζητούμε σήμερα. Γιατί οι Έλληνες απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν έχουν τη φυσιολογική καχύποπτη συμπεριφορά; ...Τη συμπεριφορά που προκαλεί η φάτσα τους.

Εδώ βρίσκεται βέβαια και το τρομερό της υπόθεσης. Εξαιτίας μιας αφηρημένης —και στις περισσότερες περιπτώσεις αναπόδεικτης— αντιχουντικής "δράσης", κάποιοι νομιμοποιούνται να εμφανίζονται σαν δημοκράτες ...Επαγγελματίες δημοκράτες, των οποίων τα μεταπολιτευτικά "έργα" επιβεβαιώνουν τις "φάτσες" τους και όχι τα "βιογραφικά" τους. Εξαιτίας κάποιας ξύλινης "αντιδεξιάς" ρητορικής, κάποιοι "νομιμοποιούνται" να εμφανίζονται σαν "αριστεροί", αλλά τα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά επιβεβαιώνουν και πάλι τις φάτσες τους. Για κάποιους λόγους, τους οποίους θα προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε, οι "αριστεροί" στην Ελλάδα δεν είναι και τόσο "καθαροί" όσο θα ήταν το φυσικό. Είναι μάλλον δεξιοί άλλου τύπου παρά οτιδήποτε άλλο.

Η Αριστερά, δηλαδή, στην Ελλάδα δεν δείχνει να είναι "αυθεντική". Δεν δείχνει να είναι το αντίπαλον δέος κάποιας Δεξιάς. Δεν δείχνει να "γεννήθηκε" για ιδεολογικούς λόγους και ως αντίδραση απέναντι σε μια δράση. Δεν δείχνει να "υπέφερε" εξ' αιτίας κάποιου "θύτη", όπως συνήθιζε να καταγγέλλει. Θύματα και θύτες περισσότερο για συνέταιροι μοιάζουν παρά για εχθροί. Όπως δεν μπορούμε να φανταστούμε τον "σοσιαλιστή" Γιώργο να είναι εχθρός του "δεξιού" Σαμαρά, έτσι δεν μπορούμε να φανταστούμε τον "αριστερό" Μπίστη σαν "θύμα" του "ακροδεξιού" Βορίδη. Δεν μπορούμε να φανταστούμε αυτούς τους συμμαθητές του Κολεγίου Αθηνών να "σκοτώνονται" μεταξύ τους. Συγκάτοικους στα Κολέγια των ΗΠΑ μπορούμε να τους φανταστούμε. Εχθρούς όμως όχι. Για όλους αυτούς τους λόγους δεν μπορούμε να δούμε την "Αριστερά" όπως μας τη "δείχνουν" στα χρόνια της μεταπολίτευσης. Για κάποιον μυστηριώδη λόγο φαίνεται ότι αυτή η "Αριστερά" δεν είναι τίποτε παραπάνω από μια άλλου τύπου Δεξιά.

Μόνον δηλαδή από τις φάτσες και τις συμπεριφορές αυτών των αριστερών μπορείς να το καταλάβεις αυτό. Μπορείς να το καταλάβεις από τον φασισμό τους. Από την αυτοπεποίθησή τους. Είναι πιο θρασείς και πιο φασίστες από τον πιο ακραίο δεξιό. Είναι οι μόνοι που θεωρούν δικαίωμά τους να "φιμώνουν" όποιον θέλουν στο όνομα της δικής τους "δημοκρατίας". Υπάρχουν συμπεριφορές αριστερών, τις οποίες δεν μπορούν καν να τις πλησιάσουν οι δεδηλωμένοι φασίστες. Τα "δικαιώματα" είναι τέτοια μόνον όταν αφορούν τους ίδιους ...Όταν θέλουν να μιλήσουν, είναι "κολλητοί" με τον Βολταίρο ...Όταν θέλουν να μιλήσουν κάποιοι άλλοι, είναι εχθροί του Βολταίρου. Τους έχουμε δει δίπλα στον Πλεύρη να τον κάνουν —με την αθλιότητά τους και τον φασισμό τους— να φαντάζει με οσιομάρτυρα της Δημοκρατίας. Δική τους κατάκτηση είναι το "ατιμώρητο", το οποίο απαιτούν και κατορθώνουν ν' απολαμβάνουν οι "γνωστοί-άγνωστοι".

Όλα αυτά είναι τουλάχιστον παράξενα. Πολλά πράγματα δεν εξηγούνται στη συμπεριφορά τους. Από κάπου προέρχεται αυτό το θράσος και δεν είναι θέμα απλής γενναιότητας. Είναι λοιπόν κάτι παραπάνω από βέβαιο πως κάτι δεν πάει καλά με την ελληνική "Αριστερά". Παριστάνουν τα "θύματα" της Χούντας "αντιστασιακοί" τύπου Λαμπράκη; Οι μεγαλοεκδότες της εποχής της Χούντας; Παριστάνουν τους "κινηματίες" εναντίον της Χούντας οι "αντιστασιακοί" τύπου Βαρδινογιάννη; Οι κρατικοδίαιτοι μεγαλοεπιχειρηματίες της εποχής της Χούντας; Είναι μήπως σύμπτωση πως όλοι σχεδόν οι

"ήρωες" του Πολυτεχνείου είναι υπάλληλοι αυτών των "αντιστασιακών"; Είναι μήπως σύμπτωση πως όλοι αυτοί από κοινού σήμερα είναι υπέρ της "σωτηρίας" μας από το ΔΝΤ; Δαμανάκη, Λαλιώτης, Τρέμη, Χριστοδουλάκης, Τατούλης και άλλοι διάσημοι "ήρωες" του Πολυτεχνείου, είναι όλοι τους υποστηρικτές αυτής της "λύσης".

Αυτός ο μάλλον προσπονητός διχασμός μεταξύ της Αριστεράς και της Δεξιάς στα χρόνια της μεταπολίτευσης μας προβληματίζει. Μας προβληματίζει, γιατί μας θυμίζει έναν άλλον διχασμό. Έναν διχασμό, ο οποίος, παρ' όλο που μας έβαλε σε τεράστιες εθνικές περιπέτειες, όλως παραδόξως "εξαφανίστηκε". "Εξαφανίστηκε" πέρα από κάθε λογική, αν σκεφτεί κάποιος ότι τα πάθη, αλλά και τα πρόσωπα, τα οποία εμπλέκονταν σ' αυτόν, εξακολουθούν να υπάρχουν. Εξαφανίστηκε ένας έντονος διχασμός τη στιγμή που όλα τα πρόσωπα, τα οποία πρωταγωνίστησαν σ' αυτόν, εξακολουθούν όχι μόνον να είναι "παρόντες", αλλά και να συνεχίζουν τις "κόντρες" τους.

Στις αρχές του προηγούμενου αιώνα η ελληνική κοινωνία βίωσε έναν κάθετο και τεράστιο διχασμό. Έναν διχασμό τόσο μεγάλο, ο οποίος έφτασε στο σημείο να "γεννήσει" δύο κυβερνήσεις σε δύο διαφορετικές πόλεις της χώρας. Οι Έλληνες είχαν διχαστεί τόσο πολύ, που είχαν φτάσει στα πρόθυρα του εμφυλίου και της εθνικής διάσπασης ...Είχαν διχαστεί σε βενιζελικούς και αντιβενιζελικούς.

Ξαφνικά όμως —και ως δια μαγείας— όλα αυτά "χάθηκαν". Από τον πόλεμο και μετά δεν ξανακούστηκε τέτοιο πράγμα. Τι έγινε; Χάθηκαν τα πρόσωπα; Ο Βενιζέλος ακόμα και σήμερα είναι ένα "ιερό" πρόσωπο ...Ο απόλυτος Εθνάρχης. Δεν υπάρχει πόλη η χωριό, που να μην έχει μια οδό στο όνομά του ή έναν ανδριάντα του. Αυτός είναι ο απόλυτος κυρίαρχος. Άρα; Άρα προκύπτουν τα εξής μυστήρια: Εφόσον αυτός είναι ο απόλυτος κυρίαρχος, γιατί "εξαφανίστηκε" η παράταξή του; Όποιος θα μπορούσε να εμφανιστεί ως φυσικός διάδοχός του, θα μπορούσε να μονοπωλεί την εξουσία στη χώρα ...Υπήρχαν τέτοιοι συγγενείς και φίλοι του, οι οποίοι θα μπορούσαν να επωφεληθούν.

Αυτοί δεν ήταν που μεταπολεμικά κυβερνούσαν τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη όπως τους άρεσε να τη χαρακτηρίζουν; Βενιζελικοί δεν ήταν όλοι οι μεγαλοπαράγοντες του μεταπολεμικού Κέντρου; Παπανδρέου, Μητσοτάκηδες, Λαμπράκηδες κλπ.; Γιατί δεν μας "υπενθύμιζαν" ότι εκτός όλων των άλλων ήταν και βενιζελικοί; Ξαφνικά το "ξέχασαν" ή το "υποτίμησαν"; Αυτό είναι κάτι, το οποίο δεν εξηγείται φυσιολογικά. Όταν διεκδικείς την εξουσία απέναντι σε μια πανίσχυρη βασιλική Δεξιά, την οποία κατηγορείς για βία και νοθεία, έχεις κέρδος όταν της "θυμίζεις" πως είσαι η "συνέχεια" ενός αντιπάλου της, ο οποίος την έχει πολλές φορές ταπεινώσει. Θεωρητικά, δηλαδή, στη μεταπολεμική εποχή κάποιος θα είχε μεγαλύτερο πολιτικό κέρδος, αν εμφανίζονταν ως βενιζελικοί παρά σαν "κεντρώο".

Ταυτόχρονα όμως η μεταπολεμική πολιτική "τράπουλα" δείχνει ένα μεγάλο "ανακάτεμα" προσώπων. Ένα "ανακάτεμα", το οποίο δεν δικαιολογεί το πάθος και την ένταση του παλαιού διχασμού. Ποιος θα το φανταζόταν, για παράδειγμα, πως ένας γόνος κορυφαίων αυλικών του Δεξιού Παλατιού, όπως είναι ο Γερούλανος, θα παρίστανε τον σοσιαλιστή στο κόμμα των βενιζελικών Παπανδρέου; Ποιος θα το φανταζόταν πως ένας αντιδεξιός βενιζελικός, όπως ο Μητσοτάκης, θα διαδεχόταν έναν Ράλλη στην ηγεσία της Δεξιάς; Ποιος θα το φανταζόταν πως ο εγγονός του δικτάτορα Πάγκαλου θα γινόταν αντιπρόεδρος και δελφίνος του κόμματος των Παπανδρέου;

Τα παράδοξα συνεχίζονται ακόμα και στις μέρες που διανύουμε. Ποιος θα φανταζόταν αυτό, το οποίο έγινε πριν από λίγους μήνες στη Νέα Δημοκρατία; Ποιος θα φανταζόταν ότι ο Σαμαράς —και άρα ο εγγονός των πιο "κολλητών" και πιο πιστών οπαδών και χρηματοδοτών

του Βενιζέλου— θα γινόταν αρχηγός του κόμματος της Δεξιάς με αντίπαλο την εγγονή του Βενιζέλου; Για τη λογική της δεκαετίας του '20 θα ήταν σενάριο επιστημονικής φαντασίας ότι ένας γόνος Μπενάκη και μια γόνος Βενιζέλου θα διεκδικούσαν την ηγεσία της Δεξιάς. Αυτοί οι δύο αυθεντικοί εκφραστές του βενιζελισμού σε σχέση με τη Δεξιά όχι απλά ξένοι γάιδαροι σε ξένο αχυρώνα θα ήταν —αν το επιχειρούσαν υπό κανονικές συνθήκες—, αλλά εξωγήινοι σε άλλο σύμπαν.

Καταλαβαίνει ο αναγνώστης τι θέλουμε να πούμε; Κάτι πολύ σημαντικό έγινε στη χώρα και προηγούμενοι διχασμοί "εξαλείφθηκαν" και νέοι "αναδείχθηκαν". Εφόσον οι περισσότεροι από τους σημερινούς κυρίαρχους είναι βενιζελικοί, ευνόητο είναι πως αυτοί επικράτησαν στο τέλος. Όμως, για κάποιον λόγο, όλοι αυτοί δεν θέλουν να "θυμούνται" πως είναι τέτοιοι. Για τους νικητές ενός τέτοιου διχασμού θα πρέπει να υπάρχει λόγος, για να μην θέλουν να "θυμούνται". Ο μόνος λόγος, που μπορούμε εμείς να σκεφτούμε, είναι ένας και μοναδικός. Δεν μας το "υπενθυμίζουν", για να μην "ξυπνήσουν" τη μνήμη των αντιπάλων τους. Λογικό είναι αυτό. Οι νικημένοι δεν εξαφανίζονται. Πιθανότητα τους νικητές να τους συμφέρει πιο πολύ να μην "θυμούνται" τίποτε τα θύματά τους απ' ό,τι να "θυμούνται".

Αυτοί, δηλαδή, που "νίκησαν" ολοκληρωτικά και απόλυτα στην προηγούμενη "σύγκρουση", για να μην ερεθίζουν τους αντιπάλους τους, έκαναν πως το "ξέχασαν". Οι νικητές της αληθινής σύγκρουσης έχουν κατακτήσει όλα τα πόστα και για λόγους διαχείρισης έχουν βάλει τον λαό να "βλέπει" μια παράσταση ...Μια νέα "παράσταση" σύγκρουσης. Έχουν πάρει όλους τους "ρόλους" στην παράσταση της ψευδοσύγκρουσης και δεν τους συμφέρει να "θυμάται" ο λαός ποιους βλέπει. Πιθανότατα οι ίδιοι στις ιδιωτικές συνεστιάσεις τους να θυμούνται μεταξύ τους τι είναι, αλλά δημοσίως να παριστάνουν τους αντιπάλους.

Για να το καταλάβουμε αυτό, θα προσπαθήσουμε να "θυμηθούμε" εκείνον το πρώτο εθνικό διχασμό ...Τη γενεσιουργό αιτία όλων όσων βλέπουμε σήμερα. Τότε υπήρχε πράγματι ένας βαθύς διχασμός των Ελλήνων. Διχασμός στην πραγματικότητα δύο "κλικών", οι οποίες —η καθεμία με δικό της "χορηγό" κάποια από τις μεγάλες πρεσβείες— διεκδικούσαν την εξουσία και βέβαια και τα κέρδη της ...Μιλάμε για καμαρίλα. Τα εθνικά συμφέροντα και οι επιλογές του ελληνικού κράτους συζητιόταν σε διαδρόμους και τουαλέτες ιδιωτών. Η μία "κλίκα", που συνεδρίαζε στο Παλάτι και η άλλη, που συνεδρίαζε στο σπίτι των Μπενάκηδων. Ο καθένας προσπαθούσε να επιβάλει στον ελληνικό λαό την άποψή του και αυτή βέβαια των "χορηγών" του.

...Μιλάμε για κράτος της αθλιότητας. Στην κυριολεξία κράτος ιδιωτικό, το οποίο μοιραζόταν μεταξύ τους δύο αυθαίρετοι "συνέταιροι". Μιλάμε για δημοκρατία "καραγκιόζ μπερντέ". Δεν λειτουργούσε κανένας θεσμός. Θεσμοί ήταν τα πρόσωπα, τα οποία πρωταγωνιστούσαν ...Δημοκράτες όποτε τους συνέφερε. Όταν τα αποτελέσματα των εκλογών τούς συνέφεραν, ήταν δημοκράτες ...Όταν δεν τους συνέφεραν, "δικαιούνταν" να κάνουν πραξικοπήματα ...Μια απίστευτη κατάσταση. Όποιος ξένος ιμπεριαλιστής ήθελε κάτι από την Ελλάδα, γνώριζε πώς θα το πετύχει. Αν δεν τον βόλευε το Παλάτι, θα πήγαινε στον Βενιζέλο. Ήταν θέμα χρόνου να κάνει τη δουλειά του, εφόσον ό,τι επέλεγε να κάνει ή να μην κάνει ο ένας, το έκανε ο άλλος.

Αυτές οι ακραίες και πάντα διαμετρικά αντίθετες επιλογές αυτών των πανίσχυρων πόλων της εξουσίας "παρήγαγαν" διχασμό. Αυτός ο διχασμός, λόγω των συνεπειών του, ήταν έντονος, αλλά δεν ήταν ιδεολογικός. Όχι απλά δεν είχε ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό "στίγμα", αλλά δεν είχε ούτε καν συγκεκριμένες στρατηγικές συμμαχίες. Όλα ήταν "ρευστά". Στην κυριολεξία ...ανάλογα με το πώς θα "ξυπνούσαν" οι πρωταγωνιστές τους. Σήμερα ήταν

κάποιοι με τη Βρετανία την επομένη ήταν με τους Γερμανούς ...ανάλογα με τα "παζάρια" και βέβαια με τις επιλογές των "απέναντι".

Ήταν ένας διχασμός πάνω στην αντίληψη της διαχείρισης αυτών που λέμε εθνικών συμφερόντων με βάση όμως τα ιδιωτικά συμφέροντα των διαχειριστών. Οι βενιζελικοί συνήθως εξέφραζαν έναν "επιθετικό" προσανατολισμό, που νόμιζαν ότι εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα. Γι' αυτόν τον λόγο "ονειρεύονταν" την εκστρατεία στη Μικρά Ασία. Για τον ίδιο λόγο πραγματοποίησαν την εκστρατεία στην Ουκρανία. Φυσικό ήταν να ρισκάρουν, γιατί δεν είχαν να χάσουν και πολλά πράγματα από αυτά τα ρίσκα. Ως φτωχοδιάβολοι ξεκίνησαν την πορεία τους και αυτοί συνήθως είναι "τζογαδόροι", γιατί δεν έχουν να χάσουν τίποτε. Απέναντι τους είχαν ένα πιο συντηρητικό Παλάτι, το οποίο ήταν συμβιβασμένο με πολλά πράγματα και ως εκ τούτου δεν ρισκαρε, προκειμένου να διατηρήσει τα κεκτημένα του.

Αυτές οι διαφορετικές "απόψεις" πάνω σε φλέγοντα εθνικά θέματα και σε εποχές που έπρεπε να παρθούν αποφάσεις —και μάλιστα με αιματηρές συνέπειες— προκάλεσε τον διχασμό. Αυτό πρέπει να μείνει στον αναγνώστη. Οι βενιζελικοί σε σχέση με τους αντιβενιζελικούς δεν διαφοροποιούνταν σε θέματα ιδεολογίας. Διαφοροποιούνταν σε θέματα διαχείρισης. Δίχαζαν τον λαό σε θέματα του τύπου ...αν, για παράδειγμα, η Ελλάδα θα συμμετάσχει σε έναν πόλεμο ή όχι ...Αν θα συμμετάσχει με την άλφα πλευρά ή τη βήτα πλευρά.

Αν σκεφτεί λοιπόν ο αναγνώστης ποιοι ήταν επικεφαλής και ποιες ήταν οι οικονομικές και κοινωνικές τους ιδιότητες, τότε καταλαβαίνει πως και οι δύο "παρατάξεις" ήταν μορφές της ίδιας Δεξιάς. Δεν ήταν αριστεροί οι Μπενάκηδες ή οι Δέλτα, επειδή ήταν βενιζελικοί. Αντιμοναρχικοί ήταν. —Και οι Ναζί αντιμοναρχικοί ήταν, αλλά αριστερούς δεν τους λες!—. Καραδεξιοί φασίστες ήταν, που απλά τα ιδιωτικά τους συμφέροντα, όσο και τις απόψεις τους για τα εθνικά συμφέροντα, τα εξυπηρετούσε ή τα εξέφραζε καλύτερα ο Βενιζέλος απ' ό,τι ο βασιλιάς. Το αξίωμα του τελευταίου ήταν και το μόνο "ιδεολογικό" στοιχείο που υπήρχε στην κατάσταση, αλλά αυτό δεν ήταν ο καθοριστικός παράγοντας του διχασμού ...Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι και τον ίδιο τον Βενιζέλο ο Βασιλιάς τον "έφτιαξε" και όχι η Δημοκρατία. Στην απόλυτη ισχύ του ο Βενιζέλος ανάμεσα σε υποψήφιους βασιλιάδες διάλεγε και όχι ανάμεσα σε υποψήφιες ιδεολογίες.

Ο θρόνος, δηλαδή, απλά διαφοροποιούσε τους εκφραστές των απόψεων, χωρίς όμως να καθορίζει από μόνος του τίποτε σημαντικό. Βενιζελικοί ήταν ακόμα και βασιλόφρονες, οι οποίοι πίστευαν ότι συνέφερε το έθνος ν' ακολουθήσει τις επιλογές του Βενιζέλου, όπως αντιβενιζελικοί ήταν και δημοκράτες, οι οποίοι απλά μισούσαν τον Βενιζέλο περισσότερο από τον βασιλιά. Οι ισχυροί παράγοντες, οι οποίοι πλαισίωναν τους δύο αυτούς "πόλους" συμφερόντων, ήταν αποκλειστικά Δεξιοί. Πλούσιοι και ισχυροί Έλληνες πλαισίωναν τόσο τον Βασιλιά όσο και τον Βενιζέλο.

Κάποιους δεξιούς τους συνέφεραν οι επιλογές του Βασιλιά και κάποιους άλλους τους συνέφεραν οι επιλογές του Βενιζέλου. Κάποιοι, εξαιτίας των συμφερόντων τους, υποστήριζαν τον Βασιλιά και αναγκαστικά προσμετρώνταν ως βασιλικοί και κάποιοι άλλοι, εξαιτίας πάλι των συμφερόντων τους, υποστήριζαν τον Βενιζέλο και αναγκαστικά προσμετρώνταν ως αντιμοναρχικοί, χωρίς όμως αυτό να είναι αλήθεια, εφόσον δεν συνδεόταν απαραίτητα με μια ιδεολογική άποψη. Ανάλογα δηλαδή με το πώς βόλευε αυτόν, ο οποίος έκανε τις "προσμετρήσεις", έβαζε ό,τι ήθελε.

Απλά πράγματα. Οι βενιζελικοί δεν έβλεπαν τον Βασιλιά ως αρνητικό παράγοντα για τη Δημοκρατία, ώστε να τον πολεμούν γι' αυτόν τον λόγο. Τον έβλεπαν ως εμπόδιο για να

εξυπηρετήσουν τα δικά τους ιδιωτικά συμφέροντα μέσα από την άποψή τους για τα κρατικά συμφέροντα. Οι αντιβενιζελικοί δεν έβλεπαν τον Βενιζέλο ως αρνητικό παράγοντα για τη Βασιλεία, ώστε να τον πολεμούν γι' αυτόν τον λόγο. Τον έβλεπαν ως εμπόδιο για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους ιδιωτικά συμφέροντα μέσα από την άποψή τους για τα κρατικά συμφέροντα. Αυτό επιβεβαιώνει και η αγαστή συνύπαρξη του Βασιλιά με τους βενιζελικούς, όταν δεν υπήρχε "διχασμός" συμφερόντων.

Στην κυριολεξία αυτό λειτουργούσε ως "παιχνίδι", που δίχαζε τον λαό. Το Παλάτι και ο Βενιζέλος λειτουργούσαν σαν "παίκτες" και ο λαός διχαζόταν σαν οπαδοί ομάδων ... "Παναθηναϊκός" με "Ολυμπιακός". Δεν υπήρχε απόλυτη ταύτιση συμφερόντων, ώστε να μιλάμε για πραγματικές παρατάξεις. Ήταν "παρατάξεις" "ομοίων" όσο όμοιοι είναι οι Βαρδινογιάννηδες, οι οποίοι εξυπηρετούν τα ιδιωτικά τους συμφέροντα με τον Παναθηναϊκό και οι φουκαράδες οι οπαδοί του Παναθηναϊκού, οι οποίοι εξυπηρετούν τα "συμφέροντά" τους με τον ίδιο Παναθηναϊκό.

Αυτό ακριβώς συνέβαινε και τότε. Οι Βενιζέλοι, οι Μπενάκηδες και οι λοιποί ήταν οι "Βαρδινογιάννηδες" του "βενιζελισμού". Εξυπηρετούσαν τα συμφέροντά τους μέσω αυτού και απλά είχαν οπαδούς. Είχαν ο οπαδούς όπως είχε και η απέναντι "ομάδα" του Παλατιού. Μιλούσαν εξ' ονόματος μέρος του λαού, όπως μιλάει ο Βαρδινογιάννης εξ' ονόματος του "λαού" του Παναθηναϊκού. Ο καθένας από αυτούς τους "προέδρους" των "ομάδων" υποσχόταν ένα κέρδος στους οπαδούς του και προσπαθούσε να το κατακτήσει. Αν σκεφτεί κάποιος και το μορφωτικό επίπεδο του λαού εκείνη την εποχή, εύκολα μπορεί να καταλάβει πώς ήταν δυνατόν να υπάρξει μεγάλος διχασμός, χωρίς να γνωρίζει κανένας τι γίνεται ... Διχασμός μεταξύ ανθρώπων, οι οποίοι δεν κέρδιζαν τίποτε, τη στιγμή που οι "παίκτες" γίνονταν πλούσιοι και ισχυροί.

Χονδρικά λοιπόν να πούμε ότι οι "βασιλικοί" ήταν η "γαλαζοαίματη" ή "παλατιανή" Δεξιά και οι "βενιζελικοί" ήταν η "παρακατιανή" Δεξιά. Αριστερά τότε δεν υπήρχε, γιατί δεν είχε διαμορφωθεί "πόλος" αριστερός. Η κομμουνιστική ιδεολογία αφορούσε κάτι "τελειωμένους" ανθρώπους, που η κρατική ασφάλεια και κάποιοι αδίστακτοι εργοδότες τούς είχαν για χαφιέδες τους. Πραγματικός κομμουνιστικός κίνδυνος δεν υπήρχε ούτε γι' αστείο. Όχι όπλα, για ν' ανατρέψουν την εξουσία, δεν διεκδικούσαν οι κομμουνιστές, αλλά ούτε νυχκοκόπτες, για να κόψουν τα νύχια τους.

Οι κομμουνιστές εκείνης της εποχής ήταν σχεδόν στο σύνολό τους σεσημασμένοι και οι πάντες —πλην ελαχίστων εξαιρέσεων— με τον άλφα ή βήτα τρόπο "συνεργάζονταν" με τις αρχές ασφαλείας ως χαφιέδες. Συνήθως τους χρησιμοποιούσαν, για να "τρομάζουν" τους αγράμματους και θρησκόληπτους πολίτες, οι οποίοι έπρεπε να υποτάσσονται στην εξουσία, για να μην πέσει υποτίθεται η "ευλαβής" χώρα στα χέρια των άθων προλετάρων. Οι ελάχιστοι απείθαρχοι κομμουνιστές ήταν χρήσιμοι, για να δημιουργηθεί η επιθυμητή εντύπωση των διωγμών.

Η εξουσία, δηλαδή, αναγκαστικά μονοπωλούνταν από τη δεξιά της "πλευρά", εφόσον δεν υπήρχε άλλη. Η βενιζελική άκρη αυτής της "πλευράς" ήταν η "παρακατιανή", που, εξαιτίας της φύσης της, δεν συγκέντρωνε μόνον ό,τι πιο προοδευτικό, δημοκρατικό ή φιλελεύθερο υπήρχε στην κοινωνία —που τη "σκίαζε" ένας "θρόνος"—, αλλά και ό,τι χειρότερο. Ανάμεσα στους καλύτερους έμπαιναν και οι χειρότεροι ... Οι πιο καιροσκόποι, οι πιο οπορτουνιστές, οι πιο αδίστακτοι ... Όλοι όσοι αισθάνονταν να "πνίγονται" από μια βασιλική "Δεξιά", η οποία δεν "άνοιγε" το παιχνίδι για νέους παίκτες ... Μια σκληρή και συντηρητική βασιλική "Δεξιά", η οποία φρόντιζε μόνον για τα δικά της "παιδιά".

Μέσα στα πλαίσια του ανταγωνισμού αυτών των ομοίων "δεξιών" διχαζόταν ο άσχετος και σε μεγάλο βαθμό αμόρφωτος λαός και ακολουθούσε σαν "έρμα". Βενιζελικοί και Παλάτι σε ένα μόνιμο "ντέρμπι" και ο λαός παρατηρητής, οπαδός και χειροκροτητής ...Όλοι δήθεν συμμετοχοί και όλοι θύματα. Οι ισχυροί μονίμως κερδισμένοι και οι αδύναμοι μονίμως πεινασμένοι. Μια ενδοδεξιά "κόντρα", η οποία εξυπηρετούσε τα κοινά συμφέροντα των ισχυρών της κοινωνίας ...Των ισχυρών, οι οποίοι μάχονταν για την εξουσία ως φίλοι και εχθροί μεταξύ τους ...Φίλοι έναντι των κοινών αντιπάλων τους και εχθροί μπροστά στις "λείες" ...Φίλοι κάθε φορά που ο λαός αμφισβητούσε την εξουσία τους και την αυθαιρεσία τους και εχθροί κάθε φορά που η δική τους εξουσία και αυθαιρεσία έπρεπε να τους χαρίσει "λεία".

Μέσα στα πλαίσια αυτού του παιχνιδιού των δεξιών ακολουθούσαν κάποιες κοινές πρακτικές. Οι "παρακατιανοί", για παράδειγμα, όπου αντιλαμβάνονταν ότι τους συμφέρει, μιμούσαν πρακτικές των "γαλαζοαίματων". Οι βενιζελικοί, για παράδειγμα, ήταν αρκετά "δημοκρατικοί", για να μην ανέχονται τους θρόνους, αλλά όχι και τόσο δημοκρατικοί, για ν' ανέχονται κοινούς ανθρώπους ν' αναρριχώνται στη δημοκρατική μας κοινωνία. Αυτό ήταν ένα πρόβλημα, το οποίο, ως φανατικοί θαυμαστές του αγγλοσαξονισμού, το επέλυσαν, υιοθετώντας τις δικές του λύσεις. Τους άρεσε η αγγλοσαξονική άποψη περί "δημοκρατίας" και αυτήν υιοθέτησαν. Το πρόβλημα λοιπόν των "δημοκρατών", οι οποίοι αντιλαμβάνονταν τους εαυτούς τους ως βασιλείς χωρίς στέμματα, το είχαν λύσει επιτυχώς οι Αμερικανοί και αυτούς μιμήθηκαν οι βενιζελικοί.

Οι Αμερικανοί δημιούργησαν τα "φιλελεύθερα" Κολέγια, για να μπορούν οι ισχυροί παράγοντές τους να ελέγχουν τα πάντα μέσα σε δήθεν συνθήκες ελευθερίας και Δημοκρατίας. Με αυτόν τον τρόπο κεφάλαιο και εξουσία δεν άλλαζαν ποτέ χέρια. Αυτά ήταν τα Κολέγια της συναναστροφής και όχι της επιστήμης. Τα Κολέγια, όπου οι γόννοι της εξουσίας και οι γόννοι του κεφαλαίου θα συναναστρέφονταν μεταξύ τους, ώστε ποτέ και κανείς τους να μην απειλείται από "ανεπιθύμητους" ανταγωνιστές. Ο ένας βοηθούσε τον άλλο και ποτέ δεν μπορούσε κανένας ν' ανατρέψει την κατάσταση. Αυτοί, οι οποίοι θα διεκδικούσαν την εξουσία, θα βοηθούσαν από τους πλούσιους συμμαθητές τους και αυτοί, οι οποίοι θα ήθελαν να διατηρήσουν τα πλούτη τους, θα βοηθούσαν από τους ισχυρούς συμμαθητές τους.

Η μεγάλη "άνθιση" των οικονομικών και κοινωνικών "επιστημών" του τελευταίου αιώνα σε αυτά τα Κολέγια οφείλεται ...Στα κολέγια των πτυχιούχων κοπριτών. Έπρεπε οι κοπρίτες να πάρουν ένα ψευδοεπιστημονικό "φορτίο", για να μπορούν να διεκδικούν θέσεις και αξιώματα, τα οποία έτσι κι αλλιώς θα έπαιρναν ακόμα και χωρίς πτυχία. Απλά, τα πτυχία της πλάκας έδιναν ένα "άλλοθι" στο σύστημα, για να προωθεί τα δικά του κουτορνήθια στις επιθυμητές θέσεις ...Στις θέσεις, τις οποίες στην ουσία έπαιρναν κληρονομικώ δικαίω και απλά αναζητούσαν μια "βιτρίνα", ώστε να μην εκτίθενται. Αυτή η αμερικανική "πατέντα" έγινε στις μέρες μας παγκόσμια, γιατί η μεταπολεμική αμερικανική επικράτηση επέβαλε παγκοσμίως τη δική τους άποψη περί "δημοκρατίας" ...Την "καλή" άποψη, την οποία οι βενιζελικοί είχαν αντιληφθεί πολύ πριν κυριαρχήσουν στον κόσμο οι Αμερικανοί.

...Μιλάμε για "δημοκράτες". Τη δημοκρατία τη λάτρευαν, γιατί τους επέτρεπε να γίνουν "καθεστώς" ...Βασιλείς χωρίς "στέμματα" ...Μέχρι εκεί ήταν η αγάπη τους. Μέσα στα πλαίσια αυτής της μίμησης ήταν και η ίδρυση του Αμερικανικού Κολεγίου Αθηνών. Το Κολέγιο αυτό το ίδρυσαν αποκλειστικά οι βενιζελικοί, για να μπορούν να δημιουργήσουν μια δομή, η οποία θα τους επέτρεπε να καλλιεργούν τις μεταξύ των σχέσεις και στις επόμενες γενιές ...και επιπλέον, για να μεταφέρουν απόφια τη βενιζελική "γραμμή" μέσα στον χρόνο. Ο Βενιζέλος, ως πρωθυπουργός και ο Γόντικας, ως υπουργός του, φρόντισαν και —με κρατικά χρήματα

και νόμους— υποβοήθησαν αυτό το ιδιωτικό ίδρυμα να πάρει τον ρόλο του. Όλοι οι "κολλητοί" και φίλοι του Βενιζέλου ήταν συνιδρυτές του ιδρύματος ...Μπενάκηδες, Δέλταιοι κλπ.. Αν οι "παλατιανοί" είχαν την "αυλή" του Παλατιού, για να επιλέγουν τους εκλεκτούς τους, οι "παρακατιανοί" είχαν αποκτήσει μέσω Κολεγίου κι αυτοί τη δική τους "αυλή".

Καθοριστική εποχή για την τύχη αυτών των "παρατάξεων" ήταν η γερμανική κατοχή. Από τις επιλογές τους οι "παρατάξεις" αυτές θα καθόριζαν μόνες τους το μέλλον τους. Όποιος "πίστευε" πως η γερμανική κατοχή θα ήταν μόνιμη, θα "επένδυε" για την επικράτησή του στους νέους κυρίαρχους. Όποιος δεν πίστευε, θα έκανε "αντίσταση". Όταν λοιπόν μπήκαν οι Γερμανοί στην Ελλάδα, η βασιλική Δεξιά έκανε την επιλογή της και συντάχθηκε με τους Βρετανούς. Αυτό ήταν λογικό, γιατί, παρ' όλη τη γερμανική καταγωγή των βασιλέων, η Βρετανία ήταν ο "εγγυητής" των βασιλικών θρόνων της Ευρώπης. Οι Γερμανοί Ναζί και ο αυτοδημιούργητος Φίρερ δεν εγγυούνταν κανέναν θρόνο. Επενδύοντας απροκάλυπτα το ελληνικό Παλάτι στους Βρετανούς, ανάγκασε το σύνολο της "γαλαζοαίματης" Δεξιάς να κάνει την ίδια επιλογή. Ανάγκασε τα μέλη της να "απέχουν" από τις εξελίξεις. Εξασφάλισε συλλογικό "άλλοθι" για την "ομάδα" της ...ό,τι κι αν έκαναν κάποια από τα μέλη της.

Όμως, η πολιτική είναι σαν τη φύση ... "Μισεί" το κενό. Όταν σε μια κατεχόμενη Ελλάδα κάποιοι ισχυροί παράγοντες αφήνουν κενό, ευνόητο είναι πως θα το καλύψουν κάποιοι άλλοι. Η "αποχή" της "παλατιανής" Δεξιάς από το "παιχνίδι" με τους Ναζί έδωσε χώρο στην "παρακατιανή" Δεξιά να "παίξει" ...Στη βενιζελική πλευρά ...Στην πλευρά, που, όπως είπαμε δεν συγκέντρωνε μόνον τους καλύτερους, αλλά και τους χειρότερους ...Τους πιο ακραίους οπορτουμιστές, καιροσκόπους κλπ.. Για όλους αυτούς οι Γερμανοί ήταν μια "ευκαιρία" ...Μια "ευκαιρία" να προσδεύσουν εις βάρος των "απόντων" ανταγωνιστών τους.

Ελλείψει μάλιστα φυσικού αρχηγού, λόγω του θανάτου του Βενιζέλου, ο καθένας έκανε ό,τι ήθελε ...Μεταξύ αυτών και το δεξί του "χέρι" ...Ο άνθρωπος που θα τον διαδεχόταν ...Ο μεγαλοεκδότης Δημήτριος Λαμπράκης ...Ο πατέρας του Χρήστου Λαμπράκη ...Ο μεγαλοεκδότης, ο οποίος έγινε τέτοιος με χρήματα των χορηγών του Βενιζέλου και βέβαια του κράτους, όταν αυτό βρισκόταν υπό τη βενιζελική εξουσία. Αυτός ο εκδότης ήταν τόσο σημαντικός για την "παρατάξη" του, που του προτάθηκε να ηγηθεί των φιλελευθέρων. Αρνήθηκε την ηγεσία, αλλά παρέμεινε κορυφαίος παράγοντας της βενιζελικής "παρατάξης" ...Τόσο κορυφαίος, που με τις πράξεις και τις επιλογές του τη "χαρακτήριζε" στο σύνολό της.

Όταν λοιπόν ξεκίνησε η κατοχή —και για να μην φαίνεται ο ίδιος— παρέδωσε τις εκδόσεις του σε υπαλλήλους του και αυτοί προχώρησαν σε συνεταιρισμό με μια γερμανική ημικρατική εταιρεία. Προϊόν αυτού του συνεταιρισμού ήταν το "Ελεύθερο Βήμα" Α.Ε.. Μιλάμε για караμπινάτο δωσιλογισμό. Ήταν τόσο εντυπωσιακός για την εποχή του, που πήρε στον "λαιμό" του ολόκληρο το βενιζελικό "στρατόπεδο". Το "χαρακτήρισε" στα μάτια του κόσμου, ο οποίος περίμενε από τους ηγέτες του να τον βοηθήσουν και όχι να υποταχθούν στους κατακτητές και να γίνουν συντάκτες τους. Το "αμαύρωσε" σε ανείπωτο βαθμό, αν σκεφτεί κάποιος τον πιο ολέθριο συμβολισμό για τους βενιζελικούς ...Αν σκεφτεί ότι η έδρα του γκεσταπίτικου "Βήματος", που ήταν η Χρ. Λαδά, ήταν η έδρα του ίδιου του κόμματος των φιλελευθέρων ...Για τέτοιο "μουτζούρωμα" μιλάμε.

Γι' αυτόν τον λόγο και το 1944 ο Λαμπράκης —όταν, αντιλαμβανόμενος την επερχόμενη ήττα των Ναζί, έφυγε από την Ελλάδα για τη Μέση Ανατολή, προφανώς για να μπει σε καμιά "κολυμπήθρα" του Σιλβάμ— συνελήφθη από τους Συμμάχους. Συνελήφθη ως δωσίλογος και συνεργάτης των εχθρών τους και απ' ό,τι φαίνεται εκ του αποτελέσματος διαπραγματεύτηκε καλά τη "σωτηρία" του. Μετά την κατοχή προφανώς δούλεψε η "κολυμπήθρα" και ο εκδότης

"ξεπλύθηκε" από την "αμαρτία". Παρ' όλ' αυτά όμως, ως εκδότης, είχε πρόβλημα. Οι εφημερίδες του μετά την Απελευθέρωση τέθηκαν υπό μεσεγγύηση ως εχθρική περιουσία και απαγορεύθηκε η επανέκδοσή τους ...γεγονός, το οποίο οδήγησε τον Δημήτριο Λαμπράκη να μετατρέψει τους τίτλους σε "Βήμα" και "Νέα" αντίστοιχα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο για τον οποίο άλλαξαν οι τίτλοι των εκδόσεων του συγκροτήματος Λαμπράκη; Δωσίλογοι ήταν οι Λαμπράκηδες και οι περιουσίες τους ήταν δεσμευμένες. Το "Βήμα" ή τα "Νέα", που ακόμα και σήμερα μάς διδάσκουν "δημοκρατία" και "πατριωτισμό", για κάποιο διάστημα ήταν δεσμευμένη περιουσία των πρώην κατοχικών δυνάμεων. Ό,τι ήταν τα καμiónια της Γκεστάπο ή τα κράνη της Βέρμαχτ, που παράτησαν οι Ναζί φεύγοντας από την Ελλάδα, ήταν το "Βήμα" και τα "Νέα".

Ίσως σ' αυτήν την τευτονική περίοδο να οφείλεται και η μεγάλη αγάπη του Χρήστου Λαμπράκη στο Μέγαρο και στην κλασική μουσική. Στα παιδικά του βιώματα πρέπει ν' αναζητήσουμε τα αίτια της. Μπορεί να μεγάλωσε με τους ήχους του Βάγκνερ, του Μπαχ και του Μπετόβεν όταν μικρός συνέντρωνε με τους συνεταιίρους του πατέρα του. Μπορεί κάποιος από τους Γερμανούς "θείους" να του χάρισε τον πρώτο του δίσκο κλασικής μουσικής και αυτό να τον "σημάδεψε". Τον "θείο" Χριστοφοράκο τον γνώριζε τότε; Τον μικρό Θοδωράκη τον Πάγκαλο, που ήταν περίπου συνομήλικοι, τον γνώριζε; Ακούγανε γερμανική μουσική σαν ήσυχα παιδιά ή ήταν rotzfreche Kinder;

Γι' αυτόν τον λόγο μιλήσαμε για τη διαφορά μεταξύ του "ξέρω" και του "γνωρίζω". Γι' αυτόν τον λόγο είπαμε εξ' αρχής ότι μια φωτογραφία της Ντόρας με τον Χριστοφοράκο δεν είναι καθόλου διαφορετική από μια φωτογραφία της ίδιας με τον Λαμπράκη. Το θέμα είναι να γνωρίζεις τι βλέπεις, για να μπορείς να κρίνεις τη σημαντικότητά του. Αυτό, το οποίο πρέπει να δούμε, είναι ο λόγος που θεωρούμε ότι μια τέτοια φωτογραφία "απεικονίζει" τη νεότερή μας ιστορία ...Τον λόγο, δηλαδή, που θεωρούμε τη νεότερή μας ιστορία ως μια συνύπαρξη μεταξύ των βενιζελικών και των δωσίλογων.

Το μεγάλο "κόλπο"

στη μεταπολεμική Ελλάδα.

Για να καταλάβει κάποιος τι συνέβη στη μεταπολεμική Ελλάδα, θα πρέπει να γνωρίζει και να μπορεί να παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις. Η Ελλάδα δεν ήταν αποκομμένη από τον κόσμο. Ήταν ένα κομμάτι στο "παζλ" του κόσμου. Προπολεμικά ήταν απόλυτα συνδεδεμένη με το αγγλικό "άρμα". Σε μια εποχή, που κυρίαρχος στον κόσμο ήταν ο βρετανικός ιμπεριαλισμός, η Ελλάδα ήταν ένα από τα επιφανή θύματά του. Ένα κράτος περιορισμένης κυριαρχίας, το οποίο ελεγχόταν απόλυτα από τους Βρετανούς ...Ένα "πετράδι" από τα πολλά, τα οποία διέθετε το βρετανικό "στέμμα" σε ολόκληρο τον κόσμο ...Το "στέμμα", το οποίο επέβαλε την PAX BRITANNICA σ' αυτόν τον κόσμο.

Αυτή η Βρετανική Τάξη Πραγμάτων, για να κατορθώσει να λειτουργεί, χωρίς να προκαλεί έντονα τα κράτη και τους λαούς τους, είχε βρει το δικό της "παραμύθι" και είχε τους δικούς της

"δράκος". Η Βρετανική Τάξη Πραγμάτων είχε ως "θεό" της το κεφάλαιο και σαν κακό "δράκο" τον κομμουνισμό. Οι κορυφαίοι αποικιοκράτες —και άρα κεφαλαιοκράτες που γνώρισε ο Πλανήτης— ανέλαβαν να προστατεύσουν αυτό το κεφάλαιο από τους εχθρούς του. Θεματοφύλακες και "ιερείς" αυτού του "θεού" ήταν τα βασιλικά καθεστώτα όλου του Πλανήτη.

Η Βρετανία ήταν ο προστάτης όλων των βασιλικών θρόνων παγκοσμίως. Ο βασιλιάς της ήταν ο "αρχιερέας" αυτής της Τάξης. Εχθρός αυτών των "θεοσεβούμενων" θρόνων —και άρα και των λαών— ήταν οι "μοχθηροί" και άθεοι προλετάριοι. Αυτοί, οι οποίοι δεν σέβονταν τους ελέω Θεού βασιλείς, γιατί δεν "σέβονταν" τον Θεό. Αυτό ήταν το παραμύθι της Βρετανίας, η οποία παρίστανε τον ευγενή "ιππότη", που προστάτευε τους νοικοκυραίους ιδιοκτήτες. Είχε επενδύσει στον κομμουνισμό και γνώριζε να τον "δουλεύει" σαν εχθρό της. Ο "δράκος" της Βρετανίας ήταν οικόσιτό της. Μόνη της τον εταίριζε, για να τον εμφανίζει σαν εχθρό και τον εαυτό της όμοιο με τον προστάτη "Αγίο" της τον Άη-Γιώργη.

Όλα τα προπολεμικά κομμουνιστικά κόμματα στον κόσμο —μεταξύ των οποίων και το ΚΚΕ— συντηρούνταν σχεδόν εξ' ολοκλήρου με αγγλικές λίρες. Ούτε την ίδια τη Δημοκρατία δεν τη φοβόταν η Βρετανία, γιατί ο "δράκος" της ήταν "πολύ επικίνδυνος". Τόσο "επικίνδυνος", που έθετε ακόμα και την ίδια τη Δημοκρατία υπό την προστασία ή υπό την ομηρία των βασιλέων. Οι "εχθροί" απειλούσαν τις περιουσίες των πάντων και μεταξύ αυτών ήταν και οι δημοκράτες. Είχαν δηλαδή και οι δημοκράτες λόγο να υπερασπίζονται τους θρόνους, εφόσον και οι δικές τους περιουσίες κινδύνευαν.

Μέσα σ' αυτήν την Τάξη Πραγμάτων δημιουργήθηκε ο εθνικός μας διχασμός, τον οποίον περιγράψαμε. Μέσα σ' αυτήν την Τάξη Πραγμάτων εξουσίαζαν βενιζελικοί και αντιβενιζελικοί, χωρίς όμως να παραβλέπει κανείς τους την υποχρέωση να προσκυνά από καιρού εις καιρόν τους μεγάλους "προστάτες". Οι συγκρούσεις τους επιτρεπόταν να ήταν σκληρές, αλλά έφταναν μέχρι εκεί που δεν απειλούνταν τα βρετανικά συμφέροντα. Η εξουσία μονοπωλούνταν από δεξιές "παρατάξεις" "νοικοκυραίων", οι οποίοι μπορεί να μισούνταν μεταξύ τους εξαιτίας των διαφορετικών απόψεων τους για τη διαχείριση, αλλά δεν έπαιναν να έχουν σαν κοινό εχθρό τους τους "κομμουνιστάς" ...Το "κατασκευασμένο" από τους Βρετανούς "φόβητρο", το οποίο έπρεπε να το σέβεσαι, αν ήθελες να μπεις στην "παραστάση" τους.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο αυτή η Τάξη Πραγμάτων άρχισε να φθίνει. Τότε άρχισε ν' ανατέλλει το "άστρο" των ΗΠΑ. Οι Αμερικανοί, ως συγγενείς και διάδοχοι των Βρετανών, διατήρησαν το "παραμύθι" εκείνων, αλλά δημιούργησαν τη δική τους παραλλαγή, για να ενισχύσουν τα δικά τους συμφέροντα. Στην πραγματικότητα έπαιξαν με τον "δράκο". Διατήρησαν τον βασικό βρετανικό σχεδιασμό, ο οποίος απαιτούσε "κηδεμόνα", αλλά έπαιξαν παιχνίδια εναντίον του προηγούμενου "κηδεμόνα", προκειμένου ν' αναλάβουν οι ίδιοι τον ρόλο του και βέβαια τα κέρδη του.

Με τη συμφωνία της Γιάλτας υποτίθεται περιόρισαν —αλλά δεν "εξαφάνισαν"— τον "δράκο" του κομμουνισμού, ώστε η ανάγκη κηδεμονίας του "ελεύθερου" κόσμου να συνεχίσει να υπάρχει. Τον κράτησαν στη ζωή", αλλά του έδωσαν δική του "αυλή" να παίζει. Τον έκαναν πανίσχυρο, ώστε να "φαίνεται" και να απειλεί τους πάντες, αλλά δεν τον άφηναν να "δικαιώσει" κράτη του "ελεύθερου" κόσμου ...Μόνον να "απειλεί" γενικά, για να γίνονται "μπίζνες" με τα όπλα. Στην πραγματικότητα δημιούργησαν τον αριστερό "πόλο". Μέχρι τότε δεν υπήρχε πραγματικός κομμουνιστικός "πόλος". Θεωρητικά απειλούσαν οι κομμουνιστές μόνο και μόνο για να δικαιολογούν το μονοπώλιο της εξουσίας από τις δεξιές "εκδοχές" της εξουσίας.

Όμως, από τη στιγμή που υπήρξε το Ανατολικό Μπλοκ, αυτός ο "πόλος" δεν ήταν μόνον θεωρητικός. Οι κομμουνιστές μέσα σε κάθε κράτος δεν ήταν μόνον θεωρητικά επικίνδυνοι. Ήταν και πρακτικά επικίνδυνοι, εφόσον είχαν την "υποστήριξη" μιας υπερδύναμης ...Υπερδύναμης με πυρηνικά όπλα ...Υπερδύναμης με εκατομμύρια στρατιωτών ...Υπερδύναμης με χρήματα και μυστικές υπηρεσίες, που τρομοκρατούσαν τους πολίτες ...Υπερδύναμης έτοιμης να τα φιλοξενήσει στην "αυλή" της σε περίπτωση που θα το "επέλεγαν".

...Κορέα, Βιετνάμ και Κούβα ήταν τέτοιοι "πελάτες", που την επέλεξαν μετά τον διαχωρισμό των Μπλοκ. Οι επιλογές αυτών των κρατών τρομοκρατούσαν τον ελεύθερο κόσμο. Οι δημοκρατικοί πολίτες τρομοκρατούνταν από αυτόν τον εχθρό, αλλά δεν καταλάβαιναν πως ήταν τεχνητός. Δεν καταλάβαιναν ότι συνεχιζόταν το ίδιο κόλπο με απλές αλλαγές παραμέτρων. Δεν καταλάβαιναν πως όλα αυτά τα κράτη έφυγαν από τον Δυτικό Κόσμο με τις "ευλογίες" των ΗΠΑ μόνο και μόνο για να υπάρχουν τα παραδείγματα των "αμαρτωλών", που οδηγήθηκαν στην "απώλεια". Δεν καταλάβαιναν πως είχαν συνεννοηθεί οι Αμερικανοί με τους Σοβιετικούς, προκειμένου να επιβληθεί στον Δυτικό Κόσμο η PAX AMERICANA.

Απλό κόλπο "έστησαν" οι Αμερικανοί. Με τους "αποστάτες" έπεισαν τον ελεύθερο κόσμο ότι ο κόσμος αυτός θα έπρεπε να "αστυνομεύεται". Θα έπρεπε οι ελεύθεροι λαοί να "υποθηκεύσουν" ένα μέρος της ελευθερίας τους, για να μην πέσουν θύματα των κομμουνιστών ...Να το "υποθηκεύσουν", προκειμένου να υπάρχει η σωτήρια αστυνόμευση. Ποιος θα αναλάμβανε αυτήν την αστυνόμευση εκτός από τους τίμιους, ηθικούς και ενάρετους Αμερικανούς; Οι Αμερικανοί, "στεγανοποιώντας" τον Δυτικό Κόσμο, θέλησαν, ως νέοι "κηδεμόνες", να του προσφέρουν αυτό, το οποίο δεν μπορούσαν να του προσφέρουν οι προηγούμενοι γαλαζοαίματοι "κηδεμόνες" ...Να του προσφέρουν αληθινή "δημοκρατία". Από τη δεκαετία του '60 και μετά, που ισχυροποιήθηκαν πλήρως οι Αμερικανοί, άρχισαν το "ξήλωμα" των βρετανικών "ερεισμάτων". Απέκτησαν την αυτοπεποίθηση που χρειάζονταν και ξεκίνησε ο "απογαλακτισμός" τους από τη βρετανική πολιτική.

Οι μέχρι τότε αφελείς, άξεστοι και αστοιχείωτοι "χωριάτες" του ιμπεριαλισμού βγήκαν να "επιβάλλουν" τον νέο σχεδιασμό της δικής τους Τάξης Πραγμάτων. Όπου υπήρχε "πτώση" θρόνου, εξαιτίας της "αγάπης" για τη "δημοκρατία" —αλλά και τον "σοσιαλισμό"— υπήρχε συμμετοχή της CIA. Εκείνη την εποχή "ξηλώθηκαν" σχεδόν όλα τα βρετανόφιλα καθεστώτα στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και γύρω από αυτήν. "Ξηλώθηκαν" από τους "νέους" ηγέτες, οι οποίοι, για να πληρούν τις σταθερές του "παραμυθίου", ήταν μεν "δημοκράτες", αλλά ήταν ταυτόχρονα και "σοσιαλιστές", για να δικαιολογούν το "αντιμοναρχικό" τους "μένος".

...Το πληρωμένο από τη CIA "μένος", εφόσον απειλούσε τα βρετανικά συμφέροντα και εξυπηρετούσε τα αμερικανικά. Αυτό ήταν το όλο μυστικό του σχεδιασμού. Γι' αυτόν τον λόγο οι Αμερικανοί "επένδυσαν" και στην ουσία ήταν αυτοί, οι οποίοι ίδρυσαν την κομμουνιστική "αυτοκρατορία" του Στάλιν. Στη Βρετανική Τάξη Πραγμάτων υπήρχε μόνον ένας πόλος, γύρω από τον οποίο στρεφόταν η εξουσία. Υπήρχε ένας θρόνος και οι διάφορες εκδοχές της δεξιάς αντίληψης, που εξυπηρετούσαν υποτίθεται τα συμφέροντα του λαού. Θρόνοι και "δημοκράτες" μάχονταν για την εξυπηρέτηση αυτών των συμφερόντων, χωρίς να παραβλέπουν να παραμένουν "ενωμένοι" εναντίον των "κομμουνιστών".

Στην Αμερικανική Τάξη Πραγμάτων οι πόλοι της εξουσίας έγιναν θεωρητικά δύο. Οι δυνάμεις εξουσίας έπαψαν να είναι οι γύρω από τον δεξιό "πόλο" δυνάμεις, αλλά μπήκαν

ανάμεσα στους δύο πόλους. Τότε στην πραγματικότητα εμφανίστηκε η "Αριστερά". Όχι η "Αριστερά" σε σχέση με τον δεξιό βασιλικό "πόλο" —όπως συνέβαινε μέχρι τότε—, αλλά η "Αριστερά", η οποία πλησίαζε τον κομμουνιστικό "πόλο". Οι Αμερικανοί ήταν ευτυχείς. Μπορούσαν στο όνομα της Δημοκρατίας να λεηλατήσουν τη Βρετανική Τάξη Πραγμάτων. Μπορούσαν να το κάνουν με απόλυτη ασφάλεια, γιατί, ακόμα κι αυτοί που τους εξυπηρετούσαν, μπορούσαν να πέσουν θύματα του εκβιασμού τους ...Αριστεροί μόνον όσο επιθυμούσαν οι Αμερικανοί. Αν ξεπερνούσαν τα όρια, ήταν "κομμουνιστές" και τους έτρωγε το μαύρο το "σκοτάδι".

Οι νέοι ηγέτες της εποχής δεν ήταν οι δεξιοί φιλομοναρχικοί καπιταλιστές "δημοκράτες" βρετανικού τύπου, αλλά ήταν "σοσιαλιστές" αντιμοναρχικοί καπιταλιστές "δημοκράτες" αμερικανικού τύπου. Αρκετά "αριστεροί", για να μισούν βασιλείς και να "δουλεύουν" τους λαούς και αρκετά "δεξιοί", για να παραμένουν πιστοί στην αμερικανική ηγεμονία και τις αμερικανικές πολυεθνικές.

Τότε ανέλαβαν την "εξουσία" σε όλες τις "ευαίσθητες" για τις ΗΠΑ περιοχές ηγέτες με πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικά, τα οποία απειλούσαν τις βρετανικές επιλογές και άφηναν ανέγγιχτες της αντίστοιχες αμερικανικές. Ηγέτες αντιμοναρχικοί και "δημοκράτες" που στην πραγματικότητα στόχευαν μόνον τα βρετανικά συμφέροντα και έδιναν στους Αμερικανούς τη δυνατότητα να επιβάλουν τα δικά τους. Ηγέτες, που, αν απειλούσαν τα αμερικανικά συμφέροντα, παρουσιάζονταν σαν "κομμουνιστάι" και τελείωναν με συνοπτικές διαδικασίες.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έκαναν οι Αμερικανοί; Τα γνωστά νταβατζιλίκια του πεζοδρομίου. Αφήνοντας "αφηρημένο" μέσα στις κοινωνίες το όριο του κομμουνισμού, τις διατηρούσαν υπό την ομηρία τους. Μόνοι τους δημιουργούσαν τους "εχθρούς" τής δημοκρατίας, για να πουλήσουν στη συνέχεια το "νταβατζιλίκι" τους. Πουλούσαν στους λαούς "προστασία" απέναντι στον κομμουνισμό, τον οποίο χρηματοδοτούσαν οι ίδιοι σε όλα τα επίπεδα. Ποιος έκανε τη Σοβιετική Ένωση πυρηνική και διαστημική υπερδύναμη; Μόνη της; Η Σοβιετική Ένωση μόνη της ούτε μια σόμπα πετρελαίου δεν μπορούσε να κατασκευάσει. Οι Αμερικανοί τής έδωσαν την τεχνογνωσία να ξεκινήσει και από εκεί και πέρα ήταν εύκολη η πρόοδος για ένα Μπλοκ λαών εκατοντάδων εκατομμυρίων.

Αυτή ήταν η διαφορά μεταξύ της Βρετανικής Τάξης Πραγμάτων και της Αμερικανικής. Ενώ το βρετανικό "παιχνίδι" ήταν απλό και "παιζόταν" ανάμεσα σε μονάρχες και παράνομους "κομμουνιστές" —οι οποίοι τους απειλούσαν με "επανάσταση"—, οι Αμερικανοί το άλλαξαν αυτό και το έκαναν πολύ πιο σύνθετο. Ένα πρόβλημα, το οποίο ξέφευγε πλέον από τα στενά εθνικά πλαίσια για τον καθένα ξεχωριστά και γινόταν παγκόσμιο και τους αφορούσε όλους από κοινού. Οι "μονομάχοι" είχαν πλέον παγκόσμια παρουσία και οι "μάχες" τους δίνονταν για την παγκόσμια κυριαρχία. Συνέφερε τους Αμερικανούς αυτό το παιχνίδι, γιατί εξασφάλιζαν την πρωτοκαθεδρία στον Δυτικό Κόσμο με "στημένους" αντιπάλους. Η "παράσταση" δεν δινόταν σε κάθε κράτος ξεχωριστά, όπως στη Βρετανική Τάξη Πραγμάτων, αλλά έγινε "παγκόσμια", όπου συμμετείχαν όλοι.

Η Ελλάδα αναγκαστικά θα έπρεπε να μπει σ' αυτό το παιχνίδι. Όμως, εδώ απαιτείται μεγάλη γνώση για την κατανόηση των όσων την αφορούν, γιατί τα πράγματα στην περίπτωση της είναι αρκετά ιδιόμορφα. Η Ελλάδα δεν ήταν απλά ένα ακόμα κράτος, το οποίο οι Αμερικανοί θα διεκδικούσαν από τους Βρετανούς. Η Ελλάδα ήταν ένα από τα πολυτιμότερα κράτη για τη Βρετανική Τάξη ...Ένα από τα "πετράδια" του βρετανικού στέμματος ...Η Ελλάδα, η οποία μετά τον πόλεμο είχε θεωρητικά επανέλθει στη βρετανική "κατοχή". Ως εκ

τούτου ήταν δύσκολο για τους Αμερικανούς να παίξουν τα γνωστά τους παιχνίδια, προκειμένου να την "αρπάξουν" από τους "συνεταίρους" τους.

Για να καταλάβει κάποιος τι προβλήματα αντιμετώπισαν οι Αμερικανοί, προκειμένου ν' αποκτήσουν τον απόλυτο έλεγχο της, θα πρέπει να γνωρίζει αυτά τα οποία προηγήθηκαν. Γι' αυτόν τον λόγο κάναμε μια μικρή ανάλυση του προπολεμικού διχασμού στην Ελλάδα. Σ' αυτόν τον διχασμό στηρίχθηκαν και οι μεν και οι δε για τον έλεγχο της πατρίδας μας ...Ισχύει πάντα αυτό το οποίο προαναφέραμε. Από τη στιγμή που ο ένας ιμπεριαλιστής στηριζόταν στο Παλάτι, ο αντίπαλός του θα πήγαινε στους βενιζελικούς. Από τη στιγμή που κάποιος ιμπεριαλιστής στηριζόταν στους "παλατιανούς", ο αντίπαλός του θα πήγαινε στους "παρακατιανούς". Από τη στιγμή λοιπόν που οι Βρετανοί στηρίζονταν στους "παλατιανούς", οι Αμερικανοί αναγκαστικά θ' αναζητούσαν την υποστήριξη των "παρακατιανών". Τότε οι Αμερικανοί "θυμήθηκαν" ότι στην Ελλάδα υπήρχαν "αντιμοναρχικοί". Αυτό το στοιχείο του βενιζελισμού τους άρεσε, γιατί τους βόλευε στον σχεδιασμό τους.

Όμως, το παιχνίδι δεν ήταν εύκολο αυτήν τη φορά, γιατί οι "παλατιανοί" είχαν σχεδόν εξουδετερώσει πλήρως τους "παρακατιανούς". Μετά τον εμφύλιο —και εξαιτίας λαθών κάποιων κορυφαίων βενιζελικών— αυτοί είχαν σχεδόν καταστραφεί. Το μέγα σφάλμα του Λαμπράκη είχε "χαρακτηρίσει" ολόκληρη την παράταξη και αυτό ήταν δύσκολο να "ξεχαστεί". Δεν θα το άφηναν οι "παλατιανοί" να ξεχαστεί. Αυτούς τους κατεστραμμένους και ελεγχόμενους από τους "παλατιανούς" έπρεπε να επαναφέρουν οι Αμερικανοί στην εξουσία και αυτό δεν ήταν εύκολο. Για να καταλάβουμε τι ακριβώς συνέβαινε τότε, θα πρέπει να δούμε τι ακριβώς έγινε στην Ελλάδα από την επομένη της λήξης της γερμανικής κατοχής μέχρι σήμερα.

Οι Βρετανοί, όπως ήταν φυσικό, την επομένη της φυγής των γερμανικών στρατευμάτων "επέστρεψαν" στην ιδιοκτησία τους. Είχαν προβλήματα, αλλά τα ξεπέρασαν με τον γνωστό αιματηρό βρετανικό τρόπο. Με τα δικά τους όπλα και τα δικά τους χρήματα έβαλαν τους δικούς τους "κομμουνιστές" να προκαλέσουν έναν εμφύλιο, για να επιβάλουν το δικό τους "Παλάτι". Ο εμφύλιος, δηλαδή, δεν ήταν κάτι το πρωτότυπο για τους Άγγλους. Ήταν μια πρακτική, την οποία τη γνώριζαν και την είχαν χρησιμοποιήσει άπειρες φορές. Κάθε φορά που ένας λαός αμφισβητούσε έναν "θρόνο", ως δια μαγείας εμφανίζονταν πάνοπλοι "κομμουνιστάι", οι οποίοι απειλούσαν και εμφανίζονταν σαν η διάδοχος κατάσταση ...Η διάδοχος κατάσταση, που τρομοκρατούσε τους πάντες. Όμως, το έργο ήταν "σικέ". Πάντα οι "κομμουνιστάι" νικιόνταν και "θιριάμβευε" ο θρόνος. Οι δημοκράτες "τσουβαλιάζονταν" μαζί με τους κομμουνιστές και οι Βρετανοί επέστρεφαν σαν προστάτες της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας ...αλλά και του θρόνου.

Ένας τέτοιος "σικέ" αγώνας έγινε και στην Ελλάδα. Στη μεταπολεμική Ελλάδα η κατάσταση γι' αυτούς ήταν ακόμα πιο εύκολη, γιατί, εξαιτίας των Αμερικανών, είχαν πολλαπλασιαστεί τα "μέσα", για να επιτύχουν τέτοιες αθλιότητες. Δεν χρειαζόταν καν να τρέχουν μόνοι τους, για να ψάχνουν και να πληρώνουν προδότες κομμουνιστές. Συνεννοούνταν με τον Στάλιν κι αυτός μόνος του έβρισκε τους πρόθυμους κομμουνιστές να κάνουν το ίδιο. Αυτό έγινε και στην Ελλάδα. Όλοι μαζί από κοινού "μαγείρεψαν" και μας έβαλαν στον εμφύλιο.

Το μόνο πρωτότυπο εδώ είναι το πρόσωπο, το οποίο τοποθέτησαν, για να μας οδηγήσουν στο εμφύλιο. Η "παλατιανή" Δεξιά επέλεξε ένα στέλεχος της "παρακατιανής" Δεξιάς, για να μας βάλει στον εμφύλιο. Αυτό έχει την εξήγησή του. Τον Παπανδρέου δεν τον έκαναν Πρωθυπουργό, επειδή ήταν "ικανός". Τον έκαναν για τον ίδιο λόγο που κάποιος δεν

θέλει να λερώσει τα χέρια του, εξαιτίας ενός εγκλήματος. Ήθελαν έναν "παρακατιανό" της Δεξιάς, για να κάνει τη βρόμικη δουλειά της "παλατιανής" Δεξιάς. Αρχικά επέλεξαν τον Σοφοκλή Βενιζέλο, για να "εξευτελίσουν" πλήρως τους "παρακατιανούς", αλλά δεν τους "έκατσε", επειδή είχε φθαρεί πολύ, εξαιτίας κάποιων λανθασμένων χειρισμών του και έτσι κατέληξαν στον Παπανδρέου.

Ο Παπανδρέου ήταν από τότε γνωστός караγκιόζης της Πρωτεύουσας ... Ένα αδίστακτο παπαδοπαίδι από την Πάτρα, το οποίο προπολεμικά είχε παντρευτεί μια Πωλονοεβραία και αφού την είχε χωρίσει με συνοπτικές διαδικασίες, κυνηγούσε θεατρίνες και χορεύτριες. Διαζευγμένος, που κυνηγούσε θεατρίνες, ήταν αρκετό από μόνο του να "καταστρέψει" μια υπόληψη εκείνη την εποχή. Ο Παπανδρέου όμως δεν είχε ανάγκη από αυτήν την καταστροφή. Μικρό το κακό για τον Παπανδρέου, που κυκλοφορούσαν φήμες ότι στη Λέσβο είχε καταδικαστεί, επειδή κυνηγούσε αγοράκια ... Μιλάμε για "κατακάθι" της κοινωνίας ... Μιλάμε για πραγματικό υπόκοσμο. Ακόμα και το επίθετό του ήταν αλλαγμένο ... Σταυρόπουλος λεγόταν. Αυτόν τον караγκιόζη του υποκόσμου έβαλαν μετά την απελευθέρωση να παριστάνει τον Πρωθυπουργό, ώστε να προκαλέσει τον εμφύλιο.

Αφού τον προκάλεσε, στη συνέχεια τον απέσυραν ... Τον απέσυραν όμως όπως τους συνέφερε. Αυτόν, τον οποίο μπορούσαν να τον εκβιάζουν λόγω του εμφυλίου, τον έβαλαν επικεφαλής εκείνων, τους οποίους μπορούσαν να εκβιάζουν λόγω του δωσιλογισμού τους. Τον έβαλαν δηλαδή επικεφαλής της "παρακατιανής" Δεξιάς. Μιας Δεξιάς όμως, η οποία θα άλλαζε ρόλο, γιατί στο μεταξύ —λόγω των Αμερικανών— άλλαζε η "παράσταση". Ακριβώς, επειδή ο παγκόσμιος μεταπολεμικός σχεδιασμός στηριζόταν στο δίπολο του κομμουνισμού και ορίστηκε το πλήρες εύρος του πολιτικού φάσματος, αυτή η Δεξιά βρήκε έναν νέο "ρόλο". Αυτήν την "παρακατιανή" Δεξιά —για λόγους συμφέροντος και για να "τρομάξει" η "παλατιανή" Δεξιά τους νοικοκυραίους της βάσης της— την ονόμασαν Κεντροαριστερά και αποτέλεσε στην ουσία τη "βάση" της Αριστεράς, όπως αυτή θ' αναπτυσσόταν στα χρόνια της μεταπολίτευσης και της Αμερικανικής Τάξης Πραγμάτων..

Αριστερά, δηλαδή, στην Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ. Δεν δημιουργήθηκε ποτέ αυτούσια, γιατί δεν το επέτρεψαν ποτέ οι κυρίαρχοι της Ελλάδας. Η "Αριστερά" στην Ελλάδα ήταν η "παρακατιανή" Δεξιά. Είχαν την εξουσία να "βαπτίζουν" το "κρέας" "ψάρι" και αυτό έκαναν. Πήραν την ηγεσία της "παρακατιανής" Δεξιάς και την έκαναν ηγεσία της "Αριστεράς", για να ελέγχουν τον δημοκρατικό λαό, ο οποίος θα μπορούσε ν' αμφισβητήσει το φασισταριό. Τον αντιμοναρχισμό των εξίσου δεξιών φασιστών του βενιζελισμού τον "βάπτισαν" "αριστερή δημοκρατικότητα". Την αρχική και καθαρά ιδιωτικών συμφερόντων σύγκρουση μεταξύ "παλατιανών" και "παρακατιανών" την εμφάνισαν σαν "παράσταση" ιδεολογικής σύγκρουσης ... Μια "παράσταση", η οποία παίζεται μέχρι τις ημέρες μας ... Τη "σύγκρουση" μεταξύ Δεξιάς κι "Αριστεράς".

Οι "παλατιανοί" ήταν ευτυχείς. Είχαν νικήσει τους παλιούς βενιζελικούς ολοκληρωτικά. Δεν θεωρούσαν ότι θα μπορούσαν να τους απειλήσουν ποτέ ξανά. Κάθε φορά που θα τολμούσαν να σηκώσουν κεφάλι, θα τους εκβίαζαν. Θα εκβίαζαν τους κορυφαίους εκδότες τους —όπως ο Λαμπράκης— για δωσιλογισμό. Θα εκβίαζαν τους κορυφαίους πολιτικούς τους —όπως ο Παπανδρέου— για τον βρόμικο εμφύλιο. Ακόμα και κάτι φωτογραφίες του ανιψιού του Βενιζέλου —του Μητσοτάκη— με Ναζί ήταν μέσα σ' αυτόν τον εκβιασμό. Για τα πάντα είχαν στοιχεία οι "παλατιανοί".

Η "παρακατιανή" Δεξιά φαινόταν πως ήταν "τελειωμένη". Θα ανεχόταν ό,τι κι αν της επέβαλαν. Ακόμα και τις ψήφους των δένδρων. Όταν δεν θα έφταναν στους "παλατιανούς" οι

ψήφοι, θα μπορούσαν να μετράνε και τα "δένδρα". Κανένας δεν θ' αντιδρούσε, γιατί δεν θα τον συνέφερε. Το ίδιο ελεγχόμενο ήταν και το ΚΚΕ. Η "παλατιανή" Δεξιά μπορούσε ανά πάσα στιγμή να το εκβιάζει για τον εμφύλιο και τη συνεργασία του με την ΚGB και τη Μόσχα. Δεν χρειαζόταν καν να τους "μαλώσει" το πατερούλης από τη Μόσχα. Μπορούσαν και από μόνοι τους να τους "μαλώνουν", εφόσον είχαν τα στοιχεία ότι προκάλεσαν τον αναίτιο και δολοφονικό εμφύλιο, εκτελώντας εντολές ξένων.

Ο θρόνος ήταν πιο ισχυρός από ποτέ και όλοι οι αντίπαλοί του στο έλεός του ...Οι πραγματικοί αντίπαλοί του, που ήταν οι "παρακατιανοί" και όχι οι δήθεν αντίπαλοί του, όπως ήταν το ΚΚΕ ...Οι πραγματικοί αντίπαλοι, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους ήταν οι παλιοί βενιζελικοί. Αυτοί ο "παλατιανός" δεξιός φύλασσαν τα αρχεία των εγκλημάτων πολέμου σαν τα "μάτια" τους. Κάθε φορά που κάποιος τους αμφισβητούσε, ανέσυραν από αυτά τα αρχεία την υπόθεσή του. Οι βενιζελικοί ήταν "παγιδευμένοι" από τα δικά τους σφάλματα ...Τα σφάλματα των Λαμπράκηδων, τα οποία οι "παλατιανοί" φρόντιζαν πάντα να τους τα "υπενθυμίζουν".

Όμως, ήταν τυχεροί, γιατί, ενώ αυτοί κοιμούνταν, η τύχη τους "δούλευε" ασταμάτητα. Γιατί συνέβαινε αυτό; Γιατί, στο διάστημα που οι "παρακατιανοί" ταπεινώνονταν ασυστόλως στην Ελλάδα, στον παγκόσμιο χώρο συνέβαιναν κοσμογονικές εξελίξεις. Η σύγκρουση μεταξύ Βρετανών και Αμερικανών στο ανώτατο επίπεδο στην πραγματικότητα τότε ξεκινούσε. Η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να μην αποτελεί στόχο αυτής της σύγκρουσης για την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία. Αυτή ήταν η τύχη των "παρακατιανών" δεξιών. Για λόγους, που είναι ευνόητοι, ξαφνικά έγιναν "απαραίτητοι" και "πολύτιμοι" για τους σφετεριστές της παγκόσμιας κυριαρχίας. Εκεί που ήταν "τελειωμένοι", ξαφνικά ανέκτησαν τις ελπίδες τους, γιατί "τελείωνε" η ίδια η κατάσταση στην οποία ήταν "τελειωμένοι" ...Ξαφνικά έγιναν περιζήτητοι.

Γιατί τους είχαν ανάγκη οι Αμερικανοί; Γιατί ήθελαν να βρουν ανθρώπους στην Ελλάδα, ώστε να "μετακινήσουν" για λόγους ιδεολογίας την Ελλάδα από τη βρετανική επιρροή. Δεν ήθελαν να την αποσπάσουν αυθαίρετα και να έρθουν σε σύγκρουση με τους Βρετανούς. Να "κλέψουν" τους συνεταίρους τους ήθελαν και όχι να συγκρουστούν μαζί τους. Το κύριο πρόβλημά τους, δηλαδή, ήταν πως η Ελλάδα δεν ήταν "ορφανή", αλλά "ανήκε" ήδη στους Βρετανούς. Ήταν μια χώρα, η οποία συνδεόταν με τα ζωτικά συμφέροντα της Βρετανίας στην περιοχή. Έπρεπε ν' ανατραπεί το πολιτικό σκηνικό αυτής της χώρας, για να μπορέσουν τα αμερικανικά συμφέροντα να μονοπωλήσουν τις επιλογές της. Έπρεπε ν' ανατραπεί η κυριαρχία των αγγλόφιλων "παλατιανών" και αυτό μπορούσαν να το κάνουν μόνον μέσω των "παρακατιανών" ...Των "παρακατιανών", οι οποίοι μετά το ναζιστικό "κάζο" όχι μόνον φιλοαμερικανοί θα δήλωναν, αν τους "έσωζαν" οι Αμερικανοί, αλλά και φιλοεξωγήνιοι, αν τους το ζητούσαν.

Αυτήν την αγγλόφιλη Δεξιά στοχοποίησαν οι Αμερικανοί και ανέλαβαν να την "γκρεμίσουν" από τον θρόνο της. Ξεκίνησαν να τη φθείρουν με την Αποστασία ...Την Αποστασία, που την έκαναν με αμερικανικά δολάρια οι "παρακατιανοί". Από εκεί και πέρα ό,τι είδαμε να συμβαίνει ήταν μεθόδευση, για να περάσει η χώρα στον έλεγχο των Αμερικανών. Ό,τι πονηρό έγινε από την Αποστασία κι εντεύθεν, δεν έγινε για να "δουλευτούν" οι Έλληνες από τους Αμερικανούς, αλλά οι Εγγλέζοι από τους Αμερικανούς. Χούντες, Πολυτεχνεία, "τρομοκρατία", Πρωτοβουλία των Έξι κλπ., ήταν για να μπερδευτούν οι Εγγλέζοι και όχι οι Έλληνες. Οι νέοι ιμπεριαλιστές δεν είχαν πρόβλημα με τους Έλληνες. Μπορούσαν να τους επιβάλουν ως πρωθυπουργούς ακόμα και τα σκυλιά τους ...όπως αποδείχθηκε και με τον Bravo Giorgo.

Αυτοί, οι οποίοι δεν έπρεπε ν' αντιδράσουν, ήταν οι Εγγλέζοι, οι οποίοι θα έχαναν την Ελλάδα από την "αυλή" τους ...Οι Εγγλέζοι, οι οποίοι θα έχαναν ένα ακόμα λαμπερό "πετράδι" από το μισοδιαλυμένο "στέμμα" τους. Γι' αυτόν τον λόγο ακολουθήθηκε μια πολύ "λεπτή" πολιτική. Οι Αμερικανοί χρηματοδότησαν την Αποστασία, η οποία με τη σειρά της έφερε την αμερικανόδουλη Χούντα, που "έριξε" το αγγλόφιλο Παλάτι. Το Παλάτι δεν το "έριξαν" οι Έλληνες και η Δημοκρατία. Το Παλάτι το "έριξαν" ξένοι πράκτορες και η Χούντα ...Η Χούντα των "παρακατιανών" συνταγματάρχων, γιατί —αν θυμάται κάποιος— ακόμα και το Παλάτι δοκίμασε να κάνει πραξικόπημα με δικούς του "παλατιανούς" στρατηγούς, αλλά απέτυχε. Η Χούντα, που πέτυχε, ήταν αυτή των "παρακατιανών" ...Η Χούντα των αγράμματων καραβανδών.

Είναι προφανές πως όλα ήταν "στημένα", για να ξεγελαστούν κυρίως οι Εγγλέζοι και όχι οι Έλληνες. Η Χούντα ήταν το *colpo grosso* των Αμερικανών στην Ελλάδα. Η Χούντα ήταν το ενδιάμεσο στάδιο, για να περάσει η Ελλάδα από τον βρετανικό έλεγχο στον αμερικανικό. Η Χούντα, δηλαδή, έγινε με έναν συγκεκριμένο στόχο. Ν' ανατραπεί το Παλάτι και να στηθεί η μεταχουντική εποχή αποκλειστικά με αμερικανόδουλους παράγοντες ...Έγινε, για να πετύχουν οι Αμερικανοί τον "απογαλακτισμό" του κράτους από τους Βρετανούς ...Για να προχωρήσουν στην πλήρη αμερικανοποίησή του.

Από εκεί και πέρα οι Αμερικανοί, μέσω των μυστικών τους υπηρεσιών, δημιουργούσαν τους δικούς τους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες της μεταχουντικής εποχής. Δημιουργούσαν τους δικούς τους μεγιστάνες, ώστε να ελέγχουν το ελληνικό κράτος και την οικονομία του απόλυτα. Αυτή η κατάσταση "χτίστηκε" πάνω στους βενιζελικούς ...Αποκλειστικά πάνω σε βενιζελικούς. Πολιτικά "χτίστηκε" πάνω στον Παπανδρέου και τον Μητσοτάκη. Όμως, οικονομικά, ο θεμέλιος λίθος αυτής της κατάστασης ήταν η οικογένεια Βαρδινογιάννη ...Μια οικογένεια ακραιφνών βενιζελικών. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι ο Παύλος Βαρδινογιάννης ήταν φίλος, συνεργάτης και μοναδικός βουλευτής του Μητσοτάκη στη μοναδική φορά που εμφανίστηκε το κόμμα των Νεοφιλελεύθερων.

Μετά την "πτώση" του Παλατιού, ξεκινάει μια φρενήρης προσπάθεια ν' αλλάξουν τα πάντα στην Ελλάδα. Προκειμένου να εδραιωθεί η παντοκρατορία των Αμερικανών στην Ελλάδα, "ξηλώνουν" ό,τι θα μπορούσε να δίνει δύναμη στη βρετανική πολιτική. Στο διάστημα αυτό ενισχύεται σε όλα τα επίπεδα η φιλοαμερικανική Δεξιά, την οποία αντιπροσωπεύουν οι βενιζελικοί ...Η "παρακατιανή" Δεξιά, η οποία, για λόγους σχεδιασμού, έβαλε μέχρι και αριστερού τύπου "σοσιαλιστικό" προσωπείο.

Γιατί όμως είχαν ανάγκη τη Χούντα και δεν προχώρησαν σε μια απλή "αλλαγή" καθεστώτος μέσω εκλογών; Είχαν τις δυνάμεις να το επιτύχουν, όπως μας δείχνει η εκλογική νίκη της Ένωσης Κέντρου. Αυτό από μόνο του δεν αρκούσε, γιατί οι βενιζελικοί εκβιάζονταν. Μόνον μέσω της Χούντας θα "ξέπλεναν" τα αμαρτήματα των βενιζελικών. Πώς θα γινόταν αυτό; Θα δημιουργούσαν μια Χούντα, η οποία θα επέτρεπε στους βενιζελικούς ν' "αντισταθούν" στο όνομα της Δημοκρατίας ...Μια Χούντα "στημένη", η οποία θα έδινε "ένσημα" δημοκρατικού αγώνα στους δικούς τους ανθρώπους, ώστε να νομιμοποιηθούν στη φιλοαμερικανική περίοδο που θ' ακολουθούσε ...Ενός αγώνα, που τον είχαν ανάγκη αυτοί, οι οποίοι μέχρι εκείνη την ώρα εκβιάζονταν για τον δωσιλογισμό τους ...Μια Χούντα, η οποία θα "υπνώτιζε" την "παλατιανή" Δεξιά και με τη συμπεριφορά της θα λειτουργούσε σαν κολυμπήθρα του Σιλβάμ για τους "παρακατιανούς".

Το παραμύθι, δηλαδή, ήταν έτοιμο από την αρχή. Με τον "αγώνα" τους για τη Δημοκρατία οι βενιζελικοί θα "αποδείκνυαν" πως ήταν αθώοι του αίματος της προδοσίας. Απλά οι

άνθρωποι "λάτρευαν" την Δημοκρατία. Τη λάτρευαν τόσο πολύ, που, επί κατοχής έκαναν την καρδιά τους "πέτρα" και συνεργάστηκαν με τους Ναζί, προκειμένου να την προστατεύσουν από τους κομμουνιστές. Αυτό ήταν το "παραμύθι" των Αμερικανών και αυτό γινόταν μόνον με τη Χούντα. Η Χούντα το έκανε αληθοφανές. Ξαφνικά όλοι οι πρώην δωσίλογοι ή τα παιδιά τους έγιναν "αντιστασιακοί" ...Εκ του ασφαλούς "ήρωες". Κάπου εκεί μπερδεύτηκε κι ο φουκαράς ο Παναγιώλης και πήγε να μπει ακάλεστος στο "παιχνίδι". Δεν γνώριζε ότι το παιχνίδι ήταν "σικέ" ...Η συνέχεια είναι γνωστή ...Τον έφαγε το μαύρο το "σκοτάδι" ...Οι "ήρωες" της αντίστασης είχαν "καπαρωμένες" τις θέσεις.

Όμως, η Χούντα ήταν απαραίτητη και για ένα άλλο πράγμα. Δεν αρκούσε ν' αλλάξει η πολιτική ηγεσία της χώρας, ώστε ν' αλλάξει το πρόσωπό της. Έπρεπε ν' αλλάξει και η οικονομική της άρχουσα τάξη. Μέχρι τότε αυτή η άρχουσα τάξη ήταν αγγλόφιλη και αυτό επηρέαζε τη συνολική λειτουργία της χώρας. Αυτό όμως δεν μπορούσε ν' αλλάξει από μόνο του. Επεμβάσεις στην οικονομία μπορούσαν να γίνουν μόνον με αυθαιρεσία της εξουσίας και γι' αυτό τούς ήταν απαραίτητη μια Χούντα. Τα πάντα απαιτούσαν μεθόδευση, προκειμένου να υλοποιηθούν. Τίποτε δεν ήταν εύκολο, γιατί δεν το επέτρεπαν τα μεγέθη της Ελλάδας. Οι Αμερικανοί επιθυμούσαν να δημιουργήσουν τα νέα "τζάκια", για να ελέγχουν απόλυτα την αμερικανόστροφη πλέον μεταχουντική Ελλάδα ...αλλά αυτό είναι μια κουβέντα.

Τι "τζάκια" να φτιάξεις σε μια μικρή και θεόφτωχη χώρα; Τα "τζάκια" των αρχιτσαγκάρηδων ή των αρχιμπακάληδων; Τίποτε δεν υπήρχε στη χώρα. Λογικό ήταν. Τι μπορεί να υπάρχει υγιές και χρυσοφόρο, για να δημιουργήσει μεγιστάνες σε μια χώρα, η οποία είχε ισοπεδωθεί από τον πόλεμο και τον εμφύλιο που ακολούθησε; ...Σε μια χώρα, η οποία αιμορραγούσε πληθυσμιακά και ζούσε με εμβάσματα του εξωτερικού; ...Σε μια χώρα, στην οποία τα λίγα ισχυρά της τέκνα ήταν διακριθέντες του εξωτερικού; Επιπλέον, δεν βοηθούσαν και τα μεγέθη. Πώς θα τα φτιάξεις τέτοια "τζάκια", χωρίς να υπάρχει μια αντίστοιχη αγορά;

Αντιλαμβανόμαστε πως δεν υπήρχαν πολλές επιλογές γι' αυτούς. Η λύση ήταν μία και μοναδική. Το μόνο, που μπορούσες να κάνεις, ήταν να δημιουργήσεις —μέσω της εξουσίας— μεγιστάνες από την κοινή περιουσία. Είτε να πάρεις φιλέτα της συλλογικής ελληνικής περιουσίας και να τα δώσεις στους "εκλεκτούς" σου ιδιώτες είτε να προχωρήσεις σε μεγάλες κρατικές επενδύσεις στον τομέα των υποδομών, προκειμένου να δημιουργείς πλούσιους εργολάβους με απευθείας αναθέσεις ...Αυτό και έκαναν. Το αποτέλεσμα αυτής της επιλογής μέσα σε ελάχιστο χρόνο άρχισε να φαίνεται.

Η ελληνική οικονομία μπορεί να μην είχε τις δυνατότητες να "παράγει" μεγιστάνες, αλλά η ίδια η Ελλάδα ήταν ένα κεφάλαιο, το οποίο, αν μεταβιβαζόταν σε κάποιους ιδιώτες, θα τους καθιστούσε μεγιστάνες στην τοπική κοινωνία και οικονομία. Αυτό, δηλαδή, δρομολογήθηκε τότε. Η Ελλάδα, ως κεφάλαιο, άρχισε να κατακερματίζεται και να μοιράζεται μέσω της Χούντας σε χαφιέδες των Αμερικανών και της CIA ...Το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Αυτή η φάμπρικα ξεκίνησε με τους Βαρδινογιάννηδες και με τους Λάτσηδες.

Επειδή, λόγω εποχής, δεν ήταν εύκολο να ξεκινήσουν να δημιουργούν μεγιστάνες, μοιράζοντας το ίδιο το χρυσοφόρο δημόσιο κεφάλαιο, ξεκίνησαν να μοιράζουν τις μέχρι τότε χρυσοφόρες κρατικές δραστηριότητες. Αφαιρούσαν σίγουρες και εξασφαλισμένα κερδοφόρες δραστηριότητες από το κράτος —το οποίο μέχρι τότε είχε τα κεφάλαια και τα μέσα για να τις δρομολογήσει— και τις παρέδιδαν σε ιδιώτες ...Σε ιδιώτες τύπου Βαρδινογιάννη και Λάτση ...Σε ιδιώτες, τους οποίους είναι προφανές πως είχε ελέγξει, εγκρίνει και προτείνει η CIA ...Σε

ιδιώτες κατά "σύμπτωση" βενιζελικούς και "δημοκράτες", οι οποίοι διακρίνονταν μέσα σε μια "δεξιά" Χούντα και γίνονταν μεγιστάνες "ξεγελώντας" την.

Ταυτόχρονα με τα δημόσια έργα οι Αμερικανοί ενθάρρυναν και τις ξένες παραγωγικές επενδύσεις στην Ελλάδα, προκειμένου να δημιουργήσουν συνθήκες αστυφιλίας. Γιατί; Για να δημιουργήσουν ακόμα πιο πολλά "μικροτζάκια" του μπετόν ... "Τζάκια" της αντιπαροχής ... "Τζάκια", τα οποία το περιβόλι του παππού στους Αμπελόκηπους το έκαναν δύο επταόροφες οικοδομές και έβλεπαν τον κόσμο από "ψηλά". Τότε έγινε η Αθήνα μια "θάλασσα" από "μπετόν", αλλά δημιουργήθηκε η μικροαστική της τάξη ... Η τάξη εκείνη, η οποία εκπαιδευόταν από τη Χούντα να περιμένει να προοδεύσει από τα ελέη του κράτους και η οποία ήταν απαραίτητη για την επόμενη εποχή ... Η τάξη εκείνη, η οποία μυστηριωδώς προόδευσε επί Χούντας και στη μεταπολίτευση παρίστανε την "αντιστασιακή" και την "αντιδεξιά".

Στο διάστημα αυτό —και για να μην υπάρχει φθορά προσώπων— οι Αμερικανοί "απέσυραν" τόσο τον Παπανδρέου όσο και τον Μητσοτάκη από τη χώρα. Αν παρέμεναν στη χώρα, θα "φθείρονταν", γιατί κάτι έπρεπε να κάνουν "εναντίον" της Χούντας και αυτό —λόγω του "μεγέθους" τους— θα ήταν αναγκαστικά μεγάλο ... πράγμα ανεπιθύμητο. Τους "απέσυραν" και τους διατήρησαν "φρέσκους", μέχρι να τους επαναφέρουν. Στο μεταξύ "φτιάχνονταν" οι "παρακατιανοί". Ποιος όμως εκείνη την εποχή ήταν ο κορυφαίος "παρακατιανός", ο οποίος παρέμενε στην Ελλάδα και άρα ήταν ο μόνιμος συνομιλητής των Αμερικανών; ... Ο γιος του "μεγάλου" Λαμπράκη ... Ο "μυστικός" αρχηγός της "παράταξης", η οποία προοριζόταν να επικρατήσει ... Ο αρχηγός, που, αν ζητούνταν από αυτήν την "παράταξη" μια αντιπαροχή, θα ήταν αυτός ο οποίος θα τη συμφωνούσε.

Αν η "αντιπαροχή" για την απόλυτη κυριαρχία των δωσίλογων ήταν μια νέα προδοσία, τότε πού θα την αναζητούσαμε; Αν η Χούντα ήταν το προπαρασκευαστικό στάδιο για την επικράτηση αυτών, ποιο ήταν το "κόστος" της; Οι ίδιοι άνθρωποι ήταν, που, για να επικρατήσουν στην Ελλάδα, μας οδήγησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή. Τα παιδιά τους πού θα μας οδηγούσαν; Μήπως στην καταστροφή της Κύπρου;

Υπό το πρίσμα αυτής της γνώσης μήπως φαίνεται στον αναγνώστη κάπως πιο πιθανή και λογική η αποκάλυψη ότι ο Λαμπράκης ήταν ο ιθύνων νους του πραξικοπήματος της Κύπρου, που οδήγησε στην καταστροφή της; Μήπως αυτό, που "ξέρει" τώρα, μπορεί να ισχυριστεί ότι το "γνωρίζει" πλέον;

Το γνωρίζει, γιατί απλούστατα δεν μπορεί να έγινε κάτι διαφορετικό. Είναι λογικό να γίνει αυτό από τους συγκεκριμένους ανθρώπους. Όποιος γνωρίζει τους δωσίλογους και τους Λαμπράκηδες, μπορεί να θεωρεί ως λογικό να συναντιούνται στις βίλες τους με δικτάτορες και μεγιστάνες. Αν κάποιος γνωρίζει τον Λαμπράκη, γνωρίζει πως ήταν μέσα στα πλαίσια της λογικής του η ΠΟΥΣΤΙΑ ... Άλλωστε ανήκε στα "ήθη" των βενιζελικών να συζητάνε τα εθνικά μας θέματα στα σαλόνια και στις τουαλέτες τους. Ο Μητσοτάκης σχετικά πρόσφατα διαιώνισε αυτήν την οικογενειακή "παράδοση", επιδιώκοντας την ανατροπή του Τάσσου Παπαδόπουλου έξω από την τουαλέτα του σπιτιού του.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, για να συνεχίσουμε την ανάλυση, είναι ότι οι Αμερικανοί, μέσω της Χούντας, μπορούσαν και "έστηναν" όπως ήθελαν την εποχή της μεταπολίτευσης ... Εξαιτίας της Χούντας ... Χωρίς στην κυριολεξία να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν ... Αυτοί έδιναν εντολές και η Χούντα εκτελούσε ... Συσκέπτονταν οι Αμερικανοί με τον Λαμπράκη και μερικούς άλλους βενιζελικούς και η Χούντα απλά υπάκουε ... Η Χούντα, που μέχρι και τον Λαμπράκη τον εμφάνισε σαν "αγωνιστή" κατά της ίδιας ... Μιλάμε για γελοία πράγματα.

Η "ντρίμπλα" των Αμερικανών απέναντι στους Βρετανούς ήταν έξυπνη. Το "έριξαν" το Παλάτι και κανένας δεν αντέδρασε, γιατί κανένας δεν κατάλαβε τι συμβαίνει. Φαινομενικά οι Βρετανοί θα "έχαναν" από αυτήν την "πτώση", αλλά οι Αμερικανοί δεν θα εμφανίζονταν ως άμεσα κερδισμένοι, εφόσον στην εξουσία θα ανέβαιναν οι "υβριστές" τους ...Μιλάμε για την ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ του αιώνα. Στην εποχή της αμερικανόδουλης μεταπολίτευσης θα διέπρεπαν οι "Αντιαμερικανοί". Τη Χούντα των Αμερικανών θα τη "χρεωνόταν" η "παλατιανή" Δεξιά, η οποία στην πραγματικότητα καταστράφηκε από αυτήν. Τις αντιστασιακές "δάφνες" θα τις έπαιρναν οι βενιζελικοί, οι οποίοι ήταν οι μόνοι κερδισμένοι από τη Χούντα ...Πρέπει κάποιος να ξεκαρδίζονταν στα γέλια, όταν κάποιος άλλοι φώναζαν στους δρόμους "...ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά".

Σ' αυτόν τον "όμορφο" αμερικανικό κόσμο θα επιβίωναν όσοι ήταν χρήσιμοι και ανάμεσά τους ήταν και το ΚΚΕ. Για τους ίδιους λόγους και για τα ίδια συμφέροντα, που περιγράψαμε πιο πάνω για τις "συγγενείς" Τάξεις, θα επιβίωνε και το ΚΚΕ ...Το χρήσιμο για τους Άγγλους ΚΚΕ, το οποίο θα γινόταν χρήσιμο και για τους Αμερικανούς. Απλά στην αμερικανική εκδοχή θα ήταν νόμιμο, ενώ στη βρετανική ήταν παράνομο. Η χρηματοδότησή τους θα ήταν εξασφαλισμένη και στην νέα περίοδο. Απλά δεν θα έπαιρναν αγγλικές λίρες, αλλά αμερικανικά δολάρια.

Ο ελληνικός λαός θα "δενόταν" χειροπόδαρα και θα είχε σαν ηγέτη του αυτόν, που **ΘΑ** τον "ξέδενε" ...Μιλάμε για τον απόλυτο πολιτικό "σουρεαλισμό". Η αμερικανική κυριαρχία στην Ελλάδα θα στηνόταν πάνω στον "κατασκευασμένο" αντιαμερικανισμό του Ανδρέα. Αντιλαμβανόμαστε ότι το μέλλον του Ανδρέα Παπανδρέου και η κυριαρχία του στη μεταπολίτευση σχεδιαζόταν από τους Αμερικανούς από τη δεκαετία του '60 και όχι από τη δεκαετία του '80 όπου αυτός εμφανίστηκε.

Σ' αυτόν τον σχεδιασμό ανήκαν και τα διάφορα "Πολυτεχνεία" των μυστικών υπηρεσιών και των χαφιέδων. Σ' αυτόν τον σχεδιασμό ανήκε και η "τρομοκρατική" οργάνωση 17 Νοέμβρη, η οποία "χτυπούσε" κατά "σύμπτωση" μόνον όταν βόλευε και εξυπηρετούσε τον Ανδρέα. Αυτόν τον σχεδιασμό επιβεβαιώνουν τα χαρτιά, τα οποία έρχονται στο φως της δημοσιότητας περί μυστικών "συμφωνιών" του Ανδρέα με τη CIA, αλλά και δηλώσεις τύπου Θεοδωράκη περί "Λύσης-Καραμανλή". Οι πάντες θα συνέβαλαν στο ν' ανέβει στην εξουσία ο Ανδρέας και το σημαντικότερο όλων να παραμείνει σ' αυτήν για αρκετές δεκαετίες ...Τόσο "δημοκρατικός" ήταν ο σχεδιασμός τους. Αυτός ο σχεδιασμός θα επιβαλλόταν μέσω της Χούντας.

Όμως, η Χούντα σε κάποια στιγμή έπρεπε να "πέσει", όπως "πέφτουν" τα "καλουπώματα" των κατασκευαστών. Η "πτώση" της Χούντας θα έπρεπε να γίνει με θεαματικό τρόπο, ώστε εκεί να γίνει ένα "αλισβερίσι" που θα δημιουργούσε "ήρωες", οι οποίοι θα έμπαιναν στο παιχνίδι της επόμενης "ημέρας" ...Το νέο "αίμα" της δημοκρατίας, που υποτίθεται θ' αναλάμβανε τη διαδοχή από την προηγούμενη φθαρμένη Δεξιά ...Το φρέσκο αίμα, που θ' αναλάμβανε στη νιότη του να φέρει τη "φαντασία" στην εξουσία. Τότε ήταν που μπήκε στα πράγματα η περίφημη "γενιά του Πολυτεχνείου". Μια "γενιά" στελεχωμένη αποκλειστικά από τα παιδιά των βενιζελικών ...Η γενιά, που, όπως προείπαμε, είχε πρόβλημα το φαίνεσθε ...Η γενιά, της οποίας τα μέλη έχουν φάτσες, που δεν ταιριάζουν με τα βιογραφικά τους.

Αυτό δεν είναι κάτι το μυστήριο, αν σκεφτεί κάποιος το πώς έγινε η επιλογή τους. Ο ίδιος ο Λαμπράκης έκανε το face-control σ' αυτούς οι οποίοι θα έμπαιναν στο Πολυτεχνείο. Διαλεγμένοι ένας προς έναν από τον κορυφαίο δωσίλογο της χώρας είναι η διαβόητη γενιά του Πολυτεχνείου. Διάλεγε ο Λαμπράκης με τα δικά του κριτήρια. Διάλεγε τις φάτσες που του

έμοιαζαν ή τις φάτσες που του άρεσαν. Διάλεγε μούρες όμοιες με τη δική του και γι' αυτό βλέπουμε αυτά που βλέπουμε. Παιδιά των "συναγωνιστών" του φίλων και κολλητών του επέλεγε να "ηρωοποιήσει".

Γι' αυτόν τον λόγο πολλοί από τους φοιτητές εκείνης της εποχής δεν καταλάβαιναν τον λόγο που, ενώ υποτίθεται ζητούνταν γενναίοι —για να μπουν στο Πολυτεχνείο—, τα πράγματα δεν ήταν ελεύθερα. Δεν καταλάβαιναν πως γινόταν face-control από τον αντιχουντικό "αγωνιστή" του Κολωνακίου. Δεν καταλάβαιναν, γιατί απλούστατα δεν ήξεραν ότι ο Λαμπράκης εκείνη την ώρα με άδεια της αμερικανικής πρεσβείας αποφάσιζε για το ποιος θα γίνει με μια νύχτα "αντίσταση" "ήρωας" για πάντα. Αποφάσιζε για το ποιος θα "βολευόταν" για πάντα ...Ποιος δεν θα ξαναδούλευε ποτέ στη ζωή του και θα ζούσε σαν πλούσιος. Όλα αυτά γινόταν με "φάμπρικα" το Πολυτεχνείο. Όποιος δεν ήταν αρεστός στον Λαμπράκη, απλά δεν έμπαινε στο Πολυτεχνείο. Θα παρέμενε στη Νομική και βέβαια στην αφάνεια.

Μιλάμε για πραγματικό casting μιας πραγματικής παράστασης. Μέχρι και τηλεοπτικό συνεργείο είχαν στήσει έξω από το Πολυτεχνείο πριν καν πάνε εκεί οι "ήρωες" ...Ξένο συνεργείο και όχι "ταπεινό" ελληνικό. Κάποιοι φοιτητές έφαγαν και ξύλο έξω από το κτίριο του Λαμπράκη γι' αυτήν τη "μοιρασιά". Κάποιοι άλλοι του υπόσχονταν προσωπικούς "ηρωισμούς", προκειμένου να τους επιλέξει. Κρίμα που δεν ζούσε ο πατέρας του να τον καμαρώσει ...Η "εθνική απώλεια", όπως τον χαρακτήρισε μετά τον θάνατό του ο Καραμανλής. Δεν ζούσε, για να καμαρώσει τον γιο του, ο οποίος "έχτιζε" τη δημοκρατία στην Ελλάδα. Υπό τους ήχους του Βάγκνερ και του Μπετόβεν διαλέγονταν τα "τούβλα", τα οποία θα έχτιζαν το "κάστρο" της ελληνικής δημοκρατίας.

Αυτή η βενιζελική νέα γενιά "ηρώων" υπό την καθοδήγηση του Λαμπράκη θα πλαισίωνε τους "εξόριστους" βενιζελικούς ηγέτες, οι οποίοι θα "επέστρεφαν" στην Ελλάδα, για να κυβερνήσουν την Ελλάδα της μεταπολίτευσης. Θα πλαισίωνε τους επιφανείς βενιζελικούς, οι οποίοι ήδη είχαν αρχίσει κρυφά να επιστρέφουν ...με πρώτο τον Μητσοτάκη. Ο Μητσοτάκης προφανώς μύρισε τα "δάκτυλά" του και κατάλαβε ότι θα "πέσει" η Χούντα. Ρίσκαρε υποτίθεται την επιβίωσή του, για να επιστρέψει στην Ελλάδα, χωρίς να έχει αλλάξει κανένας από τους λόγους για τους οποίους προηγουμένως είχε φύγει από τη χώρα. Επειδή ήταν "τυχερός", με λίγους μήνες φυλάκισης απέκτησε και τα αντιστασιακά "ένσημα" που χρειαζόταν, προκειμένου να επιστρέψει επιτυχώς στη μεταχουντική πολιτική σκηνή. Η Χούντα "έπεσε" κι ανάμεσα στους απελευθερωμένους, οι οποίοι "γίόρταζαν" την "αντίστασή" τους, ήταν και Μητσοτάκης.

Γιατί όμως δεν επέβαλαν τον Ανδρέα από το '74 και μετά και προτίμησαν να δρομολογήσουν το ενδιάμεσο στάδιο-Καραμανλή; Για πολύ απλούς λόγους. Ο πρώτος λόγος ήταν ότι η πτώση της Χούντας θα ξανάνοιγε την "όρεξη" του Παλατιού και των "παλατιανών". Δεν μπορούσαν οι Αμερικανοί να τους αποκλείσουν από το "δικαίωμά" τους. Δεν μπορούσαν αυτοί, οι οποίοι θα "πουλούσαν" δημοκρατία στην Ελλάδα, να κάνουν πολιτική αποκλεισμών ...και μάλιστα αποκαλυπτικών; Επιπλέον, το Παλάτι μισούσε τη Χούντα και δεν θα άφηνε να περάσουν οι επιλογές της. Δεν θα τις άφηνε, γιατί στο σύνολό τους απειλούσαν τα συμφέροντα των δικών του ανθρώπων. Η Χούντα έφτιαξε πλούσιους τους "παρακατιανούς" και ως εκ τούτου οι "παλατιανοί" θα αντιδρούσαν μετά την πτώση της.

Ως εκ τούτου, για να τους εξουδετερώσουν, θα έπρεπε να τους παγιδεύσουν. Έπρεπε η "παλατιανή" Δεξιά να προδοθεί από δικό της άνθρωπο και τέτοιος ήταν ο Καραμανλής ...Ο Καραμανλής, ο οποίος θεωρητικά θ' αναλάμβανε ως γνήσιος και από τους τελευταίους

προχουντικούς πρωθυπουργούς της "παλατιανής" Δεξιάς να την επαναφέρει στην εξουσία. Θεωρητικά "παλατιανός", εφόσον για τους δικούς του προσωπικούς λόγους μισούσε το Παλάτι. Αυτόν τον άνθρωπο επέλεξαν να ηγηθεί της επόμενης ημέρας, για να μην αντιδράσουν οι "παλατιανοί" και ξαναδικηθούν για λογαριασμό τους την πρωτοκαθεδρία ...Μια πρωτοκαθεδρία, η οποία θα επανέφερε τους Βρετανούς στην Ελλάδα. Αυτός ήταν ο πρώτος λόγος, που δρομολόγησαν την περίοδο Καραμανλή.

Ο δεύτερος λόγος είχε σχέση με τον ίδιο τον Ανδρέα. Ο ανυπόληπτος Ανδρέας, ως γνήσιος γιος του ανυπόληπτου "Γέρου", μπορούσε να πέσει θύμα εκβιασμού των "παλατιανών", αν εμφανιζόταν μετά την πτώση της Χούντας να τους "αποκλείσει" από την εξουσία. Ήταν "εντοπισμένος" από αυτούς και τον γνώριζαν. Επιπλέον ο Ανδρέας ήταν αντιπαθής σε μεγάλη μερίδα του λαού και ως εκ τούτου δεν ήταν εύκολο να τον επιβάλουν ...και, ακόμα κι αν τον επέβαλαν με τρόπο εκβιαστικό, αυτό δεν θα είχε διάρκεια. Ένας λαός, ο οποίος έβγαινε από τη Χούντα, δεν θα ανεχόταν τον γελοίο "αντιστασιακό" των ξενοδοχείων, των πορνών και των μεθυσιών. Δεν θα ανεχόταν τον "κληρονόμο" και προκλητικό τεμπελεχάνά, τον οποίο πολλοί Έλληνες τον έβλεπαν με μίσος, όπως έβλεπαν οι Ιρακινοί τον Ουντάι, τον γιο του Σαντάμ. Δεν θα ανεχόταν τον "ποντικό", τον οποίο τον έψαχναν οι Συνταγματάρχες στις σοφίτες, για να τον φυγαδέψουν στις ΗΠΑ.

Αυτοί ήταν οι λόγοι, που ανάγκασαν τους Αμερικανούς να "παίξουν" αυτά τα παιχνίδια. Ήταν αναγκασμένοι, γιατί, παρ' όλη την ισχύ που στο μεταξύ είχαν αποκτήσει, δεν ήθελαν να έρθουν σε απευθείας σύγκρουση με τους Βρετανούς ...Σύγκρουση αναπόφευκτη, αν σκεφτεί κάποιος τη ζημιά που ήδη τούς είχαν κάνει με τη Χούντα. Με την αμερικανόδουλη Χούντα ήδη τούς είχαν κάνει ζημιά με την πτώση του Θρόνου στην Ελλάδα και ταυτόχρονα είχαν παίξει το "παιχνίδι" της Κύπρου ...Ένα παιχνίδι ανθελληνικό, αλλά ταυτόχρονα και αντιβρετανικό. Για ξεκάρφωμα, λοιπόν, δεν ήθελαν την αμερικανόδουλη Χούντα να τη διαδεχθεί ένας υπάλληλός τους ...Πολύ γνωστός υπάλληλός τους, όπως ο Ανδρέας ...Πάρα πολύ γνωστός και συμπατριώτης σε όλα τα επίπεδα με τον διαβόητο Κίσινγκερ, ο οποίος μεθόδευσε την κυπριακή τραγωδία. Για να μην έρθουν λοιπόν σε ρήξη με τη Βρετανία, επέλεξαν τη λύση-Καραμανλή.

Πήγαν στο Παρίσι και βρήκαν τον πραγματικά ασύνδετο με την ελληνική πραγματικότητα Καραμανλή. Βρήκαν τον άεργο, άνεργο και ανεπάγγελτο χωριάτη να παριστάνει τον γκόλφερ, "μασουλώντας" τα κλεμμένα της θητείας του, που τσιμεντοποίησε τη χώρα. Βρήκαν τον γνήσιο "κουρασμένο" θείο του γνήσιου "κουρασμένου" Κωστάκη. Βρήκαν ένα παλιό υποτακτικό της αγγλόφιλης Φρειδερίκης, για να το φέρουν στην Ελλάδα σαν "λύση", ώστε να κλείσουν τα βρετανικά "μάτια".

Ποιος θα μπορούσε ν' αμφισβητήσει αυτήν τη δήθεν φιλοαγγλική επιλογή των ΗΠΑ; Ο Καραμανλής θεωρητικά ήταν σε όλη του τη ζωή "παλατιανός" ...Ένα πραγματικό οικόσιτο των Άγγλων και του θρόνου ...Οικόσιτο στην περίοδο της κατοχής, όπου με έξοδα των Άγγλων λιάζονταν στον Νείλο ...Οικόσιτο και στη μεταπολεμική περίοδο του αγγλόφιλου Θρόνου, που στην κυριολεξία τον πήρε από τον "πάτο" της κοινωνίας και τον διόρισε Πρωθυπουργό και αρχηγό της Δεξιάς ...Της αγγλόφιλης μεταπολεμικής Δεξιάς. Αυτόν τον Καραμανλή τον είχαν ανάγκη, για να τον βάλουν να "παίξει" το παιχνίδι της αποδοχής της Χούντας.

Τον είχαν ανάγκη για την προδοσία του. Αυτός θα ήταν ο "νόμιμος" δεξιός, ο οποίος εμμέσως θα παραδεχόταν πως η Χούντα ήταν "δεξιά" και άρα πως όλοι οι βενιζελικοί ήταν "ήρωες" και "αντιστασιακοί". Αντί δηλαδή ο ηγέτης της "παλατιανής" Δεξιάς να κάνει φύλο και

φτερό τη Χούντα που έριξε το Παλάτι, για να βρει τη σχέση της με τους "παρακατιανούς", έκανε τα ακριβώς αντίθετα. Αντί να βρει ποιοι "παρακατιανοί" Λάτσηδες, Βαρδινογιάννηδες και Μπομπολαίοι "φτιάχτηκαν" από τη Χούντα, ώστε ν' αποκαλύψει την ταυτότητά της, "αναγνώρισε" ως Δεξιά τη Χούντα και πραγματοποίησε το δημοψήφισμα για το πολιτειακό, που γκρέμισε άπαξ το Παλάτι και το οποίο ήταν ο αρχικός στόχος της Χούντας. Αντί να ψάξει να βρει ποιος ήταν ο ρόλος του Λαμπράκη στην εποχή της Χούντας, τον νομιμοποίησε σαν μόνιμο "τιμητή" της δημοκρατίας.

Με τον Καραμανλή "τακτοποίησαν" τα πάντα εις βάρος των "παλατιανών". Οι Έλληνες βγήκαν κερδισμένοι με την αποβολή των βασιλέων από τη δημοκρατία τους, αλλά "φορτώθηκαν" άλλους "βασιλείς" ...χωρίς στέμματα ...πολλαπλάσια επικινδυνότερους, γιατί δεν ήταν εύκολα εντοπίσιμοι και ήταν εξαιρετικά άπληστοι. Από τη μία βασιλική οικογένεια της προ της Χούντας εποχής πήγαμε στη "βασιλεία" των τριών οικογενειών της μεταπολίτευσης. Οι "παρακατιανοί" είχαν πετύχει τους στόχους τους και οι Αμερικανοί το ίδιο. Οι "παρακατιανοί" θα φώναζαν "...ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά" και ο υποτίθεται αρχηγός της θ' "αποδεχόταν" τα σφάλματα της Δεξιάς. Στη νέα περίοδο Καραμανλή Αμερικανοί και "παρακατιανοί" θα έχτιζαν τη Νέα Δεξιά της μεταπολίτευσης ...Την ευνοχισμένη "παλατιανή" Δεξιά, η οποία απλά θα έπαιζε τον ρόλο της "πατερίτσας" των κυρίαρχων "παρακατιανών".

...Τότε έκαναν το εξής καταπληκτικό. Έβαλαν τον απόλυτα εκβιάσιμο Καραμανλή να καταστρέψει όλα τα αρχεία του ελληνικού κράτους για τους εγκληματίες του πολέμου. Γιατί το έκαναν αυτό; Για να σώσουν τους Γερμανούς εγκληματίες; Όχι βέβαια. Το έκαναν, για να στερήσουν από τους "παλατιανούς" το "όπλο" εκβιασμού απέναντι στους "παρακατιανούς" ...Απέναντι στους δικούς τους ανθρώπους. Το έκαναν, για να σώσουν τους Έλληνες συνεργάτες των Ναζί, οι οποίοι πλέον θα συνδέονταν με τους Αμερικανούς. Είχαν ανάγκη από στελέχη πρόθυμα και έμπιστα και αυτά τα αρχεία δεν μπορούσαν να υπάρχουν και να τα απειλούν.

Γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν απαραίτητος ο Καραμανλής. Δεν θα επέτρεπε ποτέ η "παλατιανή" Δεξιά σε έναν βενιζελικό να καταστρέψει αυτά τα αρχεία. Δεν θα επέτρεπε σε κανέναν "παρακατιανό" να της στερήσει το μεγάλο της "όπλο" απέναντι στους πολιτικούς αντιπάλους της. Η καταστροφή του υπέρτατου "όπλου" της "παλατιανής" Δεξιάς μόνον από έναν προδότη μπορούσε να γίνει και τέτοιος για τη συγκεκριμένη Δεξιά ήταν ο Καραμανλής. Μόνιμα προδότης και γι' αυτό μόνιμα ευεργετημένος από τα αφεντικά των "παρακατιανών". Με την καταστροφή αυτών των αρχείων "απελευθέρωσαν" έναν μεγάλο όγκο φασιστών ...Των φασιστών, τους οποίους μέχρι τότε εκβίαζε και έλεγχε η αγγλόφιλη Δεξιά και οι Αμερικανοί τούς έβλεπαν σαν καλούς "συμμάχους".

Γι' αυτόν τον λόγο στην αρχή του κειμένου μιλήσαμε για τις φάτσες κάποιων επιφανών "σοσιαλιστών" ...Για την αίσθηση που αποκομίζει κάποιος, βλέποντάς τους. Αν έχει αυτήν την αίσθηση ο αναγνώστης, είναι βέβαιον ότι θα καταλάβει καλύτερα το κείμενό μας. Αν στην κάθε αναφορά μας για βενιζελικούς σκέφτεται τους Μητσοτάκηδες, τους Σιφουνάκηδες, τους Πρωτοπαπάδες, τους Μαντέληδες ή τους Ρέππες, είναι βέβαιον ότι θα καταλάβει την "ουσία" του κειμένου ...Απλά πράγματα. Οι Αμερικανοί με αυτόν τον τρόπο έκαναν στην Ελλάδα ό,τι έκαναν στη Γερμανία, στην Ιταλία και αλλού. "Κληρονόμησαν" τους δωσίλογους και τους συνεργάτες των Ναζί ...Ο στόχος τους ήταν προφανής.

Έψαχναν τους φασίστες "πρασινοφρουρούς" της "επανάστασης" και γνώριζαν πού θα τους βρουν. Έχτιζαν το "βαθύ" ΠΑΣΟΚ και ο "βόθρος" των δωσίλογων ήταν πολύτιμος για τα σχέδιά τους. Με την καταστροφή των αρχείων από τον Καραμανλή της αγγλόφιλης Δεξιάς

"κληρονόμησαν" εκτός από τους βενιζελικούς και όλη τη γερμανόφιλη "σαβούρα" της Δεξιάς. Κληρονόμησαν όλους τους δωσίλογους και τους συνεργάτες των Ναζί, οι οποίοι ήταν "δεύτεροι" στην αγγλόφιλη Δεξιά. Τότε είναι βέβαιο ότι "ανακουφίστηκαν" πολλοί ...όχι μόνον Δεξιοί, αλλά και μελλοντικοί "σοσιαλιστές". Δεν μιλάμε μόνον για τους γνωστούς Πάγκαλους, Ράλληδες, Έμπερτ, αλλά και για πολλούς άλλους, τους οποίους δεν γνωρίζουμε, λόγω της καταστροφής των αρχείων.

Πολύς κόσμος "ανακουφίστηκε" από τον Καραμανλή. Για παράδειγμα, ο Μίκης Θεοδωράκης τώρα στα γράματα μας αποκάλυψε πως πήγε στην Ουάσιγκτον, για να υπερασπιστεί τη "λύση"-Καραμανλή. Δεν μας είπε όμως τι κέρδος είχε ο ίδιος ή η οικογένειά του από τον Καραμανλή. Τι δουλειά έκανε ο βενιζελικός πατέρας του στη ναζιστική κατοχή; Είναι σίγουρο, δηλαδή, ότι πολλοί από το ΠΑΣΟΚ θα είχαν ανάλογα κέρδη ...Κυρίως από το "εκσυγχρονιστικό" ΠΑΣΟΚ των επιγόνων, οι οποίοι πολύ εύκολα έπεσαν στα "δίκτυα" της γερμανικής Siemens ...Εύκολα, σαν να ήταν παλιοί γνώριμοι

...Εύκολα, όπως ο Σημίτης, για του οποίου το οικογενειακό παρελθόν υπάρχουν πολλά "δεξιά" στοιχεία πριν δει το "σοσιαλιστικόν φως" το "αληθινόν" ...Του Σημίτη, ο οποίος μάλλον στην κατοχή δεν στερήθηκε ούτε το γάλα ούτε το ψωμί από τους "ευγενείς" Τεύτονες ...Του Σημίτη, με έναν αδερφό να "υπηρετεί" στις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες. Όλα αυτά δεν έγιναν τυχαία. Δεν ανήλθαν αυτοί στην εξουσία από τύχη ή εξαιτίας των ικανοτήτων τους. Υπήρχε σχεδιασμός πολύ πριν δούμε εμείς τις Χούντες και τα Πολυτεχνεία ...Σχεδιασμός, ο οποίος θα οδηγούσε στο καθεστώς της μεταπολίτευσης ...Στο καθεστώς των "παρακατιανών" Παπανδρέου και Μητσοτάκηδων. Αυτό το καθεστώς ανέλαβε την εξουσία από τη στιγμή που ο προδότης Καραμανλής "χρέωσε" τα πάντα στους "άλλους" ...Το καθεστώς της νέας απόλυτα αμερικανόφιλης Δεξιάς. Ενός καθεστώτος, του οποίου ο Καραμανλής ήταν απλά μια "βιτρίνα". Πραγματικός κυρίαρχος αυτού του καθεστώτος ήταν ο Παπανδρέου. Ο Παπανδρέου ήταν αυτός, ο οποίος επέβαλε την πολιτική αυτής της περιόδου —έστω και έμμεσα ως αντιπολίτευση στην αρχή— και ο Καραμανλής απλά "ακολουθούσε".

Ο Καραμανλής δεν ήταν καθόλου εμπόδιο σ' αυτό το καθεστώς. Όποτε ήθελαν τον "έριχναν". Όποτε ήθελαν τον έβριζαν και τον κατηγορούσαν για όλα τα δεινά του τόπου. Τα πάντα του χρέωναν κι αυτός τα δεχόταν, γιατί αυτό ήταν η προϋπόθεση για την πολιτική του επιβίωση. Από τον εμφύλιο μέχρι τη βία και νοθεία του 1961 ...και βέβαια τη δολοφονία του Λαμπράκη. Ακόμα δηλαδή και ο ίδιος ο Καραμανλής ήταν μέρος εκείνου του καθεστώτος ...Του καθεστώτος, το οποίο απλά είχε δύο κομματικά "πόδια" να εναλλάσσονται στην εξουσία ...Του καθεστώτος, το οποίο στηριζόταν στον δικομματισμό.

Αυτό ήταν το παιχνίδι των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης. Δεχόταν τα πάντα ο εκβιάσιμος Καραμανλής, για να τα "χρεώνεται" η αγγλόφιλη Δεξιά και ταυτόχρονα να "πιστώνεται" με credit ο Ανδρέας και η αμερικανόφιλη Δεξιά. Του έβαλαν δίπλα του "τοποτηρητή" τον Μητσοτάκη και τον έλεγχαν απόλυτα. Χωρίς καθόλου κόστος έπαιζαν όπως ήθελαν και βέβαια όπως βόλευε τον Ανδρέα. Έκαναν τον Καραμανλή έναν σάκο του "μποξ", για να εμφανίσουν τον Ανδρέα σαν έναν "ήρωα", ο οποίος δεν διστάζει να προκαλεί τη σκληρή "Δεξιά" ...Τον "ήρωα" Ανδρέα, ο οποίος την "αντίσταση" του στη Χούντα την έκανε στην Ελλάδα μετά την πτώση της Χούντας ...Τον "ήρωα" Ανδρέα, ο οποίος "έβριζε" τους πάντες, γιατί ήταν το "παλικάρι" που "αγαπούσε" τον λαό ...Τον δειλό Ανδρέα, ο οποίος άρχισε ν' αγοράζει "συμπάθεια" από τον λαό με οριακό σημείο το '81, όπου και νίκησε στις εκλογές και απέκτησε και τυπικά τον έλεγχο της χώρας.

Η "παρακατιανή" Δεξιά, ελέω Αμερικανών, θα κυβερνούσε την Ελλάδα πλέον σαν "σοσιαλιστική". Οι Αμερικανοί έλεγχαν τα πάντα. Ο λαός απλά θα "ψήφιζε" ό,τι του έβαζαν μπροστά του. Θα παρίστατο στις "κερκίδες" των εκλογών, για να υποστηρίξει τότε τον "Παναθηναϊκό" και τότε τον "Ολυμπιακό". Να υποστηρίξει αναγκαστικά μία από τις δύο δικές τους ομάδες. Μια θα χειροκροτούσε τον έναν και μια τον άλλο. Θα διαχωρίζονταν με δήθεν ταξικά στοιχεία οι "οπαδοί" πολίτες, αλλά οι Πρόεδροι των "ομάδων"-κομμάτων θα ήταν το ίδιο πλούσιοι και το ίδιο διαπλεκόμενοι με τα ίδια αφεντικά. Οι πιο "φανατικοί" από τους υποστηρικτές θα έπαιρναν δωρεάν "εισιτήρια" για τον κρατικό μηχανισμό ...Για μια κρατική θέση εργασίας στην "κερκίδα". Όχι τίποτε σπουδαίο αλλά αρκετό, για να βουλευτούν στα πέταλα των "κερκίδων".

Από εκεί και πέρα πάντα θα φρόντιζε το σύστημα οι μισοί να είναι "νικητές" και οι άλλοι μισοί "χαμένοι", μέχρι να έρθει η σειρά τους. Με κοινή "έδρα" το κράτος, μία θα έπαιζε "εντός έδρας" ο ένας και μία θα έπαιζε ο άλλος. Μία θα είχε τα δωρεάν "εισιτήρια" στα χέρια του ο ένας και μία ο άλλος. Γνώση του "παιχνιδιού" θα είχαν μόνον οι "πρόεδροι" των "ομάδων", που παρίσταναν τα κόμματα. "Ομάδες" ελεγχόμενες απόλυτα από την "παράγκα" της αμερικανικής πρεσβείας. Κυρίαρχη η "ομάδα" του Ανδρέα, η οποία θα παρίστανε τη "σοσιαλιστική". Απέναντί της ένας "στημένος" αντίπαλος. Όταν δεν τον εξουσίαζε ένας προδότης Καραμανλής —που τα είχε "πίσει"—, θα τον εξουσίαζε ένας δικός τους Μητσοτάκης ...Καί στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα ήταν σίγουρο.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που στην αρχή του κειμένου αναρωτηθήκαμε γιατί "εξαφανίστηκε" η βενιζελική "παράταξη"; Δεν υπάρχει μυστήριο γιατί "εξαφανίστηκε". Απλά δεν την συμφέρει να εμφανίζεται. Δεν την συμφέρει, γιατί αποκαλύπτεται ο προδοτικός μεταπολεμικός σχεδιασμός. Κάποτε δεν τη συνέφερε να εμφανίζεται, λόγω των "βαριδιών" τύπου Λαμπράκη, ενώ στη συνέχεια δεν τη συνέφερε, γιατί είχε κατακτήσει τα πάντα και μόνον ζημιά θα πάθαινε αν εμφανιζόταν. Ενώ δηλαδή μεταπολεμικά δεν τη συνέφερε να εμφανίζεται, γιατί με τον δωσιλογισμό των επιφανών Λαμπράκηδων είχε "φάει" την "πίστωσή" της στον λαό, στη διάρκεια της μεταπολίτευσης δεν εμφανιζόταν για διαφορετικό λόγο ...Δεν εμφανιζόταν, γιατί τα είχε "φάει" όλα ...Δεν εμφανιζόταν, γιατί, μέσω του δικού της ιδιόκτητου δικομματισμού, έλεγχε απόλυτα τα πάντα.

Όμως, το ότι η βενιζελική "παράταξη" δεν εμφανίζεται, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει ακόμα και σήμερα. Απλά, για να τους εντοπίσεις τους βενιζελικούς, πρέπει να έχεις γνώσεις. Πρέπει να γνωρίζεις πού να τους ψάξεις. Πρέπει να γνωρίζεις τη "φωλιά" τους, γιατί εκεί "αναπαράγονται" με τον βενιζελικό τρόπο, άσχετα με τον "ρόλο" που θ' αποφασίσουν να "υποδυθούν" στη συνέχεια της ζωής τους. Πρέπει να γνωρίζεις πού "γεννιούνται" αυτοί, οι οποίοι εύκολα θα μονοπωλήσουν την εξουσία, άσχετα αν παρουσιάζονται σαν δεξιοί ή αριστεροί, νεοδημοκράτες ή πασόκοι, δημοκράτες ή κομμουνιστές. Γι' αυτόν τον λόγο κάναμε αναφορά στο Κολέγιο Αθηνών ...Εκεί αναπαράγονται οι βενιζελικοί και όλοι οι παλιοί δωσίλογοι ...Εκεί αναπαράγονται με βάση τις αρχές της "κλίκας" και κατόπιν παίρνουν τους ρόλους τους.

Δεν είναι τυχαίο που η ηγεσία του συνόλου του πολιτικού φάσματος της μεταπολίτευσης προέρχεται από εκεί. Ακόμα και η φουκαριάρα η Αλέκα εκεί έστειλε την κόρη της ...Συμμαθήτρια του Κυριάκου Μητσοτάκη, του Αντώνη Σαμαρά, του Γιώργου Παπανδρέου, του Μάκη Βορίδη, του Νίκου Μπίστη και όλων των "δημοκρατικών" δυνάμεων. "Περισευεί" κανένας πολιτικός "χώρος", που δεν τον έχουν κατακτήσει οι βενιζελικοί του Κολεγίου και δεν τον έχουμε εντοπίσει; Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσο καλά τα κατάφεραν οι Αμερικανοί; "Εσβησαν" τα ίχνη των προδοσιών των Λαμπράκηδων, των Παπανδρέου και των

Μητσοτάκηδων και έκαναν αναδιανομή όλων των ρόλων του πολιτικού μας σκηνικού ...Απόλυτα κυρίαρχοι σε ένα απόλυτα "στημένο" πολιτικό σκηνικό.

Βενιζελισμός και Νέα Τάξη.

Η καταστροφή του ΔΝΤ.

Όλα θα πήγαιναν τέλεια και για πάντα, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς συνέβησαν πράγματα, τα οποία ήταν πέρα από τις δυνάμεις τους να ελέγξουν. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συνέβη ένα τρομερό κοσμοϊστορικό γεγονός. Ο σοβιετικός "δράκος" του αμερικανικού "παραμυθιού" πέθανε. Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε και μαζί της παρέσυρε και το Ανατολικό Μπλοκ. Η ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ βρέθηκε στον "αέρα". Χωρίς εχθρό ήταν αδύνατον να επιβιώσει. Ως εκ τούτου το σύνολο των δεδομένων αυτής της Τάξης έπρεπε να αναθεωρηθεί.

Μέχρι τότε οι Αμερικανοί έλεγχαν τα κράτη με ιδεολογικούς περιορισμούς και φόβητρα και ελλείψει εχθρών έπρεπε ν' αλλάξει ο σχεδιασμός. Δεν μπορούσαν πλέον να ελέγξουν τα κράτη με τον γνωστό αγγλοσαξονικό-αντικομμουνιστικό τρόπο. Έπρεπε, είτε να γυρίσουν "πίσω" στην εποχή που τα εθνικά κράτη ανταγωνίζονταν για τα εθνικά τους συμφέροντα είτε να δημιουργήσουν ένα νέο "παραμύθι". Το πρώτο δεν συνέφερε τους Αμερικανούς, γιατί θα έχαναν τα κέρδη της "κηδεμονίας". Το δεύτερο ήταν δύσκολο, γιατί θα "έμπαιναν" σε έναν "απάτητο" χώρο και εκεί δεν υπήρχε γνώση να τους προστατεύσει.

Οι Αμερικανοί, ως άσχετοι, έκαναν αυτό, το οποίο συνήθως κάνει ο άσχετος. Ρίσκαραν. Με "όπλα" το δολάριο, τις πολυεθνικές και τον έλεγχο του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος, θεώρησαν ότι μπορούσαν να "κατακτήσουν" το κόσμο. Σκεπτόμενοι ως άσχετοι, θεώρησαν έξυπνο τους άλλοτε "ομήρους" τους να τους "αγοράσουν". Είχαν στο πλευρό τους και τους ειδικούς του χρήματος και θεώρησαν ότι μπορούν να τα καταφέρουν. Οι Εβραίοι μπήκαν επικεφαλής του σχεδιασμού και έφτιαξαν την Νέα Τάξη ...Τη Μονεταριστική Νέα Τάξη ...Αυτό γνώριζαν, αυτό έφτιαξαν ...Τοκογλύφοι ήταν και τοκογλυφικό σύστημα έφτιαξαν ...Ειδικοί του χρήματος ήταν και αυτό μπορούσαν να κάνουν.

Έκαναν "επίθεση" με χρήμα, για να υπερχρεώσουν τα κράτη, ώστε στη συνέχεια να τα "αγοράσουν". Στόχος φιλόδοξος, αλλά και πρωτοφανής στην ιστορία. Ποτέ και κανένα αυτοκρατορικό σύστημα δεν επιχείρησε ποτέ να κατακτήσει μέσω κοινής αγοραπωλησίας τα κράτη που το ενδιέφεραν. Έμοιαζε βέβαια με την περίπτωση των Ινδιάνων, οι οποίοι πουλούσαν τη γη τους στους Αμερικανούς για λίγο ούισκι και μερικές χάντρες ...αλλά. Έμοιαζε, η περίπτωση ...αλλά δεν ήταν ίδια. Οι Ινδιάνοι ήταν νικημένοι στρατιωτικά και οι Δυτικοί με τις "χάντρες" απλά αγόραζαν "νομιμότητα". "Αγόραζαν" ηθική νομιμοποίηση, για να "σκεπάσουν" ένα ανήθικο έγκλημα.

Η περίπτωση της Νέας Τάξης έμοιαζε, αλλά δεν ήταν ίδια. Τα κράτη και οι λαοί δεν ήταν νικημένοι από τους Αμερικανούς. Θα "ξεπουλούσαν" τις πατρίδες τους, χωρίς να έχουν νικηθεί στρατιωτικά και αυτό δεν ήταν κάτι το οποίο είχε ξανασυμβεί. Η υπερχρέωση μπορεί να γινόταν εύκολα με διεφθαρμένες ηγεσίες και αυτοκτονικά δάνεια, αλλά κανένας δεν μπορούσε να γνωρίζει πώς θ' αντιδρούσαν τα κράτη την ύστατη ώρα.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, ήταν ότι το δοκίμασαν. Με επικεφαλής τον Ροκφέλερ και τον Ρότσιλντ, οι οποίοι "κηδεμόνευαν" στην ουσία την οικογένεια Μπους, "χτίστηκε" η Νέα Τάξη ...Η Νέα Τάξη, η οποία θεωρητικά θα ήταν μια νέα εκδοχή της PAX AMERICANA, αλλά, όπως εξελίχθηκε στην πραγματικότητα, έγινε μια PAX HEBRAICA.

Με επικεφαλής τον Γκρίσπαν της FED και όλη τη συμμορία των Σόρος, των Μπλανκφείν, Τρισέ, Καν, Μπενράνκε κλπ., "επιτέθηκαν" στον κόσμο. Επιτέθηκαν στα κράτη και στους λαούς. Με φτηνό χρήμα, που τύπωναν αβέρτα στα υπόγεια της FED, ανέβαζαν συνεχώς τα χρέη των αφελών κρατών και λαών. Επί δύο σχεδόν δεκαετίες υπερχρέωσαν τους πάντες και τώρα υποτίθεται περιμένουν να "κατακτήσουν" τον κόσμο με κατασχέσεις. Να τον "κατακτήσουν" όχι με στρατούς, αλλά με ΔΝΤικούς "κλητήρες" και "τροϊκανούς" λογιστές. Στο τέλος αυτή η κατ' όνομα μόνον PAX AMERICANA έγινε τόσο αμιγώς HEBRAICA, που επιτέθηκε στις ίδιες τις ΗΠΑ και τις ρήμαξε. 14 τρις δολάρια εξωτερικό χρέος έχει η δήθεν Πλανητάρχισσα. Πεινάει ο θεωρητικά κυρίαρχος λαός του Πλανήτη. Άνεργος, υπερχρεωμένος και άστεγος. Ζεσταίνεται γύρω από βαρέλια και κατοικεί σε αντίσκηνα. Μόνον οι Εβραίοι των ΗΠΑ ευημερούν στις ΗΠΑ, εφόσον η δική τους Τάξη Πραγμάτων επικράτησε.

Αλλάζοντας λοιπόν ο παγκόσμιος σχεδιασμός, έπρεπε ν' αλλάξει και ο τρόπος ελέγχου κρατών όπως η Ελλάδα. Άλλαξε η Τάξη Πραγμάτων και θα έπρεπε ν' αλλάξει και το "παραμύθι" της. Ελλείπει κομμουνιστικού "δράκου", το μόνο που τους απέμενε ήταν η "τρομοκρατία". Τότε ήταν που ο "θεόσταλτος" Μπους κήρυξε τον παγκόσμιο πόλεμο στην "τρομοκρατία". Με "θεία φώτιση" μπήκε ο ίδιος επικεφαλής της πανανθρώπινης εκστρατείας. Έβαλε επικεφαλής τις ΗΠΑ με "υπαρχηγό" το Ισραήλ των συνεταίρων του.

Αναγκαστικά λοιπόν η παλιά συμμορία, η οποία παρίστανε τους "επαναστάτες" —αλλά βολευόταν με την εξουσία— έπρεπε κι αυτή να προσαρμοστεί. Ιδεολογία δεν μπορούσαν να "πουλήσουν", για να εξυπηρετήσουν τις ΗΠΑ, αλλά μπορούσαν να "πουλήσουν" τα ίδια τους τα κράτη για την ίδια εξυπηρέτηση. Τότε έγιναν όλοι οι πρώην "επαναστάτες" βαθύπλουτοι. Τότε έγινε η επίθεση της διαφθοράς στα πολιτικά συστήματα. Οι πολιτικοί άρχισαν να εμπλέκονται σε οικονομικά συμφέροντα και άρχισε να στήνεται αυτό, το οποίο ονομάζουμε Διαπλοκή.

Τα πρόσωπα στην εξουσία παρέμεναν ίδια, αλλά δεν θα περιορίζονταν μόνον στην πολιτική. Θα γίνονταν πλέον και μπίζνεσμαν. Θα χρησιμοποιούσαν την ισχύ των κρατών που κυβερνούσαν, για να γίνουν και οι ίδιοι πλούσιοι. Όλοι είδαμε την περίπτωση Σρέντερ. Μετά την αποστράτευσή του προσλήφθηκε ως σύμβουλος και άρα ως υπάλληλος σε ρωσική εταιρεία, με την οποία είχε προηγουμένως κλείσει κρατική συμφωνία ως Καγκελάριος. Το ίδιο έκανε και ο Μπλερ, ο Πρόντι, ο Κλίντον κλπ.. Οι πάντες ζουν πλέον σαν μεγιστάνες, εξαιτίας προνομιακών σχέσεων που καλλιέργησαν με μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες κατά τη διάρκεια των πολιτικών τους θητειών.

Όταν αυτά γίνονται στα λεγόμενα ισχυρά κράτη, που για τυπικούς λόγους επιδιώκουν να φαίνονται και πιο "καθαρά", είναι δυνατόν να μην γίνουν και στις Μπανανίες; Άρα; Άρα ήταν θέμα χρόνου να γίνουν τα ίδια και στην Ελλάδα. Έπρεπε και το βενιζελικό καθεστώς της Ελλάδας να διαφθαρεί, ώστε να φτάσει η ώρα που η Ελλάδα θα "ξεπουλιόταν" στη νέα ιδιοκτησία. Έπρεπε οι "παρακατιανοί", που το κυβερνούσαν, να διαφθείρονταν σε τέτοιο βαθμό, ώστε η προσωπική τους σωτηρία να εξασφαλίζεται από τα "αφεντικά", τα οποία έχουν κέρδος από την καταστροφή της χώρας μας.

Όμως, αυτό δεν είναι κάτι, το οποίο γίνεται από στιγμή σε στιγμή. Αυτό είναι κάτι, που, για να φτάσουμε στη σημερινή αθλιότητα και το εβραϊκό ΔΝΤ, απαιτούσε μια ολόκληρη

διαδικασία. Η Ελλάδα ήταν μια αστική δημοκρατία και όχι μια Τζαμαχιρία, ώστε να αρκεί η θέληση του "ηγέτη" για να την "πουλήσει". Άρα, απαιτούσε προπαρασκευή η αλλαγή του σχεδιασμού ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα "ωθούσε" την Ελλάδα από την "παλαιολιθική" σοσιαλιστική "επανάσταση" στις "μοντέρνες" καπιταλιστικές "μπίζνες" ...Του σχεδιασμού, ο οποίος από την εθνικά "υπερήφανη" κοινωνική πολιτική των "σοσιαλιστών" θα πήγαινε στην υπερεθνική "ανταγωνιστικότητα" ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα μετέτρεπε τους "περήφανους" πολίτες σε μανιακούς καταναλωτές ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα υποθήκευε περιουσίες και θα έπαιρνε "περήφανα" δάνεια ...Του σχεδιασμού, στον οποίο κράτος και πολίτες θα "υποθήκευαν" το μέλλον τους στις τράπεζες των Εβραίων τοκογλόφων.

Ο σχεδιασμός του ξεπουλήματος της χώρας ξεκίνησε στα τέλη της δεκαετίας του '80 ...Όταν οι Αμερικανοί και οι Εβραίοι είχαν αντιληφθεί το τέλος του κομμουνιστικού "δράκου" και έτρεχαν να προλάβουν τις εξελίξεις. Ο βενιζελικός Ανδρέας έκανε μια πρώτη "αρπαχτή" με τον Κοσκωτά και κατόπιν παρέδωσε τη σκυτάλη στον βενιζελικό Μητσοτάκη. Πήρε μια προκαταβολή από "rampers", για να έχει να πορεύεται, αλλά παρέδωσε την εξουσία στον παλιό του "συνέταιρο". Γιατί; Για να νομοθετήσει η "παλατιανή" Δεξιά και άρα να χρεωθεί η ίδια αυτά, τα οποία θα εισέπραττε στη συνέχεια το "σοσιαλιστρικό" καθεστώς των βενιζελικών.

Συνέβη για άλλη μια φορά αυτό, το οποίο συμβαίνει πάντα από την Αποστασία κι εντεύθεν. Η "παλατιανή" Δεξιά παίρνει την εξουσία μόνον όταν πρόκειται να εξυπηρετήσει την "παρακατιανή". Συνήθως "εγκληματεί", για να επωφελείται η "παρακατιανή". "Εγκληματεί" η ίδια εις βάρος της και αυτοπαγιδεύεται, ώστε να μην υπάρχει ποτέ αντίδραση. Όταν ο εγκληματίας αυτοπληγώνεται, δεν μπορεί ούτε καν να φωνάξει για βοήθεια. Αυτό παθαίνει μόνιμα η "παλατιανή" Δεξιά καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης. Επειδή εξουσιάζεται από τους προδότες της ή από "παρακατιανούς", κάνει πάντα ό,τι βολεύει τους "απέναντι". Οι "παλατιανοί" εγκληματούν εις βάρος του λαού και "αυτοτραυματίζονται". Μετά αναλαμβάνουν οι "παρακατιανοί" να μας "σώσουν" και να επωφεληθούν, έχοντας ατράνταχτο άλλοθι, εφόσον οι "παλατιανοί" ήταν εκείνοι, που έκαναν τις ηλιθιότητες.

Η "παλατιανή" Δεξιά σπώνει Χούντες που καταστρέφουν την ίδια και συμφέρουν την "παρακατιανή". Η "παλατιανή" Δεξιά καίει τους φακέλους των εγκληματιών, που συμφέρουν την "παρακατιανή" ...Η "παλατιανή" Δεξιά, η οποία ήταν κι εξακολουθεί να είναι το "γαϊδούρι" της μεταπολίτευσης. Το ίδιο θα γινόταν και τώρα. Η "παλατιανή" Δεξιά θα νομοθετούσε, για να "κονομήσουν" τα μέλη της "παρακατιανής" Δεξιάς. Αυτή ήταν μόνιμα ο εύκολος στόχος του Ανδρέα, για να "ξεφορτώνεται" τις πολιτικές, οι οποίες θα είχαν κόστος γι' αυτόν. Έβαζε άλλους να κάνουν τη "βρόμικη" δουλειά. Ο Ανδρέας και το ΠΑΣΟΚ θα έπαιρναν μόνον τα κέρδη των πολιτικών και όχι τα κόστη τους. Το κόστος της αθλιότητας, που μας οδήγησε στη σημερινή χρεοκοπία, το φορτώθηκε η "παλατιανή" Δεξιά, γιατί της το φόρτωσε ο πρώην φίλος και σύντροφος του βενιζελικού Ανδρέα ...ο βενιζελικός Μητσοτάκης.

Ο προδότης Καραμανλής ο πρεσβύτερος είχε παροπλιστεί και την αυτοκτονική μεθοδευση της "παλατιανής" Δεξιάς θα την αναλάμβανε ένας αυθεντικός "παρακατιανός". Ο Μητσοτάκης. Από τότε μεθοδεύονταν αυτό, το οποίο βιώνει σήμερα ο λαός ως απόλυτη καταστροφή. Από τότε σχεδίαζαν να μας βάλουν στο ΔΝΤ, για να μας τ' αρπάξουν όλα. Απλά αυτό δεν έπρεπε να το "φορτωθεί" το ΠΑΣΟΚ, αλλά η ΝΔ. Δεν έπρεπε να το "φορτωθεί" το φιλοαμερικανικό "μαγαζί", αλλά το παλαιοδεξιό "μαγαζί". Το ΠΑΣΟΚ θα "φορτωνόταν" μόνον το χρήμα. Θα "φορτωνόταν" μόνον τις προμήθειες από αυτό το ξεπούλημα. Θα φορτωνόταν μόνον τις βαλίτσες με τα χρήματα.

Γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν απαραίτητος ο βενιζελικός Μητσοτάκης. Ο "φουνταριστός" του βενιζελισμού. Ο πιο αδίστακτος βενιζελικός της ιστορίας. Ποιον άλλον θα χρησιμοποιούσαν και βεβαίως θα πλήρωναν, για να κάνει τη βρόμικη δουλειά; ...Τη βρόμικη δουλειά, για ν' ανοίξει τον δρόμο στον Ανδρέα; Αυτόν, τον οποίο τον γνώριζαν, τον είχαν ξαναπληρώσει και βέβαια τον εμπιστεύονταν ...Αυτόν, που είχε ξανακάνει την ίδια δουλειά. Αυτός, ο οποίος μας πέρασε από την PAX BRITANNICA στην PAX AMERICANA, θα ήταν ο ίδιος, που θα μας έβαζε στην PAX HEBRAICA ...Ο αμερικανόφιλος Αποστάτης του Κέντρου, που, ως "φουνταριστός", είχε κατορθώσει στο μεταξύ να καταλάβει την ηγεσία της παραδοσιακής Δεξιάς.

...Ξανά τα ίδια κόλπα μέχρι να γίνει η δουλειά τους. Πρόκληση αστάθειας μέσω "τρομοκρατίας", πράκτορες μυστικών υπηρεσιών, πιστόλια, σφαίρες ...αλλά και αίμα. Χάρη στη θυσία του Μπακογιάννη τελικά γίνεται ο Μητσοτάκης πρωθυπουργός και τα πάντα δρομολογούνται όπως βόλεψε τους Αμερικανούς. Αυτό, το οποίο λέμε, δεν απαιτεί κάποιες μυστικές πληροφορίες, για να το καταλάβει κάποιος. Όλοι οι νόμοι, οι οποίοι οδήγησαν στη "χαλαρότητα" του συστήματος, στο ξεπούλημα των στρατηγικών ΔΕΚΟ και στις σκανδαλώδεις προμήθειες του δημοσίου, είναι μητσοτακικής εμπνεύσεως. Ποιοι ήταν τότε επικεφαλής των οικονομικών επιτελείων της "παλατιανής" Δεξιάς; Ο Στέφανος Μάνος και ο Ανδρέας Ανδριανόπουλος ...Κατά σύμπτωση και οι δύο απόφοιτοι του βενιζελικού Κολεγίου Αθηνών.

Τότε απελευθερώθηκε η ενημέρωση από τον Έβερτ και άρα από έναν δεξιό "ανακουφισμένο" από τους Αμερικανούς. Τότε "άνοιξε" το χρηματιστήριο στον "λαό". Στην ουσία τότε δημιουργήθηκε η Διαπλοκή ...Η Διαπλοκή, η οποία σήμερα έχει λεηλατήσει τα πάντα και μας έβαλε στο ΔΝΤ. Τότε μετατράπηκαν οι φτωχομπινέδες σε μεγιστάνες με χρήματα του λαού, ταΐζοντάς τον νεοταξικά και φιλελεύθερα "φούμαρα" από τα κανάλια τους ...Κατά σύμπτωση και πάλι στο σύνολο τους από τον βενιζελικό χώρο. Οι ίδιοι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν δημιουργηθεί από τη Χούντα και είχαν προσδεύσει στη "σοσιαλιστική" μεταπολίτευση, έγιναν μεγιστάνες της νεοταξίτικης Διαπλοκής. Όλοι τους σχεδόν με "αγωνιστικό" παρελθόν και βέβαια βενιζελικής "καταγωγής". Βαρδινογιάννηδες, Λάτσηδες, Μπομπολαίοι, Λαμπράκηδες, Τεγόπουλοι κλπ..

Το ΔΝΤ μέχρι τότε ήταν μια άγνωστη λέξη στην Ελλάδα. Μια λέξη, η οποία αφορούσε μόνον κάποιες χώρες της υποσαχάριας Αφρικής και βέβαια της Λατινικής Αμερικής. Όμως, αυτήν τη λέξη τη γνώριζαν οι Αμερικανοί, οι οποίοι "κατάπιναν" τις οικονομίες και τις πατρίδες των φτωχών λαών και βέβαια τη γνώριζε και ο Μητσοτάκης ...Ο Μητσοτάκης, που είναι προφανές ότι είχε λάβει εντολές να στρώσει το "δρόμο" προς το ΔΝΤ. Έναν "δρόμο", που θα του χάριζε το "καπιτζί" του από προμήθειες και μέσω ομολόγων θα μας οδηγούσε ως λαό στη σημερινή χρεοκοπία.

Τότε έκανε την περιουσία του το Μητσοτακίηκο. Τότε "τσιμέντωσε" τον πλούτο του, μέσω της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά ότι μια εταιρεία με το όνομα Siemens δίνει "χαρτζιλίκια" σε κόμματα και πολιτικούς. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά πώς "ξεπλένεις" χρήματα με Mayoffshore εταιρείες. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά ότι ένα κράτος μπορεί με τα ομόλογα να "δανείζεται", χωρίς να "δανείζεται" ...Να γίνεται επένδυση "τζόγου" για την ανάπτυξή του.

Όλα αυτά στήθηκαν από τον Μητσοτάκη και βέβαια από το Κολέγιο του Μάνου και του Ανδριανόπουλου. Όλα αυτά έγιναν μεταξύ 1990 και 1993 ...Τότε, που ο κόσμος δεν γνώριζε ούτε το ΔΝΤ αλλά ούτε και τα ομόλογα. Χάρη στην πολιτική Μητσοτάκη βαδίσαμε στο δρόμο

εκείνον, που οδηγεί στις "αγκαλιές" του ΔΝΤ. ...Στον δρόμο εκείνον, που άνοιξε με τα ομόλογα ...Τα ομόλογα, τα οποία διαχειρίζονταν οι καλοί μας "δανειστές" ...Αυτοί, οι οποίοι σήμερα μας απειλούν με απόλυτη καταστροφή ...Αυτοί, οι οποίοι μας απειλούν ότι θα μας τα πάρουν όλα ...Οι Εβραίοι τοκογλύφοι και η παρέα τους.

Σ' αυτούς μας οδήγησε ο Μητσοτάκης με τη συνεργασία των γνωστών Κολεγιόπαιδων, οι οποίοι στο μεταξύ —και εξαίπιας του— είχαν "αλώσει" την "παλατιανή" Δεξιά. Μεταξύ αυτών και ο Σαμαράς ...Ο εγγονός των "παρακατιανών" Μπενάκηδων, οι οποίοι ήταν εκ των βασικών εμπνευστών του βενιζελισμού και βέβαια του Κολεγίου ...Αδερφός του ίδιου του προέδρου των αποφοίτων του Κολεγίου. Μιλάμε για την απόλυτη "άλωση" της "παλατιανής" Δεξιάς από τους "παρακατιανούς".

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, για να συνεχίσουμε την ανάλυσή μας, είναι ότι ο Μητσοτάκης έκανε τη δουλειά του όπως προβλεπόταν και στη συνέχεια κάθισε στην "άκρη". "Χρέωσε" την "παλατιανή" Δεξιά με όλα τα νομοθετικά αίσχη, για να της βουλώσει προκαταβολικά το "στόμα", όταν θα γίνονταν τα "παρακατιανά" αίσχη και θα επανερχόταν στο προσκήνιο ο Ανδρέας ...Ο μόνιμος κυρίαρχος του πολιτικού σκηνικού ...Θα επανερχόταν θριαμβευτής και "καθαρός" από το Ειδικό Δικαστήριο ο πάτερ φαμίλιας του καθεστώτος ...Ο Εβραίος και βενιζελικός Παπανδρέου —και επίσης απόφοιτος του Κολεγίου— θα ήταν ο ηγέτης μας στη νέα Εβραϊκή Τάξη Πραγμάτων. Τι πιο φυσικό ένας Εβραίος να ηγείται της Ελλάδας στην PAX HEBRAICA; Όμως, ο Παπανδρέου αρρώστησε βαριά και πέθανε. Τότε τον διαδέχθηκε ένας άλλος όμοιός του με ένα συμβολικό όνομα. Ο Σημίτης. Ο Σημίτης θα γινόταν πρωθυπουργός της Ελλάδας στην Παγκόσμια Σημιτική Εποχή.

Τότε έγιναν τα αίσχη. Ληλατήθηκαν τα πάντα. Τότε "μαγειρεύονταν" τα δημοσιονομικά στοιχεία. Σημίτης και λοιποί συμμορίτες είχαν φέρει την Goldman Sachs και "μαγείρευαν" τα δημοσιονομικά στοιχεία. Με ποιο στόχο; Μήπως για να ξεγελάσουν τους ξένους; Όχι βέβαια. Αυτά έγιναν, για να δώσουν στους ξένους τα μέγιστα αποτελέσματα. Για να οδηγήσουν με ψεύτικα στοιχεία στον δανεισμό μέχρις αυτοκτονίας τη χώρα. Με ποιον στόχο; Να την υπερχρεώσουν και αφού τη βάλουν στο ευρώ, να επιτρέψουν στους ξένους να μπουν μέσα και να τη ληλατήσουν. Χάρη στη ζώνη του Ευρώ το ελληνικό κράτος έμεινε αθωράκιστο και ληλατήθηκε σε πρώτη φάση.

Για να μπορούμε όμως σ' αυτήν τη ζώνη της λεηλασίας και από εκεί να φτάσουμε στο ΔΝΤ, έπρεπε να δανειστούμε πέρα από τις δυνάμεις μας και άρα με ψεύτικα στοιχεία. Με αυτά τα ψεύτικα στοιχεία μπορούν να μας ληλατούν και να μας κατηγορούν ταυτόχρονα για απάτη. Οι ανήθικοι ιμπεριαλιστές εξασφαλίζουν "ηθική" νομιμότητα για τα εγκλήματα που κάνουν. Συνένοχοί τους έγιναν όλοι οι βενιζελικοί επιχειρηματίες, οι οποίοι έγιναν απίστευτα πλούσιοι στην εποχή της λεηλασίας.

Όμως, όπως συμβαίνει πάντα με τους βενιζελικούς, όταν τους "δίνεις" κάτι, μπορείς και να τους "ζητάς". Επειδή πάντα ήταν και είναι εκβιάσιμοι, την προδοσία την έχουν σχεδόν ρουτίνα. Την έχουν για σίγουρη "αντιπαροχή". Όσο πιο μεγάλα τα κέρδη, τόσο πιο μεγάλη η αντιπαροχή. Εκείνη την εποχή τούς ζητήθηκε άλλη μια προδοσία. Στην πραγματικότητα τους ζητήθηκε να ολοκληρώσουν αυτό, το οποίο είχαν ξεκινήσει με τον Λαμπράκη ...Την καταστροφή της Κύπρου ...Τους ζήτησαν να στηρίξουν το παντελώς ανθελληνικό Σχέδιο-Ανά. Αυτό και έγινε. Όλο το "παρακατιανό" κράτος και παρακράτος στήριξε με όλες του τις δυνάμεις το Σχέδιο-Ανά. Ας ψάξει κάποιος να βρει ποιοι υποστήριζαν με πάθος το Σχέδιο-Ανά και είναι μαθηματικά βέβαιον ότι θα καταλήξει στους βενιζελικούς και στο Κολέγιό τους.

Ο Μητσοτάκης έφτασε στο σημείο να απειλεί τους Κύπριους και κατά τα γνωστά βενιζελικά "ήθη" να οργανώνει συνομωσίες εις βάρος του Παπαδόπουλου στο σαλόνι του σπιτιού του.

Από τη στιγμή που έδωσαν την "αντιπαροχή", άσχετα αν εξαιτίας του Παπαδόπουλου δεν τους "εξυπηρέτησαν" με τις ψήφους τους οι Κύπριοι, ήταν θέμα χρόνου η "ανανέωση" της κυριαρχίας τους. Μέσα σ' αυτήν την εποχή της βενιζελικής κυριαρχίας βάζουμε και την περίοδο του Καραμανλή του νεότερου. Δεν μπορούσε το "παλατιανό" γαϊδούρι να λείπει. Γιατί; Γιατί κάποιος έπρεπε να "φορτωθεί" τις ευθύνες αυτών, που είχαν δρομολογήσει οι "παρακατιανοί". Ποιος ήταν ο καταλληλότερος να φορτώσει την "παλατιανή" Δεξιά με την κατηγορία της εθνικής καταστροφής; Ο "παρακατιανός" Μητσοτάκης ή μήπως ένας προδότης Καραμανλής; Γι' αυτόν τον λόγο επιλέχθηκε ο Καραμανλής —και όχι η Ντόρα— να κυβερνήσει τη ΝΔ την επίμαχη περίοδο. Επαναλήφθηκε ένα έργο, το οποίο το έχουμε ξαναδεί.

Όπως τότε με τη Μικρασιατική Καταστροφή, που οι "παρακατιανοί" εμπνευστές και δρομολογητές της ήταν εκείνοι, οι οποίοι έδειχναν και εκτελούσαν τους "παλατιανούς", οι οποίοι απλά τη διαχειρίστηκαν. Το ίδιο έγινε και τώρα. Έπρεπε να υπάρχει "εγκληματίας" έτοιμος, όταν θα ερχόταν η ώρα να παραδοθεί η χώρα στους κατακτητές της ...Να παραδοθεί από τους "καλούς", οι οποίοι θα έπρεπε με "βαριά" καρδιά να "πληρώσουν" τις συνέπειες των εγκλημάτων των "κακών". Η περίοδος Καραμανλή ήταν απαραίτητη, για να "χρεωθεί" το προμελετημένο έγκλημα του ΔΝΤ σ' αυτούς που έπρεπε. Έπρεπε να γίνει μια "παλινδρόμηση". Τα γνωστά κόλπα των "παρακατιανών". Άλλος να κλέβει, άλλος να πιαστεί να κλέβει και ο πρώτος να νομιμοποιείται να καταγγέλλει.

Η περίοδος Καραμανλή γι' αυτόν τον λόγο έγινε. Ήταν μια περίοδος σαν αυτήν του θείου του. Οι βενιζελικοί, που έκλεβαν επί κυβέρνησης Σημίτη —και όλοι τους γνώριζαν ως "σύστημα ΠΑΣΟΚ"— ήταν αυτοί, οι οποίοι έκλεβαν και στην επόμενη περίοδο ...Στην περίοδο Καραμανλή. Έκαναν αυτό, το οποίο έκαναν πάντα, ενώ τυπικά στην εξουσία ήταν η ευνοουχισμένη "παλατιανή" Δεξιά. Πρακτικά κοινομούσαν οι ίδιοι που κοινομούσαν πάντα ...Οι "παρακατιανοί" του βενιζελισμού. Ο προδότης των "παλατιανών" —Καραμανλής ο νεότερος— γι' αυτό τούς ήταν χρήσιμος. Τους άφηνε —ή τουλάχιστον δεν τους εμπόδιζε— να "ολοκληρώσουν" τις δουλειές που είχαν ξεκινήσει στην περίοδο Σημίτη. Το παιδί με την πλατυποδία, που έτρεχε σαν δρομέας μόνον για τις τυρόπιτες του.

Τυπικά προήδρευε στην εποχή της δικής του διακυβέρνησης, εφόσον όλοι γνώριζαν ότι το πραγματικό κουμάντο το έκανε ο Μητσοτάκης και βέβαια το Κολέγιο ...Το Κολέγιο, το οποίο, σε μια εποχή που η δικαιοσύνη έπρεπε να ψάχνει τη λεηλασία του ΠΑΣΟΚ και να αποτρέπει θεωρητικά τη λεηλασία της ΝΔ, είχε τοποθετήσει ως υπουργό δικαιοσύνης τον κολεγιόπαιδα Δένδια ...Το Κολέγιο, το οποίο σε μια εποχή που μοιράζονταν τα χρήματα στους παλαιούς "παίκτες", είχε στο Υπουργείο Οικονομικών —και άρα στο κατάλληλο Υπουργείο— τον κολεγιόπαιδα Δούκα. Το ΥΠΕΧΩΔΕ το είχε αναλάβει ο παλαιός "παρακατιανός" κεντρώς και άρα βενιζελικός Σουφλιάς και το φαγοπότι συνεχιζόταν ακάθεκτο.

Αφού τα λεηλάτησαν όλα, τους "ανέτρεψαν". Γιατί; Για να τους κατηγορούν. Το "γαϊδούρι" έπρεπε να ξαναφορτωθεί το "σαμάρι". Έπρεπε να εμφανιστεί ο "κακός", για να τον δείχνουν οι "καλοί" με το δάκτυλο ...Η συμμορία των "καλών" συγκεκριμένα. Γι' αυτό τούς ήταν απαραίτητος ο χοντρός με τις τυρόπιτες. Τούς ήταν απαραίτητος, για να τους εξασφαλίσει το "άλλοθι". Αυτόν θα εμφάνιζαν σαν αποκλειστικά υπεύθυνο για το κακό χάλι της οικονομίας. Οι "παρακατιανοί" για μια ακόμα φορά λεηλάτησαν τα πάντα και οι "παλατιανοί" θα τα

χρεώνονταν πάλι ...Ό,τι έγινε με τη Χούντα, που οι ευεργετημένοι της παρίσταναν τους "αντιστασιακούς" και τους "τιμητές" της ...Οι "αντιστασιακοί" και "κινηματίες" Λαμπράκηδες, Βαρδινογιάννηδες και Λάτσηδες. Κάτι ανάλογο έγινε και με την περίοδο Καραμανλή. Ούτε καν τα πρόσωπα που επωφελήθηκαν δεν άλλαξαν. Και πάλι αυτοί οι "ήρωες" "αντιστέκονταν", αλλά ο "διεφθαρμένος" Καραμανλής δεν τους άφηνε να "σώσουν" την οικονομία.

Αυτοί, οι οποίοι σήμερα κατηγορούν εκείνη την περίοδο, είναι οι ίδιοι που επωφελήθηκαν περισσότερο από τον καθένα. Ποιος Έλληνας επωφελήθηκε παραπάνω από τον Λαμπράκη ή τον Βαρδινογιάννη ή τον Λάτση εκείνη την εποχή; Ποιος κοινός Έλληνας επωφελήθηκε παραπάνω από τους βενιζελικούς του Κολεγίου; ...Και όμως. Αυτοί ξεσηκώθηκαν, για να καταγγείλουν τον "ανίκανο" χοντρό. Έβαλαν τα γνωστά φερέφωνα τους να τον κατηγορούν. Τρέμηδες και Πρετεντέρηδες, οι οποίοι στην περίοδο Καραμανλή έλαβαν αυξήσεις λόγω των μεγάλων κερδών των αφεντικών τους, βγήκαν να κατηγορούν την κυβέρνηση τη δολιότητας ...Οι "άγγελοι" του ΔΟΛιου συγκροτήματος ...Του συγκροτήματος, το οποίο υπήρξε περιουσία των Ναζί.

Το γνωστό παραμύθι των "παρακατιανών". Ακόμα και σήμερα ο τραυλός Βλακογιόργος μόνον αυτό ξέρει να λέει "φαρσί": "Εσείς κύριε Καραμανλή μας "αναγκάσατε" να υποκύψουμε στο ΔΝΤ". Τους "ανάγκασαν" να ξεπουλήσουν, γιατί δεν γινόταν διαφορετικά. Αν μπορούσαν να φορτώσουν στην "παλατιανή" Δεξιά και το ίδιο το ξεπούλημα, θα το έκαναν ...αλλά δεν μπορούν. Πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν γίγαντες του δημοσίου κεφαλαίου και αυτό δεν μπορεί να το κάνει η "παλατιανή" Δεξιά ...ακόμα κι αν το ήθελε.

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, μόνον οι ίδιοι μπορούν να το κάνουν ...και αυτό είναι το επικίνδυνο ...Μόνον ένας Παπανδρέου μπορούσε να το κάνει αυτό και κανένας άλλος ...Μόνον κάποιος, ο οποίος είναι όμοιος και συνένοχος με τους Βαρδινογιάννηδες, τους Μπόμπολες, τους Λαμπράκηδες, τους Τεγόπουλους μπορεί να "φιμώσει" έναν λαό, ο οποίος οδηγείται σαν "πρόβατο" στη "σφαγή" ...Μόνον κάποιος, ο οποίος ελέγχει Πολυζωγόπουλους, Πρωτοπαπάδες, Παπασπύρους και Παναγόπουλους μπορεί να "παραλύσει" την αντίδραση μιας χώρας, η οποία "σφάζεται" ...Μόνον κάποιος, ο οποίος ελέγχει Πρετεντέρηδες, Τρέμηδες και Καψήδες μπορεί να προκαλέσει "σύγχυση" με τις άναρθρες "κραυγές" του. Γι' αυτόν τον λόγο θέλουμε ο αναγνώστης να θυμάται μόνιμα τις φάτσες όλων αυτών, όταν θα διαβάζει το κείμενο.

...Μόνον ένας Παπανδρέου μπορούσε να προκαλέσει στον λαό γενική "σύγχυση", πλήρη "παραλυσία" και στη συνέχεια το μόνο πράγμα που ν' ακούγεται να είναι ένα ασυνάρτητο "παραλήρημα" ...Μόνον ένας Παπανδρέου μπορεί να σε βάλει στο ΔΝΤ και να σου λέει ότι θα ήθελε να βγει στους δρόμους να διαδηλώσει εναντίον του ΔΝΤ. Αν ένας Κωστάκης ή μια Ντορούλα ή ένας Αντωνάκης, ως εκπρόσωποι της "παλατιανής" Δεξιάς, τολμούσαν να κάνουν αυτό, το οποίο κάνει σήμερα ο Γιωργάκης στο όνομα του "πατριωτισμού", θα ήταν ήδη κρεμασμένοι στο Σύνταγμα και θα τον είχαν μισοφάει τα σκυλιά.

Την Ελλάδα μπορούσε να την ξεπουλήσει μόνον ο αρχηγός του βενιζελικού καθεστώτος και άρα ένας Παπανδρέου ...Ο κληρονομικό δικαίω νεοδιορισμένος πάτερ φαμίλιας του συνόλου της Διαπλοκής στην Ελλάδα ...Ο κληρονόμος της "επανάστασης" της Αλλαγής ...Ο αρχηγός των "πρασινοφρουρών" ...Το είδωλο των Πακιστανών ...Ο πρόεδρος των Σοσιαλιστικών Διεθνών, που, όταν χρειάζεται βοήθεια, του στέλνουν ολόκληρες караβιές με μετανάστες, οι οποίοι το μόνο που γνωρίζουν να ψελλίζουν στα ελληνικά είναι το ..."Bravo Giorgo". Μόνον αυτός μπορούσε να μας βάλει στο ΔΝΤ, γιατί η συμμορία, στην οποία ανήκει —και τυπικά ηγείται—, ελέγχει τα πάντα στην Ελλάδα και έχει τις πιο ισχυρές πλάτες στον

κόσμο ...Τις "πλάτες" της αμερικανικής πρεσβείας και τα "χέρια" της Σοσιαλιστικής Διεθνούς των μεγιστάνων του "σοσιαλισμού".

Αυτός ο προδότης μάς έβαλε στο "σφαγείο" του ΔΝΤ, προφανώς για να πάρει και τη δική του προμήθεια ...Προμήθεια δισεκατομμυρίων ευρώ με βάση τις τιμές της πιάτσας. Δεν είναι δυνατόν από το δικό του "ρίσκο" να κonomάνε όλοι οι διαπλεκόμενοι και αυτός να μην πάρει το κατιτίς του ...Τι θα πει ο Νικολάκης; Δεν πρέπει και οι "σοσιαλιστές" να τα κonomήσουν λίγο;

...Και πάλι προδοσία από τους ίδιους ανθρώπους. Για να επιβιώσουν και στην νέα Τάξη Πραγμάτων, μας ξαναπρόδωσαν. Έδωσαν και πάλι τη γνωστή "αντιπαροχή", για να παραμείνουν κυρίαρχοι και στη μετά ΔΝΤ περίοδο ...Στην περίοδο που η Ελλάδα θα παραδοθεί στους ξένους και από τους Έλληνες θα "επιβιώσουν" μόνον οι έχοντες και άρα οι ίδιοι βενιζελικοί που φρόντισαν να λεηλατήσουν ό,τι υπήρχε και δεν υπήρχε.

Απλά πράγματα. Για τα συμφέροντα της κλίκας των βενιζελικών μπήκαμε στο "σφαγείο" του ΔΝΤ. Για τα συμφέροντα πενήντα οικογενειών ένας ελληνισμός χιλιετιών έχει μπει σε κίνδυνο. Με απλή λογική και ένα κομπιουτεράκι μπορείς να το βγάλεις αυτό το συμπέρασμα. Δεν είναι δυνατόν μια μικρή και φτωχή Ελλάδα να έχει "παράγει" τόσους πολλούς δισεκατομμυριούχους σε τόσο μικρό διάστημα. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε μια δεκαετία μια τόσο μικρή Ελλάδα να βάλει τόσα άτομα στη λίστα του Forbes. Δεν έχει την αντίστοιχη αγορά, για να το καταφέρει αυτό. Δεν έχει τον αντίστοιχο πληθυσμό καταναλωτών, για να το καταφέρει αυτό. Άρα; Άρα όλοι αυτοί έκλεβαν το ίδιο το κράτος. Στην πραγματικότητα στη λίστα του Forbes έμπαιναν κομμάτια της ίδιας της Ελλάδας. Κομμάτια, τα οποία μόνον τυπικά ανήκαν σ' αυτούς που έκλεβαν τον ελληνικό λαό ...Σ' αυτούς που έκλεβαν το παρελθόν του, το παρόν του, αλλά και το μέλλον του. Υποθήκευσαν ακόμα και το μέλλον των Ελλήνων, που δεν έχουν γεννηθεί ακόμα. Όλα αυτά γιατί; Για να γίνουν πλούσιοι οι ίδιοι.

Δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό, για να καταλάβει κάποιος πώς έγινε αυτό. Η "καλοσύνη" του Μητσοτάκη, η "ομορφιά" του Σημίτη, η "κορμωστασιά" του Κωστάκη ή η "ευφυΐα" του Γιωργάκη μπορούν να δώσουν τις κατάλληλες απαντήσεις. Για να μπορούν αυτά τα άθλια και δύσμορφα ανθρωποειδή να μας κυβερνούν, μας "πουλούσαν" στους διαπλεκόμενους. Τους έκαναν δισεκατομμυριούχους με την εξουσία που είχαν στα χέρια τους. Για να μπορούν λοιπόν αυτοί οι "δισεκατομμυριούχοι" διαπλεκόμενοι να έχουν τις ανάλογα "μεγάλες" δουλειές ως προμηθευτές και εργολάβοι ενός μικρού και φτωχού κράτους, το έβαζαν να δανειζεται σε βαθμό αυτοκτονικό, εκδίδοντας ομόλογα. Γι' αυτό "μαγείρευαν" τα δημοσιονομικά στοιχεία οι υπάλληλοι, οι φίλοι και οι συμμαθητές του Κολεγίου ...Για να μπορεί να δανειζεται το κράτος πέρα από τις δυνάμεις του και πέρα από κάθε λογική.

Αυτό ήταν το όλο κόλπο. Όλοι αυτοί παρίσταναν τους εθνικούς προμηθευτές και εργολάβους αυτού του κράτους, παίρνοντας ως αμοιβή αυτά τα ομόλογα. Κολεγιόπαιδες "μαγείρευαν" τα στοιχεία, για να δίνουν δουλειές και προμήθειες σε συμμαθητές τους. Στη συνέχεια οι ίδιοι άνθρωποι μας έβαλαν στο ΔΝΤ. Γιατί; Για να πληρωθούν σε πραγματικό χρήμα αυτά τα "πέτσινια" ομόλογα, τα οποία είχαν ήδη στην κατοχή τους. Ναι μεν αυτοί οι ίδιοι πληρώνονταν με τα ομόλογα, αλλά με το ΔΝΤ πληρώνονται τα ίδια τα ομόλογα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έγινε; Υποθήκευσαν το σύνολο της πατρίδας μας, για να πληρωθούν τα "κατορθώματά" τους. Καταστρέφουν έναν ολόκληρο λαό, για να συνεχίσουν να κάνουν με τα γιότ τους βόλτες στο Αιγαίο και να παριστάνουν τους Celebrities.

Όλα αυτά έγιναν από συγκεκριμένους ανθρώπους. Αυτούς, τους οποίους αναζητούμε και γνωρίζουμε πλέον πώς θα τους βρούμε ...Τους ανθρώπους, οι οποίοι ναι μεν κρύβονται

πίσω από αξιώματα και εταιρείες, αλλά που μπορείς να τους εντοπίσεις αν γνωρίζεις να ψάχνεις ...Απλά πράγματα. Δεν είναι κάποιος τυχαίος αυτός, ο οποίος παριστάνει τον Υπουργό Οικονομικών που μας έβαλε στο ΔΝΤ. Ήταν ο Παπακωνσταντίνου του Κολεγίου. Απόφοιτος της τάξης του '80. Δεν είναι η Eurobank ή η Τράπεζα Πειραιώς που μας "έσπρωξαν" στο ΔΝΤ. Είναι η τράπεζα του Σπύρου Λάτση και η τράπεζα του Γιάννη Βαρδινογιάννη. Είναι η τράπεζα που διευθύνει ο Νανόπουλος και η τράπεζα που διευθύνει ο Μάνος. Ποιο είναι το κοινό στοιχείο όλων αυτών; ...Συμμαθητές στο Κολέγιο Αθηνών είναι όλοι τους. Συμμαθητές με τον Γιωργάκη, που μας έβαλε στο ΔΝΤ, αλλά και με τον Αντωνάκη, που δόθηκεν "αντιστέκεται".

...Μια συμμορία που ελέγχει και λεηλατεί τα πάντα ...Μια συμμορία που ελέγχει απόλυτα τον δικομματισμό, όχι μόνον ηθικά, αλλά και οικονομικά. Τα κόμματα των κολεγιοπαιδών δεν είναι "πιστά" στο Κολέγιο μόνον για λόγους ιδεολογίας, αλλά και για λόγους οικονομικούς. Οι τράπεζες του Κολεγίου είναι οι μεγαλύτεροι χρηματοδότες και άρα και εκβιαστές του δικομματισμού. Εντελώς παράνομα —και παραβιάζοντας κάθε έννοια δεοντολογίας πάνω στο θέμα των χορηγιών— κατέστησαν τα δύο μεγάλα κόμματα ομήρους τους. Τώρα, δηλαδή, δεν έχουν ανάγκη ούτε προδότες τύπου Καραμανλή, για να εκβιάσουν την "παλατιανή" Δεξιά. Τους αρκεί να πάρει τηλέφωνο ένας ταμίας τους και κάνουν τη δουλειά τους.

Τώρα μπορεί να καταλάβει κάποιος και τον λόγο που τα κόμματα επιμένουν να χρηματοδοτούν διαρκώς τις τράπεζες. Σε ένα κράτος, το οποίο βυθίζεται από χρέη 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, κατόρθωσαν και βρήκαν εκατό δισεκατομμύρια, για να τα δώσουν στις τράπεζες. Όταν όλοι οι εμπλεκόμενοι σ' αυτό το έγκλημα είναι, είτε κολεγιοπαιδες είτε υπάλληλοι των κολεγιοπαιδών, δεν υπάρχει μυστήριο. Όταν ο Παπακωνσταντίνου είναι συμμαθητής και κολλητός με τον Γιάννη Βαρδινογιάννη, δεν είναι περιέργο που παίρνει χρήματα από τις τσέπες των Ελλήνων, για να σώσει τις τράπεζες των συμμαθητών του. Ποιος θα τον ελέγξει γι' αυτό το έγκλημα; Ο πολιτικός του προϊστάμενος και επίσης συμμαθητής του Γιώργος Παπανδρέου; Θα τον ελέγξει ο αρμόδιος υπηρεσιακός παράγοντας του ελληνικού κράτους, που είναι ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας; Ο Προβόπουλος; ...Ο πρώην υπάλληλος των Βαρδινογιάννηδων στην Τράπεζα Πειραιώς;

Τώρα καταλαβαίνει ο αναγνώστης τον λόγο που όλοι αυτοί έβαζαν το κράτος να "δανείζεται" ασυστόλως. Γνώριζαν ότι στο τέλος όλα αυτά θα πληρωθούν εις βάρος του λαού. Γνώριζαν την αξία της Ελλάδας και είχαν αρχίσει να τη "ροκανίζουν" προκαταβολικά. Γι' αυτό μπήκαμε στο ΔΝΤ. Για να πληρωθούν τα ομόλογα των τοκογλύφων και των εθνικών μας προμηθευτών και εργολάβων ...Τα ομόλογα του Κολεγίου.

Τώρα αυτά τα "δάνεια" θα πρέπει να ξεπληρωθούν, για να "κλειδώσει" ο πλούτος των διαπλεκομένων κολεγιοπαιδών. Θα πρέπει να πληρωθούν τα ομόλογα, τα οποία έχουν φορτωθεί οι τράπεζες των διαπλεκομένων και οι κατασκευαστικές των συναδέλφων τους. Θα πρέπει να πληρωθούν τα ομόλογα, για να γεμίσουν χρήμα οι τράπεζες των διαπλεκομένων και άρα και οι τράπεζες του Κολεγίου. Άρα ήταν θέμα επιβίωσης για τη Διαπλοκή να ξαναδανειστεί το κράτος με απεχθείς όρους από το ΔΝΤ, ώστε να ξεπληρώσει τα ομόλογα. Υποθήκευσαν την πατρίδα μας ολόκληρη, για να πάρουν τα χρήματα που μας έκλεψαν.

Αυτή η συμμορία των "παρακατιανών" μάς έβαλε στο ΔΝΤ ...Η συμμορία του Κολεγίου, η οποία ελέγχει όλα τα ΜΜΕ ...Η συμμορία, η οποία θα περιμένει από τους κολεγιοπαιδες τύπου Παπαχελά, Καψή ή Στραβελάκη να κάνουν την "πλύση" εγκεφάλου στο κοινό ...Η συμμορία, η οποία θα επιστρατεύσει τους κολεγιοπαιδες "γκουρού" τύπου Μάνου ή Ανδριανόπουλου, για να μας "μαλώσει" όταν θυμώνουμε με το ΔΝΤ. Μιλάμε για πραγματική

συμμορία, η οποία έχει μέσα της όλους τους ρόλους, είτε αυτοί είναι πρωταγωνιστικοί είτε όχι ...Η βενιζελική συμμορία των Λάτσηδων, των Λαμπράκηδων, των Βαρδινογιάννηδων και των Μπομπολαίων, που ελέγχει όλα τα μεγάλα κανάλια. Αυτοί "νέκρωσαν" και αποχαύνωσαν τον λαό, προκειμένου αυτός να μην αντιδρά στα εγκλήματα της κυβέρνησης των δωσίλογων ...Της κυβέρνησης του Γιωργάκη, ο οποίος ξεπουλάει την πατρίδα μας με υπογραφή του επίσης κολεγιάπαιδα και συμμαθητή του Τζίγγερ Γιώργου Παπακωνσταντίνου.

Όμως, το πλέον εξοργιστικό είναι πως επιμένουν να μας υποτιμάνε. Έχοντας την άποψη πως είναι "ανώτεροι", που δεν γίνονται αντιληπτοί από "κατώτερους", εξακολουθούν να "παίζουν" με τη νοημοσύνη μας. Επειδή μάς έχουν για ζώα και μας υποτιμούν, εξακολουθούν και "παίζουν" διάφορα παιχνίδια, τα οποία μπορούν να μας αποσπάσουν την προσοχή ..."Παιχνίδια", τα οποία βασίζονται στα πάθη των ηλιθίων και του οπαδισμού. Ελέγχουν τις δύο μεγάλες ομάδες της χώρας και "παίζουν" παιχνίδια εντυπώσεων. Το Παναθηναϊκό των κολεγιάπαιδων Τζίγγερ και Γόντικα τον βάζουν απέναντι στον Ολυμπιακό του Μαρινάκη, ο οποίος είναι γιος του "κολλητού" και ευεργετημένου του Μητσοτάκη.

Το θέμα όμως είναι πως, άσχετα με το τι νομίζουν αυτοί, σημασία έχει το τι ισχύει. Το πρόβλημα γι' αυτούς έτσι κι αλλιώς είναι μεγάλο ...Πάρα πολύ μεγάλο ...και τους απειλεί με αφανισμό. Γιατί; Γιατί φόρτωσαν το "γαϊδούρι" της Δεξιάς με το "πίτουρο", αλλά φορτώνονται οι ίδιοι το "αλεύρι" της προδοσίας. Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Το κόλπο με την "παλατιανή" Δεξιά παίχθηκε αριστοτεχνικά. Στο τέλος κατάφεραν και σχεδόν έπεισαν τον κόσμο ότι για όλα φταίει η "παλατιανή" Δεξιά του Καραμανλή ...Όπως έφταιγε η "παλατιανή" Δεξιά για τη Μικρασιατική Καταστροφή, για τη Χούντα ή την Κύπρο.

Εδώ όμως το πράγμα διαφέρει. Η σημερινή κατάσταση απλά μοιάζει με τις προηγούμενες, αλλά δεν είναι ίδια. Σήμερα εξασφάλισαν το "άλλοθι", αλλά το έγκλημα αναγκάζονται να το πραγματοποιήσουν οι ίδιοι. Δεν εξασφάλισαν το "άλλοθι", βάζοντας τους άλλους να κάνουν το έγκλημα, όπως συνέβαινε στις προηγούμενες περιπτώσεις. Το έγκλημα ενδιαφέρει τον κόσμο και όχι το "άλλοθι". Αυτό σημαίνει πως είναι "εκτεθειμένοι". Αν τους πάρει χαμπάρι ο κόσμος, θα είναι δύσκολο να γλιτώσουν.

Όσο χειροτερεύουν τα πράγματα στην οικονομία, τόσο πιο επικίνδυνα γίνονται τα πράγματα γι' αυτούς. Γιατί; Γιατί, όσο συνεχίζεται η οικονομική κρίση, "κοσκινίζεται" η "παράταξη" τους. "Ξεκολλάνε" από τις "ασπίδες" τους και μένουν μόνοι τους. Θα πάθουν οι βενιζελικοί ό,τι έπαθαν οι Βαρδινογιάννηδες με τον Παναθηναϊκό. Όταν έπαψαν να δίνουν "πρωταθλήματα" και άρα τη μοναδική "ευχαρίστηση" του οπαδού, αυτοί απαίτησαν να φύγουν ...Τον "μπούλο" να πάρουν, έγραφαν τα συνθήματα. Το ανάλογο μπορεί να συμβεί και με την πολιτική.

Όσο περισσότεροι Έλληνες μένουν "πίσω" οικονομικά, τόσο μικρότερη γίνεται η "μάζα" αυτών, οι οποίοι νομίζουν ότι είναι "Παναθηναϊκοί" και υποστηρίζουν την ηγεσία του, χωρίς να έχουν συμφέρον. Αυτό συμβαίνει και τώρα. Η κρίση απομονώνει τους πραγματικούς βενιζελικούς από εκείνους, οι οποίοι απλά νομίζουν πως είναι βενιζελικοί. Απομονώνει αυτούς, οι οποίοι βγάζουν τεράστια κέρδη από τον βενιζελισμό, από εκείνους, οι οποίοι το κάνουν τζάμπα ...Εδώ όμως μιλάμε για προδοσία και όχι για πρωτάθλημα. Αν στον Τζίγγερ οι Παναθηναϊκοί έδειξαν την "πόρτα", σ' αυτούς οι Έλληνες θα δείξουν την κρεμάλα.

Τι ακριβώς είναι η Ανώνυμος Βενιζελική Εταιρεία;

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες νέων αποκαλύψεων ...Από πληροφορίες που αφορούν Χριστοφοράκους και Λαμπράκηδες, μέχρι αποτελέσματα "δημοσκοπήσεων", που κάθε άλλο παρά ευνοούν το καθεστώς της βενιζελικής μεταπολίτευσης. Το σύνολο των σημερινών εξελίξεων είναι θέμα χρόνου να "ξεσκεπάσει" πρόσωπα και καταστάσεις. Αυτό είναι το επικίνδυνο για μια συμμορία, η οποία εδώ και έναν αιώνα λυμάνεται την πατρίδα μας. Θα αποκαλυφθεί αυτό, το οποίο μέχρι τώρα γνώριζαν μόνον οι ίδιοι ...Θα αποκαλυφθεί πως είναι μια συμμορία, γιατί αυτή είναι η αλήθεια που την αφορά.

Αυτό ακριβώς είναι η δήθεν βενιζελική "παράταξη". Στην κυριολεξία είναι μια πολιτική "εταιρεία", η οποία μπορεί να διαχειρίζεται κοινωνικά συμφέροντα ...Μια "εταιρεία", την οποία την ίδρυσε ο Βενιζέλος και συνεχώς επαναλαμβάνει την ίδια τακτική ...Μια "εταιρεία" έμπειρη στο να εκμεταλλεύεται κοινωνικές "τριβές" ... "Τριβές" της εξουσίας με κοινωνικές ομάδες ή "τριβές" μεταξύ κοινωνικών ομάδων. Αυτές τις "τριβές" αναλαμβάνει "εργολαβικά" να διαχειριστεί υπέρ των συμφερόντων αυτών που την πληρώνουν. Έτσι επιβιώνει. Έχει εξειδικευτεί ν' αντιπροσωπεύει συλλογικά συμφέροντα ...Έμπειρη να "καβαλάει" κοινωνικά "κύματα". Έτσι εμφανίστηκαν οι βενιζελικοί στην πολιτική σκηνή και αυτό "πουλάνε" ακόμα και σήμερα.

Ξεκίνησαν πρώτα σαν "αντιπρόσωποι" των Κρητικών, μετά μετακινήθηκαν σε "αντιπροσώπους" και των προσφύγων της Καταστροφής και κατόπιν "εργολάβοι" για τον κάθε ενδιαφερόμενο. Από εκεί και πέρα άρχισαν τα μεγάλα "κόλπα". Θέλησαν και κατάφεραν να γίνουν μεταπολεμικά οι άνθρωποι των ΗΠΑ στην Ελλάδα ...Οι "αντιπρόσωποι" τους στην Ελλάδα ...Οι "εργολάβοι" του ιμπεριαλισμού τους ...Οι "μεταπράτες" του αμερικανισμού στην Ελλάδα ...Οι άνθρωποι που θα κυβερνούσαν μεταπολεμικά την Ελλάδα για "λογαριασμό" των ΗΠΑ. Όλα αυτά με τον δικό τους παραδοσιακό τρόπο ...Με τον τρόπο που τους έκανε γνωστούς.

Πρώτα έγιναν οι "αντιπρόσωποι" αντιδεξιών κι αριστερών, καταλαμβάνοντας τον έναν πόλο του δικομματισμού. Στη συνέχεια —και πάλι με τη βοήθεια των ΗΠΑ— κατέλαβαν μέσω του Μητσοτάκη και τον άλλο "πόλο". Ο βενιζελικός Παπανδρέου ανέλαβε την εξουσία του ενός "πόλου", ως "αντιπρόσωπος" των αντιδεξιών κι αριστερών της χώρας και ο "συνάδελφος" του βενιζελικός Μητσοτάκης ανέλαβε "αντιπρόσωπος" των αντιπαπανδρεϊκών και δεξιών ...Μιλάμε για επίτευγμα ...Η "εταιρεία" είχε πιάσει όλα τα πόστα. Πολεμούσαν μόνοι τους τις "σκιές" τους και είχαν κι οπαδούς. Αυτό είναι το "ταλέντο" και η δύναμή της. Μπορεί κι "απλώνεται" παντού και "καταπίνει" τα πάντα. Αλληλοβοηθούνται και κάμπτουν κάθε αντίσταση. Δεν μπορεί να τους συναγωνιστεί κανένας. Πάντα έχουν έναν "ανώτερο" λόγο γι' αυτό που κάνουν ...Έναν "πατριωτικό" ή "αντιστασιακό" ή "σωτήριο" λόγο, τον οποίο δεν τον έχουν οι "ταπεινοί" αντίπαλοί τους.

Αυτή η συμμορία είχε απλώσει τα "πλοκάμια" της στο σύνολο της επικράτειας. Στην κυριολεξία την έχουν "αλυσοδέσει". Άνθρωποι της ελέγχουν, για παράδειγμα, και τη συμπρωτεύουσα. Οι κορυφαίοι οικονομικοπολιτικοί παράγοντες της Θεσσαλονίκης είναι μέλη αυτής της "συμμορίας" ...Άνθρωποι, τους οποίους πάντα τους "διακρίνεις" από τον εμφανή βενιζελισμό τους ...Από τη μεγάλη τους επιτυχία να συνδυάζουν τον τερπνόν μετά του ωφελίμου ...Απλά πράγματα. Όταν η "αντίσταση" και ο αγώνας" αντί να προσθέτουν μώλωπες, τραυματισμούς ή ακρωτηριασμούς προσθέτουν καταθέσεις, επιδοτήσεις και οικόπεδα, ο "ήρωας" πάντα είναι βενιζελικός.

Αυτοί είναι πάντα "ευαίσθητοι", "πατριώτες", "δημοκράτες" ...αλλά και πλούσιοι. Καθαροί καπιταλιστές, αλλά και με "καβατζωμένο" πάντα ένα κρατικό "βυζί". Ο Βελλίδης, για παράδειγμα, ήταν ένας γνήσιος βενιζελικός. Όλη του τη ζωή την έζησε με "κεφάλαιό" του τη φίλια με τον Βενιζέλο ...και δεν έχασε ...Η καθαρή απόδειξη πως ο "πατριωτισμός" και η "δημοκρατικότητα" μπορεί ν' αποδώσει "χρυσάφι" ...Ένας μικρός Λαμπράκης της Θεσσαλονίκης. Ελέω Βενιζέλου —και άρα κράτους— εκδότης. Ο πρώτος "δημοκράτης" της πόλης με την πρώτη Ρολς-Ρόυς της πόλης ..."Πληρώνει" καλά η δημοκρατία ..."Πληρώνει" ακόμα και σε "είδος", εφόσον, αν είσαι κολλητός της —και όχι ένας κοινός θνητός—, μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις ατιμώρητα. Γι' αυτούς τους "αγωνιστές" δεν λειτουργεί ο νόμος. Όπως έγινε και με την περίπτωση της εγγονής του Βελλίδη ...Της Θεσσαλονικιάς κολλητής των Βαρδινογιάννηδων ...Της Θεσσαλονικιάς, που με σαμπάνιες "γκρέμισε" μια έτοιμη εκδοτική αυτοκρατορία.

Ο διάδοχος του Βελλίδη στην "καμαρίλα" της Θεσσαλονίκης και επίσης κορυφαίος του βενιζελισμού είναι ο Μπακατσέλος. "Παλατιανός" δεξιός, που όμως είναι πεθερός του χοντρού Βαγγέλη, ο οποίος με τις δικές του "πλάτες" διεκδίκησε την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ των "παρακατιανών". Κολλητός, φίλος και χρηματοδότης του "παλατιανού" Μητσοτάκη, αλλά και συνétairos στο Μέγαρο Μουσικής της Θεσσαλονίκης του "παρακατιανού" Λαμπράκη, Συνétairos μέχρι και με τον Μπόμπολα στον Αγγελιοφόρο. Μιλάμε για κορυφαίο παράγοντα της "παλατιανής" ΝΔ. Μιλάμε για τον πεθερό του "παρακατιανού" υπουργού, ο οποίος έδωσε τα τηλεοπτικά κανάλια στους εργολάβους. Μιλάμε για τον "παλατιανό" πεθερό του υπουργού, ο οποίος εξασφάλισε την ατιμωρησία των "παρακατιανών" υπουργών σε περίπτωση που αυτοί "βοηθούσαν" τους διαπλεκόμενους βενιζελικούς να συνδυάζουν την "ευαισθησία" με τον πλούτο.

Στο ίδιο κύκλωμα και ο Μπουτάρης ...Το κακογερασμένο ραμολί με το διαμαντένιο σκουλαρίκι και το ζαρωμένο τατουάζ. Πώς το καταλάβαμε ότι ανήκει στο ίδιο κύκλωμα; Με βάση τη λογική και πάλι. Ήταν ο "παρακατιανός" υποψήφιος για τη Δημαρχία της Θεσσαλονίκης, τον οποίο υποστήριξε η κόρη του Μητσοτάκη. Μόνον όσοι ανήκουν στους βενιζελικούς παίρνουν υποστήριξη από το απέναντι "στρατόπεδο" ...Διαχύσεις, αναγνωρίσεις και μεγαλοψυχίες μόνο μεταξύ τους υπάρχουν. Τι άλλο καλύτερο μπορεί να υπάρξει ως απόδειξη για το ποιόν του;

Από εκεί και πέρα όλα τα υπόλοιπα απλά "συνάδουν". Ο "δημαρχεύων" της Θεσσαλονίκης θέλει να κάνει προσκύνημα το σπίτι του "κολλητού" τού Βενιζέλου ...του Κεμάλ Ατατούρκ. Θέλει να φέρει εκατοντάδες χιλιάδες "τουρίστες" από το Ισραήλ. Θέλει να κάνει την πόλη "διεθνή", γιατί δεν του αρέσει "εθνική" ...άσχετα αν είναι τέτοια. Θέλει να γίνει δήμαρχος μιας πόλης με "China Town" ...άσχετα αν αυτή δεν έχει "Κινέζους" ...Αναγκαστικά "διεθνής", επειδή έτσι τη "βλέπει" ο μεθυσμένος ...Ο Μπουτάρης, ο οποίος στην κυριολεξία έγινε δήμαρχος εξαιτίας του κενού του νόμου ...Ο Μπουτάρης, ο οποίος "άρχει" μιας πόλης με τις

ψήφους εκείνες, οι οποίες δεν αρκούν για να γίνει κανείς ούτε καν δημοτικός σύμβουλος Τριανδρίας.

Όλοι αυτοί είναι ένα "κύκλωμα", που ελέγχει τα πάντα στη Θεσσαλονίκη. Ακόμα κι αυτά τα οποία φαντάζουν όχι απλά διαφορετικά, αλλά εχθρικά μεταξύ τους. Τι σχέση μπορεί να έχουν τα "σαλόνια" της πόλης με τα "αλώνια" της; Η "ελίτ" με τον "Μπίθουλα"; Το Μέγαρο με τον ΠΑΟΚ; Το Πανόραμα με τις Συκιές; Το Κολέγιο Ανατόλια με τις αλάνες της Τούμπας; ...Ό,τι σχέση έχει ο Μπακατσέλος με τον Ψωμιάδη ...Φαινομενικά καμία, αλλά πρακτικά ταυτίζονται, εφόσον είναι μέλη της ίδιας συμμορίας ...Το παρακράτος, που ελέγχει τη Θεσσαλονίκη σε όλο της το "βάθος". Παράσταση δίνουν όταν παριστάνουν πως ανήκουν σε δύο διαφορετικούς "κόσμους", οι οποίοι συχνά-πυκνά συγκρούονται. Τόσο ο hi-class Μπακατσέλος όσο και ο bass-class Ψωμιάδης του ίδιου Μητσοτάκη "κολλητοί" είναι.

Αυτοί "βραχυκυκλώνουν" τα πάντα και παραδίδουν τη Θεσσαλονίκη στη "συμμορία". Γι' αυτόν τον λόγο η Θεσσαλονίκη βγάζει μόνον διαμερισματούχες θεούσες και προικοθήρες θεούσους και είναι περήφανη μόνον για τις μπουγάτσες της και τον χαλβά της ...Όλους τους άλλους τους τρώει το "σκοτάδι". Ό,τι άξιο και ικανό έχει η πόλη, "θάβεται" ζωντανό, για να επιβιώσουν κάτι χοντροί "σώγαμπροι" και κάτι γραφικοί τύποι σαν τον Ψωμιάδη και τον Μπουτάρη ...Τα γραφικά "γκαρντάσια", που κοροϊδεύουν την κοινωνία. Γελάει ο κόσμος μ' αυτά που συμβαίνουν στη Θεσσαλονίκη. Γελάει με τη δεύτερη πόλη της χώρας, που ως μοναδική της "φίρμα" έχει τον "Ζορό". Αυτό κατάφερε η συμμορία στη Θεσσαλονίκη. Την "ισοπέδωσαν", για να μπορούν με αυτόν τον τρόπο να ελέγχουν απόλυτα τη Μακεδονία. "Ευνουχίζουν" απόλυτα τη Μακεδονία, για να μπορεί να κάνει ανέφελη καριέρα και χωρίς ανταγωνισμό ο καμπουρόχοντρος Βαγγέλας.

Ο αναγνώστης αρχίζει κι αντιλαμβάνεται μερικά πράγματα γι' αυτήν τη συμμορία. Γι' αυτόν τον λόγο οι πραγματικοί βενιζελικοί ήταν πάντα μια ολιγομελής κλίκα ανθρώπων, που πάντα έκαναν τις δουλειές τους μέσα στους διαδρόμους μυστικών υπηρεσιών και πρεσβειών ...Οι πραγματικοί βενιζελικοί, οι οποίοι τα "κονομούσαν" και κυκλοφορούσαν με Ρολς-Ρόυς και όχι οι απλοί οπαδοί, οι οποίοι νομίζουν πως είναι βενιζελικοί, επειδή απλά τους "υποστήριζαν" ...Αυτοί, οι οποίοι απλά χειροκροτούσαν και μετά πήγαιναν για ύπνο πεινασμένοι. Αυτοί οι πραγματικοί βενιζελικοί πάντα είχαν τις "πλάτες" των ξένων χορηγών, όταν έπαιζαν προδοτικά παιχνίδια για τους Έλληνες.

Αυτός είναι κι ο λόγος που έχουν και κάποιες πολύ συγκεκριμένες και ιδιόμορφες συνήθειες. Από τον ίδιο τον Βενιζέλο —ο οποίος, όταν δεν είχε κρατική εξουσία, πάντα την "κοπανούσε" από την Ελλάδα, για ν' απολαύσει την ασφαλή "αγκαλιά" των "αφεντικών" του— μέχρι τους επιγόνους του, την ίδια φοβική συμπεριφορά βλέπουμε. Σχεδόν πάντα στο σύνολό τους ήταν με τα διαβατήρια στις τσέπες έτοιμοι να την "κάνουν". Ολόκληρη παράδοση "δραπετεύσεων" έχουν δημιουργήσει. Έτοιμο σκάφος έχει ανά πάσα στιγμή ο Μητσοτάκης κάπου στη Γλυφάδα. Φουλ στα καύσιμα και στις προμήθειες, για να την "κάνει", αν χρειαστεί. Μέχρι να συμβεί αυτό —όχι μόνον ο ίδιος, αλλά και όλοι οι όμοιοί του— ζουν με τα κουμπούρια ...Ακόμα και σήμερα. Οι μοναδικοί πολιτικοί παράγοντες στην ελληνική πολιτική ιστορία, που έχουν μόνιμα αυτήν την ανάγκη.

Να σημειώσουμε ότι οι βενιζελικοί είναι από τους κύριους υπεύθυνους της ένοπλης βίας, που σημάδεψε την νεότερη πολιτική μας ιστορία. Ακόμα και σήμερα αυτοί είναι υπεύθυνοι για τη διαιώνιση "εστιών" ένοπλης βίας τύπου Ζωνιανών. Πουθενά στην Ελλάδα δεν υπάρχει αυτό το φαινόμενο και καμία άλλη πολιτική ομάδα δεν έχει αυτήν τη "φιλική" συμπεριφορά απέναντι σ' αυτό. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Αυτό το κάνουν για πολιτική χρήση. Γιατί; Γιατί

γνωρίζουν πως η ολιγομελής "κλίκα" τους κινδυνεύει από γενικευμένες πολεμικές εναντίον της. Μέσω αυτών των ένοπλων "εστιών" στέλνουν "μηνύματα" προς πάσα κατεύθυνση και προς κάθε ενδιαφερόμενο. "Μηνύματα" του τύπου: "μην πειράζεις τον Μητσοτάκη, τον Βαρδινογιάννη, τον Λαμπράκη, τον τάδε ή τον δείνα, γιατί θα μας έχεις πίσω σου" ... "Μην πειράζεις κανέναν από αυτούς, γιατί θα έχεις την τύχη του Ίωνα Δραγούμη" ... Μιλάμε για πραγματική συμμορία ... Μιλάμε για πολιτική μαφία.

Αυτά τα "μηνύματα" έχουν αποδέκτες κυρίως στην ενδοχώρα και βεβαίως στην Πρωτεύουσα ... Σε περιοχές, οι οποίες δεν έχουν μεγάλη εξοικείωση με την οπλοφορία και ως εκ τούτου την αντιμετωπίζουν με ενδοιασμούς και βεβαίως με φόβο. Στην έμπειρη Κρήτη τέτοια μηνύματα έτσι κι αλλιώς δεν "περνάνε". Οι Κρητικοί, όπως έχει αποδειχθεί μέσα στον χρόνο, τους είχαν και τους έχουν "γραμμένους" στα "ευαίσθητά" τους. Η περήφανη και γενναία Κρήτη δεν είναι δυνατόν να "σκιάζεται" από το "κατακάθι της". Οι Κρητικοί του μέγα Καζαντζάκη και όχι του χαφιέ του Βενιζέλου.

Να προσθέσουμε και κάτι άλλο σ' αυτό το σημείο. Υπάρχει μια τεχνητά καλλιεργημένη παρανόηση πάνω σε δύο διαφορετικές έννοιες. Την έννοια της "οπλοκατοχής" και της "οπλοφορίας". Είναι άλλο πράγμα η "οπλοφορία" και άλλο πράγμα η "οπλοκατοχή". Η "οπλοφορία" είναι προϊόν δειλίας, ενώ η "οπλοκατοχή" μπορεί να συνδέεται και με την έννοια της ανάγκης. Η ιστορία μάς αποδεικνύει πως οι δειλοί οπλοφορούνε και όχι οι γενναίοι. Οι Κρητικοί είναι γενναίοι άνθρωποι, αλλά είναι υπέρ της "οπλοκατοχής" ... Όχι υπέρ της "οπλοφορίας".

Αυτό οφείλεται στην παράδοσή τους ... Στην παράδοση, που έχουν δημιουργήσει, εξαιτίας μιας άσχημης συλλογικής εμπειρίας του παρελθόντος ... Στην παράδοση, που έχουν δημιουργήσει, προκειμένου να μην βρεθούν ποτέ ξανά στην άσχημη θέση, στην οποία βρέθηκαν στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, να πολεμούν εισβολείς με τα δικράνια. "Οπλοκατοχή" όμως σημαίνει να έχεις όπλα και να τα έχεις κρυμμένα για τη δύσκολη ώρα. Δεν σημαίνει "οπλοφορία", για να γυρνάς στις καφετέριες και να "πουλάς" τσαμπουκάδες. Να είσαι μια "μισοριξιά" και να παίρνεις "πόντους" από το "45άρι". Αυτά τα κάνουν άλλοι. Αυτοί, οι οποίοι τα κάνουν αυτά στην Κρήτη, στην πλειοψηφία τους είναι βενιζελικοί, που με "μπαλωθιές" στέλνουν "μηνύματα".

Αυτοί είναι ο "στρατός" της βενιζελικής "εταιρείας" ... Ιδιωτικός "στρατός", ο οποίος έχει ως στόχο την πρόκληση εκφοβιστικών εντυπώσεων. Αυτούς "ενθαρρύνουν" διαρκώς οι "Αθηναίοι" βενιζελικοί και τους "παραμυθιάζουν" με τα ψέματα περί μαγκιάς, περηφάνιας κλπ.. Αυτούς προστατεύουν από τον νόμο, για να εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση που απαιτεί ένας ετοιμοπόλεμος "στρατός" ... Έναν "στρατό", τον οποίο του επιτρέπουν να αυτοχρηματοδοτείται από την παρανομία και τα ναρκωτικά. Αυτό οφείλεται καθαρά στην επίγνωση των προδοτικών τους πράξεων και στην ταυτόχρονη έλλειψη πραγματικής δημοφιλίας.

Στις λίγες φορές που οι βενιζελικοί απέκτησαν κάποια γενική λαϊκή συμπάθεια, συνέβη όταν απλά κατάφεραν και την "έκλεψαν". Όταν τα ιδιωτικά τους συμφέροντα, για λόγους καθαρά τύχης, συνέπλεαν με αυτά των "πελατών" τους. "Έκλεψαν" οι πρώτοι βενιζελικοί τη "συμπάθεια" των Κρητικών, εξαιτίας της Ένωσης με την Ελλάδα και στη συνέχεια "έκλεψαν" τη "συμπάθεια" των προσφύγων, τους οποίους οι ίδιοι δημιούργησαν και γνώριζαν πως τους είχαν ανάγκη. "Έκλεψαν" τη "συμπάθεια" αριστερών, παριστάνοντας τους ηγέτες της δημοκρατικής παράταξης, τη στιγμή που τόσο ο Βενιζέλος όσο και ο Παπανδρέου ήταν οι εμπνευστές και νομοθέτες όλων των νόμων, οι οποίοι οδήγησαν στους διωγμούς που

βασάνισαν την Αριστερά. "Εκλεψαν" τη συμπάθεια των δεξιών, τη στιγμή που ο αντιδεξιός Μητσοτάκης τούς υποσχόταν να ταπεινώσει τον Παπανδρέου.

Έτσι λειτουργούσαν πάντα οι "μάναντζερ" της πολιτικής, οι οποίοι μπορούσαν να "μεταγραφούν" σε όλες τις "ομάδες". Μπορούν να διαχειριστούν επ' αμοιβή τα συμφέροντα "άλλων". Να "σκορπιστούν" και να εμφανίζονται οι φίλοι και οι σύντροφοι σαν "εχθροί" σε μια "παράσταση" σύγκρουσης. Όπως ακριβώς συμβαίνει με τους μάναντζερ, οι οποίοι μπορεί να είναι φυσικά αδέρφια, αλλά να "συγκρούονται" δήθεν για τα συμφέροντα ανταγωνιστικών εταιρειών. Αυτή η "τεχνογνωσία" είναι η απόλυτη γνώση τους. Αυτή η τεχνογνωσία ανήκει στο DNA της εταιρείας τους ...Ανήκει στο DNA των ιδρυτών και θεμελιωτών της.

Φυσικό είναι αυτό, εφόσον είναι "εταιρεία", η οποία έχει δημιουργηθεί από προικοθήρες ...Από "σώγαμπρους" ...Από "κούκους", οι οποίοι μπαίνουν σε ξένες φωλιές και αποβάλλουν τους νόμιμους κληρονόμους. Προικοθήρες "σώγαμπροι" ήταν όλοι οι επιφανείς βενιζελικοί. Έμπειροι στο να "επαγγέλλονται" τα συμφέροντα των άλλων και να βάζουν και "προμήθεια" στη δική τους τσέπη. Από τον Βενιζέλο και τον Μπενάκη μέχρι τον Μητσοτάκη, αλλά και τον Βαγγέλη τον χοντρό, ήταν όλοι τους προικοθήρες ...Ο έρωτας ήταν πάντα "ανοιχτομάτης" για τους βενιζελικούς ...Επαγγελματίες στο να διεκδικούν πλούσιες "νύφες" ...Πλούσιες πολιτικές "νύφες" για την εταιρεία τους, αλλά και πλούσιες νύφες για την πάρτη τους. Πιθανότατα το Κολέγιο το έχτισαν με πρώτο στόχο να βοηθήσουν τα παιδιά τους να βρουν πλούσιες νύφες από "καλές" συναναστροφές και κατόπιν να τους προέκυψαν τα μεγάλα "παιχνίδια" ...Να μην πάθουν οι ίδιοι αυτά, τα οποία κάνουν στους άλλους.

Με τη νοοτροπία του "ανερχόμενου" φτωχομπινέ, του καχύποπτου, του άρπαγα και του κομπλεξικού, έχτισαν μια "εταιρεία" σαν τα "μούτρα" τους. Φτωχομπινέδες, ακόμα κι όταν είχαν εκατομμύρια, εφόσον πάντα εκπαιδευόταν στο Κολέγιο σαν λιγούρια, που αναζητούσαν μεγάλη προίκα. Φυσικό λοιπόν ήταν να παραμείνουν μια κλειστή συμμορία κάποιων πολύ συγκεκριμένων προσώπων. Κλειστή, γιατί, όσο πιο πολύ άνοιγε, τόσο περιοριζόνταν τα κέρδη τους ...και αυτοί ήταν πάντα άπληστοι. Κλειστή, που "άνοιγε" μόνον για να τα απαραίτητα και μόνον για ν' αυξήσει τα κέρδη και όχι τα μερίδια ...Μόνον για να επεκτείνει το "δίκτυο" της στη χώρα και βέβαια να "εκμεταλλευτεί" τα "κύματα" που είχε κατά καιρούς "καβαλήσει". Όποιοι μπορούσαν να τους είναι χρήσιμοι, έμπαιναν στη συμμορία ...Μακεδόνες, Ηπειρώτες. Θεσσαλοί, Πελοποννήσιοι κλπ..

Κυρίως όμως "παίζουν" με ειδικές ομάδες ανθρώπων, οι οποίοι έχουν ανάγκη την εξουσία και βεβαίως ενδιαφέρουν τους Αμερικανούς. Μέλη της είναι προσφυγικής καταγωγής Έλληνες, αλλά και "μειονοτικοί" της Θράκης ή της Μακεδονίας —και όπου αλλού μπορεί να υπάρχουν τέτοιοι—. Σε γενικές γραμμές όμως δεν έχουν συμπάθειες. Όλα είναι μέσα στη λογική του δούνε και λαβείν ...Μέσα στη λογική της συναλλαγής. Ούτε καν στην Κρήτη, που υποτίθεται ήταν η πατρίδα του Βενιζέλου, δεν ήταν ποτέ αγαπητοί. Απόδειξη αυτού του γεγονότος ήταν τα εκλογικά αποτελέσματα, τα οποία εμφάνιζαν κάθε φορά που "τολμούσαν" να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους.

...Δυνάμεις, οι οποίες δεν υπήρχαν ποτέ συγκεντρωμένες, αν σκεφτεί κανείς πως ήταν "λαθρεπιβάτες". Δεν μπορεί για παράδειγμα ο βενιζελικός Παπανδρέου να βοηθήσει —ακόμα κι αν το θέλει— τη βενιζελική Ντόρα με τις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, το οποίο διαχειρίζεται. Δεν έχει νόημα να το κάνει, όταν "απέναντί" της στέκεται ο επίσης βενιζελικός Σαμαράς. Δύναμη, υπό την έννοια τη συμβατική, υπάρχει μόνον αυτή που διαχειρίζεται ο Μητσοτάκης ως συγγενής και κληρονόμος του Βενιζέλου στην Κρήτη. Αυτή όμως η δύναμη είναι

απειροελάχιστη και όσες φορές έχει γίνει χρήση της, έχει γίνει για λόγους επιβίωσης και ως τελευταίο "χαρτί" του κληρονόμου.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει το "κολοσσιαίο" ποσοστό του 1,09% που πήρε ο Μητσοτάκης, όταν δοκίμασε να "κατέβει" στις εκλογές ως αρχηγός των Νεοφιλελεύθερων και φυσικός συγγενής και διάδοχος του Βενιζέλου; Αυτές περίπου είναι οι αμιγώς βενιζελικές δυνάμεις πανελληνίως ...Δυνάμεις, οι οποίες ακόμα και στην Κρήτη καταγράφηκαν ελλιπείς στις τελευταίες περιφερειακές εκλογές. Όλα τα άλλα είναι "κατασκευάσματα" προπαγάνδας. Παντού "τρυπώνουν" ως φιλοξενούμενοι και "σώγαμπροι" και στη συνέχεια με τις πλάτες της αμερικανικής πρεσβείας κατορθώνουν και τους ελέγχουν όλους ...Παντού "φιλοξενούμενοι" ...Περιπλανώμενοι "Ιουδαίοι" ...Πάνε όπου βολεύει το σύστημα με συστατικές "επιστολές" του συστήματος. Μόνο το Αμερικανικό Κολέγιο τούς ανήκει ολοκληρωτικά και από εκεί κάνουν όλο το παιχνίδι.

Για να καταφέρει κάποιος και να μετρήσει το πόση είναι η δύναμή τους, θα πρέπει οι ίδιοι να κάνουν λάθος κίνηση. Διαφορετικά δεν υπάρχει τέτοια πιθανότητα. Το τραγικό γι' αυτούς είναι ότι τέτοια λάθη έκαναν πρόσφατα πολλά και καθοριστικά. Έκαναν τα χειρότερα λάθη στη χειρότερη χρονική στιγμή που θα μπορούσαν να τα κάνουν ...Τώρα, που είναι "εκτεθειμένοι" και είναι θέμα επιβίωσης γι' αυτούς να "κρύβονται" ...Τώρα, που καταρρέουν όχι μόνον οι ίδιοι ως πρόσωπα, αλλά και τα "κλεμμένα" κόμματα του δικομματισμού. Ήταν λάθος της Ντόρας που μετά την ήττα της από τον όμοιό της Σαμαρά πήγε και "ίδρυσε" νέο κόμμα. Το αποτέλεσμα ήταν τραγικό. Αποκάλυψε τη δύναμη του μητσοτακισμού στη χειρότερη φάση της πορείας του. Αυτή, που δήθεν αντιπροσώπευε το 40% της Νέας Δημοκρατίας, αποδείχθηκε πως δεν αντιπροσωπεύει τίποτε. 1,5% της δίνουν οι "γενναιόδωροι" δημοσκόποι του πατέρα της. Παραπάνω δεν μπορούν να της δώσουν, γιατί κινδυνεύουν να εξευτελιστούν.

Το ανάλογο λάθος έκαναν και στην περίπτωση των περιφερειακών εκλογών της Κρήτης ...Εκεί κι αν έκαναν εσφαλμένη εκτίμηση. Εκεί τους έπιασε ένας "αυτοκτονικός ιδεασμός" και πήγαν κι έβγαλαν μόνοι τους τα "μάτια" τους. Δεν άφησαν τους μονομάχους του δικομματισμού να παίξουν το παιχνίδι τους και αυτοί να εμφανίζονται σαν οι κυρίαρχοι, επειδή τους ανήκουν αυτοί οι "μονομάχοι" ...Οι αφ' υψηλού ελέγχοντες τα πάντα, που από δημοκρατική "ευαισθησία" αφήνουν τα "παιδιά" τους να επιλέξουν ελεύθερα μια από τις δύο οικογενειακές τους "επιχειρήσεις". Κατέβηκαν ανεξάρτητοι στην Κρήτη και συγκρούστηκαν μ' αυτούς τους "μονομάχους". Το αποτέλεσμα ήταν τραγικό γι' αυτούς. Αποκαλύφθηκε η παντελής αδυναμία τους και στην Κρήτη ...Την Κρήτη, την οποία στην κυριολεξία την εμφάνιζαν επί δεκαετίες περίπου σαν ιδιοκτησία τους.

Αυτό ήταν το σφάλμα της συμμετοχής τους. Μέχρι τώρα κανένας δεν μπορούσε να τους αμφισβητήσει, γιατί το σύστημά τους ήταν "θωρακισμένο". Όταν εμφανίζεις κάθε φορά τα ποσοστά του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ σαν δικά σου ποσοστά, δύσκολα κάποιος θα βρει την αλήθεια. Αρκούσε όμως η ανεξάρτητη συμμετοχή τους στις εκλογές, για ν' αποδειχθεί το τραγικό ποσοστό τους ...Το αστείο ποσοστό, το οποίο συναγωνίζεται με αυτό της Αλέκας σε μια αντικομμουνιστική Κρήτη. Με απειλές, παρακάλια, εξαγορές, κουμπαριές, υποσχέσεις κλπ. δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν ούτε καν ένα αξιοπρεπές 20%, συμπεριλαμβανομένων και των άσχετων και των αφελών, οι οποίοι νόμιζαν ότι ακόμα και σ' αυτήν τη περίπτωση ψηφίζουν ΝΔ, όντας σίγουροι για την "επιστροφή" της Ντόρας στο κόμμα. Όλη η βενιζελική κλίκα από τον Μητσοτάκη και τους Βαρδινογιάννηδες μέχρι τον Μαργκογιαννάκη και τον Αυγενάκη δεν μπόρεσε να διεκδικήσει ούτε καν την τιμητική δεύτερη θέση.

Γιατί αναφερόμαστε τόσο πολύ στη δύναμή τους στην Κρήτη; Γιατί εκεί βρίσκεται το μυστικό της "άμυνας" τους. Γιατί απλούστατα έχουν μάθει να τη χρησιμοποιούν στο παιχνίδι τους. Αυτό είναι φυσικό, εφόσον, ως ολιγομελής συμμορία, που κλέβει και προδίδει ασύστολα, έχουν ανάγκη τη συλλογική άμυνα. Αυτήν τη συλλογική άμυνα τούς την εξασφαλίζει η χρήση της ιδιαίτερης πατρίδας τού ιδρυτή της συμμορίας. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν επιλέξει να της προσδίδουν μια μόνιμη "κρητική" εικόνα. Αυτό είναι εκ του πονηρού. Παρ' όλη δηλαδή την πολυσυλλεκτικότητά της σ' ό,τι αφορά την καταγωγή των μελών της, επιλέγουν να διατηρούν σ' αυτήν, για λόγους άμυνας, μια "εκκωφαντική" και σχεδόν γραφική "κρητική" εικόνα.

...Απλά πράγματα. Αν εντοπίσεις τη συνεκτική "ουσία" αυτής της συμμορίας, ξεκινάει πόλεμος μ' αυτήν. Σε μια τέτοια περίπτωση υποχωρούν οι πάντες και βγαίνουν "μπροστά" τα μέλη της από την Κρήτη ...Οι συγγενείς και οι φίλοι του ιδρυτή. Πάντα, όταν κάποιος απειλήσει τη συμμορία, βγαίνουν τα κρητικής καταγωγής μέλη να κάνουν "άμυνα". Ακόμα και τον Κιλτίδη ν' αμφισβητήσεις, από τα Χανιά θα "πυροβοληθείς" ...Από αυτούς, οι οποίοι δήθεν παίρνουν "προσωπικά" το θέμα του Βενιζέλου και του βενιζελισμού γενικότερα. Όλοι αυτοί έχουν μια μόνιμη συμπεριφορά. Όταν προοδεύουν, το κάνουν επειδή είναι "ευφυή" άτομα. Όταν τους πολεμάει κάποιος, φοράνε τη "στολή" του αδικημένου Κρητικού. Μόνον αυτοί το κάνουν αυτό, γιατί έχουν εκπαιδευτεί να το κάνουν. Κανένας άλλος Έλληνας δεν ακολουθεί παρόμοια τακτική.

Όλοι οι Έλληνες είναι μόνοι τους όταν "παλεύουν" και μόνον οι βενιζελικοί είναι με παρέα ...Οι βενιζελικοί, με τους Κρητικούς επικεφαλής. Μπροστά οι Κρητικοί βενιζελικοί ως "προσβεβλημένοι" και συγγενείς του ιδρυτή και από πίσω όλοι οι υπόλοιποι ως υποστηρικτική δύναμη. Γι' αυτό είναι πολύτιμοι κι αναντικατάστατοι για τον βενιζελισμό. Γι' αυτό και δεν τους "προσπερνά" κανένας ...ακόμα κι όταν μπορεί. Ακόμα και ο Ανδρέας στην παντοδυναμία του δεν μπορούσε να αγνοήσει ή να "προσπεράσει" τον Μητσοτάκη. Γιατί; Γιατί όλοι οι βενιζελικοί από αυτούς περιμένουν, για να βγει η "άμυνα" ...Η συλλογική άμυνα. Κανένας Παπανδρέου δεν μπορεί ν' αφήσει ως υπονοούμενο πως, όταν τον χτυπάς ως πρόσωπο, χτυπάς την Πελοπόννησο. Κανένας Μπακατσέλος δεν μπορεί ν' αφήσει ως υπονοούμενο πως, όταν τον χτυπάς ως πρόσωπο, χτυπάς τη Μακεδονία. Κανένας Σουφλιάς δεν μπορεί ν' αφήσει ως υπονοούμενο πως, όταν τον χτυπάς ως πρόσωπο, χτυπάς τη Θεσσαλία. Αυτό το κάνουν μόνον οι βενιζελικοί της Κρήτης ...και έχουν μάθει να το κάνουν τέλεια.

Όταν σε νικούν, το κάνουν, επειδή είναι ευφείς Μητσοτάκηδες, Βαρδινογιάννηδες ή Κεφαλογιάννηδες. Αν όμως τους αμφισβητήσεις, αμφισβητείς την Κρήτη και τους Κρητικούς. Αν τους κατηγορήσεις, κατηγορείς την Κρήτη και τους Κρητικούς. Αν τους απειλές με ήττα, προσβάλεις την Κρήτη και τους Κρητικούς ...Όλοι πλούσιοι και πετυχημένοι εκαλιώτες, ψυχικιώτες και γλυφαδιώτες ...και ...μόλις απειληθούν, θυμούνται πως κάποτε ήταν "φτωχόπαιδα" από την Κρήτη ...Την Κρήτη, που πλέον τη γνωρίζουν ως τουρίστες, εφόσον την έχουν εγκαταλείψει έναν αιώνα πριν. Εξευτελίστηκε η Ντόρα στην πολιτική σκηνή και μας απείλησε με την ίδρυση κρητικού κόμματος. Αυτή, η οποία, από τότε που υπάρχει στη ζωή, συμμετέχει σε ένα αθηναϊκό καρτέλ της εξουσίας, το οποίο έχει ισοπεδώσει τα πάντα στην Ελλάδα, μόλις έχασε ένα πόστο, άρχισε τις απειλές του "χωρικού".

Η πρωτευουσιάνα θυμήθηκε πως είναι από "χωριό" και μας απείλησε με τους "συγχωριανούς" της ..."Θα σας δείξω εγώ, που δεν με κάνετε αρχηγό" ..."Εγώ, που —στις καλοκαιρινές διακοπές μου— έτρεχα ξυπόλητη στη Χαλέπα, θα κάνω κόμμα με έδρα το Ηράκλειο". Μέχρι τώρα μας έλεγε πως θα γινόταν η πρώτη γυναίκα Πρωθυπουργός, επειδή ήταν έξυπνη και Αθηναία ...Γνήσια Αθηναία, εφόσον διετέλεσε για κάποια χρόνια και "πρώτη"

Αθηναία. Τώρα, που έχασε κάθε προοπτική να γίνει Πρωθυπουργός, έγινε αδικημένη Κρητικιά ... "Ξέχασε" πως είναι Αθηναία. "Ξέχασε" πως είναι μάννα Καρπενησιώτη ... "Ξέχασε" αυτά, τα οποία μέχρι τώρα τη συνέφεραν, γιατί εκεί παιζόταν το παιχνίδι της. Τώρα "θυμάται" άλλα. Αυτό είναι το κόλπο της βενιζελικής συμμορίας και σ' αυτό βοηθά η νησιωτική φύση της Κρήτης.

Αυτή η ιδιαιτερότητα της Κρήτης τούς επιτρέπει να τη χρησιμοποιούν, για να απειλούν τους υπόλοιπους Έλληνες με δήθεν εθνικούς διχασμούς ή εθνικούς διαμελισμούς ... Το παιχνίδι, που ξεκίνησε ο Βενιζέλος. Αυτός, ο οποίος "έβαλε" την Κρήτη στην Ελλάδα και άφηγε πάντα ως υπονοούμενο ότι θα μπορούσε να την "ξαναβγάλει". Το μόνιμο "παιχνίδι" του Βενιζέλου, που, με μέσον την Κρήτη, εκβίαζε την εξουσία της Αθήνας και εξασφάλιζε για τον εαυτό του και την παρέα του την προνομιακή μεταχείριση, η οποία μας οδήγησε στη σημερινή αθλιότητα ... Ο αυθαίρετος "ιδιοκτήτης" της Κρήτης, που, όταν ήθελε, τη χρησιμοποιούσε για τα "παιχνίδια" του ... "Κάντε μου τα κέφια, γιατί θα το πω στους Κρητικούς και θα... (...ό,τι τον βόλευε εκείνη τη στιγμή)" ... "Ό,τι κάνει σήμερα η εγγονή του. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει κανένας Μακεδόνας με τη Μακεδονία ή Θεσσαλός με τη Θεσσαλία.

Αυτό το παιχνίδι του εκβιασμού πρέπει να τελειώσει και οι αρμόδιοι —για να το τελειώσουν— είναι οι ίδιοι οι Κρητικοί. Αυτοί θα πρέπει να "κόψουν" το παραμύθι της συμμορίας ... Της πανελληνίας συμμορίας, η οποία μονοπωλεί την εξουσία στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και κατακλύβει τον ελληνικό λαό ... Της συμμορίας, που, προκειμένου να μας εκβιάζει, παίζει "παιχνίδια" με τα εθνικά μας συμφέροντα όχι μόνον στην Κρήτη αλλά και στη Θράκη και τη Μακεδονία. Μόνον οι Κρητικοί μπορούν να τους απαγορεύσουν να εμπλέκουν την Κρήτη και τους Κρητικούς στα δικά τους ιδιωτικά παιχνίδια. Μόνον οι Κρητικοί μπορούν να το κάνουν αυτό καθαρά και ντόμπρα ... όπως τους ταιριάζει. Πρέπει να το κάνουν, γιατί, για όσο διάστημα επιβιώνει η συμμορία, κινδυνεύουμε όλοι μας απ' αυτούς.

... Κινδυνεύουμε, γιατί αυτή η "εταιρεία" είναι που σήμερα μας έχει "πουλήσει" στους δανειστές μας. Αυτή είναι που έχει κάνει το "συμβόλαιο του θανάτου" της πατρίδας μας ... Η εταιρεία του Κολεγίου Αθηνών. Συνέβη στην Ελλάδα ό,τι συνέβη σε πολλές επιχειρήσεις ... Επιχειρήσεις, στις οποίες οι ιδιοκτήτες τους δεν έλεγξαν σωστά και εγκαίρως τους "διαχειριστές" τους και στο τέλος εκείνοι τούς "πούλησαν". Όταν δεν ελέγχεις τον διαχειριστή και στο τέλος αυτός φτάνει να έχει λεηλατήσει την εταιρεία, θα έχεις πρόβλημα. Θα την κάνει "προβληματική" και είναι θέμα χρόνου να σου υποδείξει πως είναι "μονόδρομος" η πώλησή της ... Η πώλησή της σε ανθρώπους, τους οποίους επίσης δεν ελέγχεις και είναι δεδομένο πως θα τους έχουν δώσει τα ποσοστά τους.

Αυτό ακριβώς έγινε εις βάρος της Ελλάδας από τη συμμορία των "σώγαμπρων" ... Από τη συμμορία του Βενιζέλου και του Μπενάκη. Έκαναν χρήση της εμπειρίας τους και μας οδηγούν σε νέα εθνική καταστροφή. Αυτοί, οι οποίοι μας οδήγησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή και στη Χούντα, έρχονται τώρα να μας ισοπεδώσουν πλήρως. Οι "σώγαμπροι", που έφαγαν τις περιουσίες των "πεθερικών" τους, έκαναν το ίδιο με την πατρίδα μας. Κυβέρνησαν την Ελλάδα πρακτικά ανεξέλεγκτοι και την "έφαγαν" στην κυριολεξία ... Τη λεηλάτησαν, την υπερχρέωσαν και τώρα την ξεπουλάνε ... Την ξεπουλάνε εις βάρος του λαού της και άρα των ιδιοκτητών της και οι ίδιοι παίρνουν τις προμήθειές τους.

Από τα ίδια ομόλογα θα πληρωθούν και οι τοκογλύφοι δανειστές μας και οι τοκογλύφοι βενιζελικοί τραπεζίτες και διαπλεκόμενοι ... Οι "ήρωες" όλων των εποχών ... Οι "τζάμπα μάγκες" της ελληνικής ιστορίας και βέβαια της ελληνικής οικονομίας. Αυτοί είναι, που έχουν

μεθοδεύσει τα πάντα εις βάρος μας. Κλέβουν δημόσια περιουσία οι ιμπεριαλιστές ως κράτη και κλέβουν τέτοια και οι βενιζελικοί ως ιδιώτες. Κλέβουν, για παράδειγμα, οι Γερμανοί τον ΟΤΕ και διεκδικούν οι Βαρδινογιάννηδες τη ΔΕΗ. Μας πίνει το "αίμα" η Goldman Sachs και το ίδιο κάνει και η Eurobank του Λάτση ...Το τέλος μας φαίνεται προδιαγεγραμμένο. Αυτό, το οποίο μένει να δούμε, είναι, αν θα ολοκληρωθεί αυτή η "σφαγή" ή αν θα εμφανιστεί κάποιος "από μηχανής θεός" για να μας σώσει.

14,5 τρις...

...Ο μαγικός αριθμός, που θα σώσει την Ελλάδα.

Αυτός ο αριθμός είναι ο χειρότερος εφιάλτης των βενιζελικών. Τι είναι αυτός ο αριθμός; Η "αρτηριακή" "πίεση" του "αφεντικού" τους. Το συνταγματικά προσδιορισμένο όριο της "φυσιολογίας" του αμερικανικού "οργανισμού". Αν αυτός ο "οργανισμός" ξεπεράσει αυτήν την "πίεση", θα τα "τινάξει" και θα τους αφήσει "ορφανούς". Το σύστημα μοιάζει σήμερα με τον αντιδραστήρα της Φουκοσίμα. Είναι έτοιμο να "εκραγεί" και όλα τα μέτρα που λαμβάνουν, για να μην συμβεί αυτό, στην πραγματικότητα είναι ημίμετρα, τα οποία απλά καθυστερούν το αναπόφευκτο. Τα κρατικά χρήματα, που οι κυβερνήσεις δίνουν στις τράπεζες, για να τις σώσουν βραχυπρόθεσμα, είναι σαν το νερό που πετάνε με αντλίες οι λάπωνες στον αντιδραστήρα της Φουκοσίμα, για να μην "εκραγεί". Χρόνο "αγοράζουν", για να δούνε τι θα κάνουν, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς δεν μπορούν να βρουν λύση για την επόμενη μέρα.

Ενεργοποίησαν μια μηχανή του "κιμά", που κατασπαράζει λαούς και κράτη και δεν μπορούν να τη σταματήσουν. Έχουν μετατρέψει την παγκόσμια κοινωνία σε μια "ζούγκλα", επειδή νόμιζαν ότι τους συμφέρει να κατασπαράζουν τους αδύναμους. Αμόλησαν σ' αυτήν ένα αχόρταγο τραπεζικό "τέρας" και τώρα, που τα έχουν "κατασπαράξει" όλα, ήρθε και η δική τους η σειρά. Ο ένας θα φάει τον άλλο, γιατί έτσι λειτουργούν οι ζούγκλες. Ο τελικός νικητής απλά θα πεθάνει από την "πείνα" σε μια οικονομία που μοιάζει με "έρημο" ...Σε μια οικονομία που δεν λειτουργεί και ως εκ τούτου δεν μπορεί να ταΐσει κανέναν. "Νόμιζαν" ότι θα σταματήσει μόνη της η "μηχανή", όπως "νόμιζε" ο Γκρίσπαν ότι τα πολλά μικρά ιδιωτικά συμφέροντα μπορούν να περιορίζουν τα λίγα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα ... "Νόμιζαν" αλλά με τα "νομίσματα" δεν πας μακριά. Σε καμία ζούγκλα τα πολλά κουνέλια ποτέ δεν κατόρθωσαν να περιορίσουν τα λίγα λιοντάρια.

Τώρα κατάλαβαν πως είναι λάθος ο σχεδιασμός τους, αλλά δεν υπάρχει δρόμος γυρισμού. Ολοένα και περιορίζονται αριθμητικά οι ισχυροί του κόσμου, γιατί, ελλείψει "θηραμάτων", θα επιδοθούν στον "κανιβαλισμό". Κατασπαράζοντας αναγκαστικά ο ένας τον άλλο, θα γίνονται διαρκώς ισχυρότεροι σε έναν κόσμο έρημο. Όταν ο Σόρος δεν θα έχει άλλους "κοινούς" ανθρώπους να κατασπαράξει, αναγκαστικά θα γίνει "κανίβαλος" και θα στραφεί εναντίον του "συντρόφου" Μπάφετ. Αυτό το ανηλεές "κοσκίνισμα" δύναμης διαρκώς επιβαρύνει μια κατάσταση, η οποία είναι φανερό πως δεν μπορεί να λειτουργήσει. Ολόκληρος ο Πλανήτης έχει παραδοθεί σε μερικές χιλιάδες οικογενειών. Ολόκληρη η Ελλάδα έχει παραδοθεί σε μια πενηντάδα οικογενειών. Θέμα χρόνου είναι να έρθουν όλοι αυτοί

αντιμέτωποι με τον ωκεανό των λαών και των ανθρώπων και να χάσουν ό,τι έχουν και δεν έχουν.

Πιστεύουμε ότι η Νέα Τάξη και οι εκλεκτοί της θα πέσουν θύματα της ίδιας της ιδιωτικοποίησης που πρεσβεύουν ...Της άκρατης ιδιωτικοποίησης των πάντων ...Της ιδιωτικοποίησης, η οποία δεν έχει "ούτε ιερό ούτε όσιο" ...Της ιδιωτικοποίησης, η οποία δεν σέβεται κανέναν όρο και κανέναν κανόνα. Αρκεί να πούμε μια λέξη, που οι πάντες "ξέρουν", αλλά ελάχιστοι μπορούν να "γνωρίζουν" τι ακριβώς μπορεί να σημαίνει. Όλοι έχουν ακούσει και άρα ξέρουν τη λέξη Wikileaks. Τι σημαίνει όμως για τη σημερινή κατάσταση αυτή η λέξη; Η λέξη αυτή σηματοδοτεί μια πρωτοφανή για την εξουσία κατάσταση. Στην πραγματικότητα είναι οι πρώτες "σταγόνες" διαρροής από ένα "φράγμα", το οποίο είναι έτοιμο να "σπάσει" και να σκορπίσει την καταστροφή. Είναι η αρχή ενός "φαινομένου", που τώρα δείχνει τα πρώτα του συμπτώματα ...Ενός "φαινομένου", που ούτε φαντάζονται οι αδαείς πού θα οδηγήσει.

Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί θεωρούμε ότι η Νέα Τάξη Πραγμάτων θα καταρρεύσει ως χάρτινος πύργος. Θα καταρρεύσει και θα λεηλατηθεί συγχρόνως. "Σκόνη και θρύψαλα" θα γίνει. Δεν θα γίνει αυτό, το οποίο γινόταν μέχρι τώρα. Δεν θα την "κληρονομήσει" κάποια επόμενη Τάξη Πραγμάτων, γιατί δεν υπάρχει τέτοια. Δεν θα την "κληρονομήσει" κάποιος επόμενος κυρίαρχος, ώστε να διατηρήσει τα υπάρχοντα "δομικά" της στοιχεία και να τα προσαρμόσει στις δικές του ανάγκες. Οι σημερινοί κυρίαρχοι του Κόσμου ρισκάρουν τα πάντα, "ποντάροντας" τα πάντα στην υπάρχουσα Τάξη. Αν αυτή η Τάξη καταρρεύσει, δεν υπάρχει οργανωμένη δύναμη να την "παραλάβει". Αυτό όμως είναι επικίνδυνο για τους σημερινούς ευνοημένους της. Γιατί; Γιατί οι σημερινοί άρπαγες και δολοφόνοι θα αφεθούν απροστάτευτοι στη μήνη των λαών. Γιατί, μόνον όταν μια επόμενη Τάξη "κληρονομεί" την προηγούμενη, διασφαλίζεται η ασφάλεια των πάντων ...Η ασφάλεια τόσο των μυστικών πληροφοριών όσο και των προσώπων, που αφορούν αυτές οι πληροφορίες.

Το φαινόμενο "Wikileaks" γι' αυτό είναι τρομακτικό. Όχι γι' αυτά, τα οποία έχει "δημοσιοποιήσει" το ίδιο, αλλά γι' αυτά, τα οποία "υπόσχεται" ότι θ' ακολουθήσουν. Στην πραγματικότητα μάς "δείχνει" το μέλλον. Μας "λέει" πως ήδη έχει αρχίσει να χάνεται ο έλεγχος των πληροφοριών. Μας "λέει" πως δεν θα υπάρξει οργανωμένη "μετάβαση" από τη μία κατάσταση στην άλλη. Αυτό σημαίνει πως, όπως κάποιοι υπάλληλοι συμμετείχαν στο "πλιάτσικο" των διαφόρων ΔΕΚΟ, "ιδιωτικοποιώντας" τα πόστα τους και γεμίζοντας τις ιδιωτικές τους "τσέπες", έτσι θα γίνει και με τις μυστικές υπηρεσίες ...Αυτά, τα οποία αναφέραμε ως "ιερά και όσια" για όλες τις Τάξεις Πραγμάτων. Όταν η αμερικανική οικονομική κρίση αρχίσει να δείχνει ανίκητη και η κατάσταση μη αναστρέψιμη, θα δούμε πράγματα πρωτοφανή. Τι είδους πράγματα; Θα δούμε πράκτορες μεγάλων μυστικών υπηρεσιών να αρπάζουν πληροφορίες και να τις "ιδιωτικοποιούν" ...Να πηγαίνουν και να εκβιάζουν τους πλούσιους και τους ισχυρούς αυτού του κόσμου. Ό,τι έγινε ήδη με τον υπάλληλο Φαλσιανί, που έκλεψε ένα CD με τα ονόματα των καταθετών της τράπεζας HSBC στην Ελβετία.

...Απλά πράγματα. Γι' αυτόν τον λόγο αναφερθήκαμε στη "φυσιολογία" των ΗΠΑ. Οι ΗΠΑ είναι θέμα χρόνου να φτάσουν στο σημείο να μην μπορούν να προσφέρουν ένα καλό επίπεδο ζωής στους υπαλλήλους της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ...Στους υπαλλήλους, οι οποίοι διαχειρίζονται τις πληροφορίες αυτής της κυβέρνησης. Αν αυτές οι πληροφορίες —των οποίων η διαχείριση προσφέρει ένα καλό επίπεδο ζωής στους υπαλλήλους— πάψουν να το καταφέρνουν αυτό, θα γίνουν κεφάλαιο προς λεηλασία. Όταν ο φτωχός υπάλληλος συνειδητοποιήσει πως δεν υπάρχει προοπτική για την καριέρα του —και όχι μόνον δεν θα θεωρεί πως ρισκάρει να χάσει μια προσοδοφόρα εργασία, αλλά θα έχει μπροστά του και ένα κεφάλαιο που θα μπορεί να τον κάνει πλούσιο—, θα "δει" με άλλο "μάτι" τις πληροφορίες

...Θα δει με άλλο "μάτι" το αντικείμενο της δουλειάς του. Ειδικά τις πληροφορίες, οι οποίες δεν θα θίγουν τα αμερικανικά συμφέροντα ενός "τελειωμένου" ιμπεριαλισμού και θα θίγουν αποκλειστικά κυβερνήσεις και ιδιώτες διεφθαρμένους άλλων κρατών.

Για ποιον λόγο ένας πράκτορας να μην γεμίσει ένα CD με μια τέτοια "πραμάτεια" και να μην βγει στην αγορά να την πουλήσει; Πολλοί ενδιαφερόμενοι θα υπάρξουν, για ν' αγοράσουν το περιεχόμενό του. Είναι θέμα χρόνου λοιπόν ν' αρχίσουν τέτοιες πληροφορίες να "μετακινούνται" και ν' αλλάζουν "χέρια". Στο μέλλον τέτοια φαινόμενα θα είναι καθημερινά. Ένας οποιοσδήποτε υπάλληλος της CIA ή της DIA θα μπορεί να γίνει πλούσιος μέσα σε μια στιγμή. Θα αρπάζει φακέλους με διάφορα ονόματα ανθρώπων από διάφορα κράτη και θα αρχίζει τους εκβιασμούς. Κάποιους από αυτούς τους ανθρώπους θα τους "κάψει" προκαταβολικά, για να δημιουργήσει "αγορά" και θα ξεκινήσει το πανηγύρι. Κάποιοι διεφθαρμένοι ηγέτες ή μεγιστάνες θα "καούν" γρήγορα και θεαματικά, για να πληρώσουν γρήγορα και πολλά εκείνοι, οι οποίοι θα θέλουν να "σωθούν".

Γιατί λοιπόν να μην υποθέσουμε ότι μέσω της σημερινής Wikileaks κάποια μαφία των μυστικών υπηρεσιών δεν έχει ξεκινήσει το "παιχνίδι" της; Γιατί να μην υποθέσουμε ότι με αυτόν τον τρόπο στέλνει "μηνύματα" προς κάποιους ενδιαφερόμενους; Γιατί να μην υποθέσουμε ότι οι σημερινές διαρροές δεν είναι τίποτε άλλο από προειδοποιητικές "μπαλοθιές" συμμοριών των μυστικών υπηρεσιών; Ως μαφία πληροφοριών δημιουργεί πρώτα "τζάμπα" την αγορά της και στη συνέχεια θα πουλάει σε όποιον ενδιαφέρεται και μπορεί να πληρώσει τις πιο σημαντικές πληροφορίες. Γνωρίζει κάποιος τι είδους και τι όγκου πληροφορίες έχουν στα χέρια τους και δεν τις δημοσιεύουν;

Αν, για παράδειγμα, αυτοί έχουν υπό την κατοχή τους φακέλους ελληνικού ενδιαφέροντος, μπορούν να τους πουλήσουν "χρυσάφι" ...Φάκελοι στη CIA ή τη British Intelligence με ονόματα τύπου Βενιζέλος, Παπανδρέου, Μητσοτάκης, Λαμπράκης, Βαρδινογιάννης, Λάτσης, Κόκκαλης κλπ., είναι βέβαιο ότι υπάρχουν. Είναι βέβαιο ότι θα ενδιαφέρονταν οι ίδιοι να τους αγοράσουν, για να "σβήσουν" τα ίχνη τους στη νέα επικίνδυνη εποχή, κατά την οποία δεν θα "επιβιώσουν" τα "αφεντικά" τους. Είναι βέβαιο ότι και πολλοί άλλοι Έλληνες θα ήθελαν να μάθουν αυτά, τα οποία γράφονται σ' αυτούς τους φακέλους. Είναι βέβαιο ότι πολλοί αντίπαλοι ή ανταγωνιστές τους θα πλήρωναν όσο-όσο γι' αυτούς τους φακέλους.

Αν καταρρεύσει ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός, θα ξεκινήσει ένα "παζάρι", το οποίο δεν έχει ξαναγίνει στην ανθρώπινη ιστορία. Θα δούμε πρωτοφανή πράγματα. Πράγματα, τα οποία δεν έχουμε ξαναδεί, γιατί ποτέ μέχρι σήμερα το σύστημα δεν έχει βρεθεί σε συνθήκες ελεύθερης "πτώσης". Ακόμα και η Σοβιετική Ένωση, που έπεσε απότομα, είχε μια "αγκαλιά" να την περιμένει. Την ΚGB ή τη Στάζι την "κληρονόμησε" η Νέα Τάξη και η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης δεν οδήγησε σε "παζάρι". Υπήρχε "κληρονόμος" και προστάτευσε τόσο τις πληροφορίες όσο και τους ανθρώπους που αφορούσαν οι πληροφορίες αυτές. Επιβίωσαν άνθρωποι σαν τη Μέρκελ, τον Πούτιν, τον Αμπράμοβιτς, αλλά και τον Κόκκαλη, τον Φλωράκη ή την Παπαρήγα.

Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε σχεδόν βέβαιο ότι οι επικεφαλής της PAX HEBRAICA θα κινδυνεύσουν από τη δική τους αντίληψη των πραγμάτων. Οι απόλυτοι εκφραστές της απόλυτης ιδιωτικοποίησης των κρατικών μέσων θα είναι τα μεγαλύτερα θύματά της. Γιατί; Γιατί πώς θα επιβιώσουν όλοι αυτοί σε έναν κόσμο που θα γνωρίζει τον ρόλο τους και όπου δεν θα μπορεί να τους προστατεύσει κανένας; Πώς θα επιβιώσουν οι "φονιάδες" των λαών τύπου Ρότσιλντ, Ροκφέλερ, Σόρος, Γκρίνσπαν, Μπενράνκε, Τρισέ, Στρος Καν, Σαρκοζί,

Giorgo κλπ., αν διαρρεύσουν οι πληροφορίες, που έχουν γι' αυτούς οι κορυφαίες μυστικές υπηρεσίες του κόσμου; ...Θα τους κατασπαράξουν με τα δόντια τους οι λαοί.

Το ακόμα χειρότερο γι' αυτούς είναι πως ζούμε σε έναν κόσμο, όπου η πληροφορία κυκλοφορεί με απίστευτες ταχύτητες. Ο κόσμος είναι πιο μικρός από ποτέ. Αν καταστραφούν οι κορυφαίοι αυτής της Τάξης, θα παρασύρουν και τους δικούς τους ανθρώπους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη αυτού του Πλανήτη. Ανάμεσά τους και τους συνεργάτες τους στην Ελλάδα ...Τους βενιζελικούς του Κολεγίου Αθηνών. Ποιος θα προλάβει να αμυνθεί και να καθυστερήσει τις εξελίξεις; Οι Έλληνες μπορεί, εξαιτίας της σημερινής οικονομικής κρίσης, να είναι φτωχότεροι από ποτέ, αλλά —ειδικά σήμερα— είναι και πιο μορφωμένοι από ποτέ. Μπορούν να καταλάβουν τι συμβαίνει. Επειδή μάλιστα αυτοί ήταν και άπληστοι, δημιούργησαν τεράστιες αποστάσεις από τον μέσο Έλληνα ...Αποστάσεις, οι οποίες δεν επιτρέπουν τη δημιουργία συμπάθειας ή συμπόνοιας. Όσο συμπόνεσε ο Παπανδρέου ή ο Παπακωνσταντίνου τους Έλληνες, τόσο θα τους συμπονέσουν κι αυτοί όταν θα έρθει η σειρά τους.

Είμαστε απόλυτα βέβαιοι ότι όλοι αυτοί, που μας πρόδωσαν, γνωρίζουν, πως δεν έχουν πλέον καμία κάλυψη. Τους το εξηγεί κάθε μέρα ο Πάγκαλος, ο οποίος, κάθε φορά που βγαίνει στον δρόμο για να περπατήσει, δοκιμάζει την τύχη του. Ο κόσμος, ακόμα κι αν δεν είναι απόλυτα σίγουρος για την ταυτότητά τους, είναι βέβαιο πως έχει αρχίσει να τους υποψιάζεται. Όταν θα βεβαιωθεί απόλυτα για τις υποψίες του, τότε είναι που θ' αρχίσουν τα δύσκολα. Αν τώρα κάποιος από αυτούς τους προδότες δεν μπορούν να βγουν στο δρόμο, φοβούμενοι τους προπηλακισμούς, σύντομα τα πράγματα θα χειροτερέψουν. Κάποιοι θα πρέπει να φύγουν από τη χώρα, προκειμένου ν' αποφύγουν τα λιντσαρίσματα. Δεν είναι δυνατόν να έχεις προδώσει έναν λαό, να έχεις παραδώσει την πατρίδα του σε ξένους και να θέλεις να ζεις χωρίς προβλήματα ανάμεσά του, επειδή απλά το έκανες "έξυπνα". Είτε έξυπνα, όπως οι σύγχρονοι προδότες, είτε με κουκούλες, όπως οι πατέρες τους, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Πάλι θα τρέχουν στις πρεσβείες, για να τους σώσουν τα αφεντικά τους. Θα ζηλεύουν τον Χριστοφοράκο, που "καθάρισε" νωρίς.

Γι' αυτό κάναμε λόγο για "κοσκίνισμα". Αυτό, το οποίο κάνει την κατάσταση εξαιρετικά δυσμενή γι' αυτούς είναι η σημερινή τεράστια οικονομική κρίση. "Κοσκινίζει" διαρκώς μεγάλες μερίδες του ελληνικού λαού και τις "πετάει" στη φτώχεια. Κάθε μέρα νέοι Έλληνες μπαίνουν σ' αυτήν τη φτώχεια. Οι μόνοι, οι οποίοι παραμένουν μόνιμα στην πλούσια μεριά του "Φεγγαριού" είναι οι βενιζελικοί. Αν, για λόγους "παράδοσης", μέχρι τώρα κάποιος τους συμπαθούσαν, σήμερα πλέον τους βλέπουν με αρκετή καχυποψία. Γιατί; Γιατί ο μέσος Έλληνας δεν μπορεί πλέον να ταυτιστεί μαζί τους. Είναι ελάχιστοι, είναι βαθύπλοτοι και δεν μπορούν να επιτύχουν τις ταυτίσεις που επιτύγχαναν στο παρελθόν ...Τις ταυτίσεις, οι οποίες κάποτε τους προστάτευαν. Αν αυτή η καχυποψία γίνει μίσος, τότε όλα τελείωσαν γι' αυτούς.

Αυτόν τον στόχο εξυπηρετεί το κείμενό μας. "Δείχνουμε" αυτούς, τους οποίους πρέπει να προσέχει ο πολίτης. "Δείχνουμε" αυτούς, για τους οποίους πρέπει ν' αναζητάμε πληροφορίες από τις "διαρροές". Στο κείμενο αυτό μάς αρκεί να εντοπίσουμε το "πρόβλημα" και να το απομονώσουμε από τις "άμυνές" του. Να εντοπίσουμε ποιοι και γιατί μάς οδήγησαν στο "σφαγείο" του ΔΝΤ. Να στρέψουμε το κεφάλι του αναγνώστη προς συγκεκριμένη κατεύθυνση, για να μην παρασύρεται από οφθαλμαπάτες. Από εκεί και πέρα ο χρόνος και οι "διαρροές" θα μας επιβεβαιώσουν. Δεν έχουμε πρόβλημα να περιμένουμε, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν απομένει πολύς χρόνος.

Γι' αυτόν τον λόγο ξεκινήσαμε το κείμενό μας και την ανάλυση περί του "ξέρω" και του "γνωρίζω". Αν γνωρίζουν οι Έλληνες το πρόβλημα και τους υπευθύνους, έχουν μεγάλη πιθανότητα να το λύσουν. Για όσο διάστημα απλά το "ξέρουν", γιατί περνάνε από μπροστά τους ονόματα και φήμες, τίποτε δεν θα καταφέρουν. Πρέπει να το "γνωρίζουν" το πρόβλημα και άρα να το κατέχουν. Να βλέπουν τι γίνεται γύρω τους, γιατί μόνον η "γνώση" μοιάζει με το "φως". Μόνο το φως δίνει ασφάλεια σε έναν άνθρωπο, ο οποίος "περπατάει" μέσα σε ένα επικίνδυνο περιβάλλον ...Αυτήν τη γνώση-φως αναζητούμε.

Ό,τι και να κάνει κάποιος, δεν μπορεί να νικήσει το φως. Ακόμα και με την ακαριαία εμφάνισή του, μπορεί ν' αλλάξει τα πάντα. Είναι σαν να βρίσκεσαι μέσα σε ένα σκοτεινό δωμάτιο με την οικογένειά σου και μαζί με έναν άνθρωπο, ο οποίος μέσα στα χρόνια σε έχει πείσει πως είναι "άγιος", αλλά δεν τον βλέπεις τι κάνει. Δεν τον ελέγχεις απόλυτα, αλλά τον πιστεύεις σ' αυτά που σου λέει. Αν όμως για κλάσματα του δευτερολέπτου ανοίξει το φως και τον δεις να κακοποιεί ένα παιδί σου, τι θα συμβεί; Αλλάζει όλη σου η ζωή. Χίλια χρόνια παρελθούσης προπαγάνδας μπορούν να ακυρωθούν από μια στιγμιαία ματιά. Χίλια χρόνια μελλοντικής προπαγάνδας δεν μπορούν να ακυρώσουν αυτό, το οποίο προέκυψε από μια στιγμιαία ματιά. Γιατί; Γιατί μετά από αυτήν την ματιά τίποτε δεν θα είναι όπως πριν. Τίποτε και κανένας δεν μπορεί να σε πείσει, για να σου αλλάξει αυτό, το οποίο είδες. Ό,τι και να σου πει ο "άγιος", ό,τι και να σου δείξει, αυτό που είδες δεν αλλάζει. Αυτό κινδυνεύουν να πάθουν τώρα οι βενιζελικοί.

Επί σαράντα και πλέον χρόνια παρουσιάζονται σαν η "ιερή αγελάδα" του πολιτικού μας συστήματος ...Οι "ήρωες", οι οποίοι αγωνίστηκαν κατά της Χούντας ...Οι "ήρωες", οι οποίοι νίκησαν τη Δεξιά και έφεραν την "Αλλαγή" ...Οι "έξυπνοι" άνθρωποι, οι οποίοι έγιναν πλούσιοι με τον σταυρό στο χέρι, επειδή ήταν άξιοι. Οι "καλοί" άνθρωποι, τους οποίους θα έπρεπε να τους εμπιστευόμαστε "τυφλά" ...Τόσο τυφλά, που δεν θα εμπιστευόμασταν ούτε τα συναισθήματα που μας προκαλούσαν οι φάτσες κάποιων από αυτούς. Τώρα ήρθε η ώρα της αποκάλυψης. Αυτός είναι ο στόχος αυτού του κειμένου. Να ανοίξει έστω και στιγμιαία ένα αμυδρό "φως" της λογικής, για να δει ο κάθε Έλληνας τι συμβαίνει. Στόχος του κειμένου είναι να εκπαιδεύσει τον κάθε Έλληνα ν' ανοίγει το "φως" κάθε φορά που θέλει να "δει" ...Να τον εκπαιδεύσει ν' αναζητά την αλήθεια από τα δεδομένα που πάντα υπάρχουν γύρω του.

Γι' αυτόν τον λόγο σε ένα τέτοιο κείμενο με τόσο συγκεκριμένο αντικείμενο μιλήσαμε γενικά για την αξία της γνώσης. Γι' αυτόν τον λόγο δεν θεωρήσαμε ως πρώτη προτεραιότητα να περιγράψουμε μέσα σε λίγες σελίδες την άποψή μας γι' αυτούς που μας πρόδωσαν. Δεν θεωρήσαμε ως πρώτη προτεραιότητα να εξασφαλίσουμε τη "γρήγορη" απόδοση ενός μικρού κειμένου. Δεν θέλαμε απλά να "ξέρει" ο αναγνώστης ποιοι τον πρόδωσαν ...Θέλαμε πρωτίστως να "γνωρίζει" πώς λειτουργούν αυτοί, οι οποίοι προδίδουν. Αν ο αναγνώστης το καταλάβει αυτό, μπορεί στη συνέχεια ν' ανακαλύψει και μόνος του ποιοι τον πρόδωσαν και γιατί το έκαναν αυτό. Θέλαμε να "γνωρίζει" ο αναγνώστης πώς καταλαβαίνεις τους προδότες, όταν υπάρχει προδοσία. Αν καταφέραμε να "εκπαιδεύσουμε" στοιχειωδώς τους αναγνώστες μας με αυτό το κείμενο, είμαστε απόλυτα ευχαριστημένοι. Αν οι Έλληνες εκπαιδευτούν στην αναζήτηση των λύσεων σε σύνθετα προβλήματα, δεν έχουν να φοβούνται τίποτε.

Θεωρούμε ως υπέρτατη αξία αυτού του κειμένου την "πορεία" του ...Την "πορεία" της ανάλυσης, η οποία οδηγεί στη γνώση μέσω της λογικής "ψηλάφησης". Και μόνον με την κοινοποίηση ενός τέτοιου κειμένου, μπορεί ν' αλλάξουν πολλά πράγματα στην πατρίδα μας. Γιατί; Γιατί ανοίγει μια νέα συζήτηση για θέματα, τα οποία μέχρι τώρα ήταν ταμπού για την ελληνική κοινωνία ...Θέματα, τα οποία τα είχε "τακτοποιημένα" το σύστημα ...Θέματα, για τα οποία η εξουσία δεν άφηνε ποτέ και κανέναν να έχει διαφορετική άποψη από την "επίσημη"

...δηλαδή τη δική της. Αυτό, με το συγκεκριμένο κείμενο, αλλάζει. Αν δέκα εκατομμύρια Ελλήνων διαβάσουν αυτό το κείμενο, η Ελλάδα θα 'αλλάξει', ακόμα κι αν δεν σηκωθεί ούτε ένας από αυτούς από την καρέκλα του.

Γιατί θα αλλάξει, ακόμα κι αν δεν κάνουμε τίποτε; Γιατί θα έχουν πρόβλημα οι "ηθοποιοί" στην παράστασή τους. Όσο χοντρόπετσοι κι αν είναι, θα δυσκολεύονται να αποδώσουν στους ρόλους τους, όταν δεν θα είναι σίγουροι για το πόσο πείθουν ή όχι το κοινό που τους παρακολουθεί ...Όταν θα γνωρίζουν πως δεν έχουν την προστασία του σκότους κάθε φορά που το απαιτεί ο ρόλος τους. Δεν μπορεί να λειτουργήσει μια παράσταση θεάτρου σκιών, όταν ανάψει φως ...ακόμα κι αν δεν έχει αλλάξει τίποτε άλλο σ' αυτήν. Αυτό θέλουμε να πετύχουμε με αυτό το κείμενο. Να κάνουμε τον αναγνώστη να σκέφτεται για το πού βρίσκονται οι πρωταγωνιστές, όταν χάνονται στη "σκιά". Να τους "βλέπει" με το μυαλό ...ακόμα κι όταν δεν "φαίνονται" με τα μάτια ...Να μην είναι αγαθός ...Να καταλαβαίνει πως δεν είναι δυνατόν να φεύγει ο Λαμπράκης το '44 από την Ελλάδα και να επιστρέφει σαν αντιστασιακός ...Να καταλαβαίνει πως δεν είναι δυνατόν να ιδρύεται το 1972 η Motor Oil και η Χούντα να είναι "Δεξιά".

Αυτή είναι η αξία του να "γνωρίζεις" κάτι πραγματικά και όχι απλά να το "ξέρεις" ή να το έχεις ακούσει. Να το "γνωρίζεις" σαν τον γλωσσολόγο, ο οποίος ανακαλύπτει την άγνωστη λέξη από την ετοιμολογία της. Αυτή είναι η αξία του "φαρέματος" της γνώσης μέσα από τη λογική. Ο αναγνώστης αυτού του κειμένου, είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί μαζί μας, είναι βέβαιον ότι, εξαιτίας της ανάλυσης, θα έχει αλλάξει λίγο την οπτική "γωνία" που "βλέπει" τα πράγματα. Είτε του αρέσει το "ψάρι" που εμείς πιάσαμε είτε όχι, ένα είναι βέβαιον ...Έχει μάθει κι αυτός να βρίσκει "ψάρια" ...Είναι βέβαιον ότι το "ψάρι", που στο τέλος θα φάει, δεν θα είναι το ίδιο μ' αυτό που τον "ταΐζει" εδώ και δεκαετίες το σύστημα ...Μπορεί να μην είναι το δικό μας, αλλά δεν θα είναι ούτε το δικό τους.

Σ' ό,τι αφορά το τι πιστεύουμε ότι θα γίνει στο άμεσο μέλλον με την Ελλάδα, ένα έχουμε να πούμε. Είμαστε τυχεροί. Πολύ τυχεροί, αν σκεφτεί κάποιος την ισχύ των εχθρών που έχουμε απέναντί μας και θέλουν να μας αφανίσουν ως λαό και ως κράτος. Η τύχη μας είναι πως δεν είμαστε μόνοι μας. Δύσκολα έως τραγικά θα ήταν τα πράγματα, αν η Ελλάδα ήταν ένα μεμονωμένο φαινόμενο μέσα σ' έναν κόσμο που ευημερούσε. Σε μια τέτοια περίπτωση θα μας διέλυαν τα αφεντικά των βενιζελικών ...Τα αφεντικά της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, της Goldman Sachs ή της Deutsche Bank.

Όμως, δυστυχώς γι' αυτούς, η Ελλάδα και οι Έλληνες δεν είναι μόνοι τους. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει κράτος, που να διαφέρει από την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα. Το μέλλον είναι δύσκολο για όλους τους λαούς κι αυτό σημαίνει πως όλοι οι λαοί βρίσκονται σε έναν κοινό παρανομαστή με τους Έλληνες. Όλοι βρίσκονται στο ίδιο "ρινγκ" με τους ίδιους αντιπάλους ...Κοινούς αντίπαλους έχουν όλοι οι λαοί με τους Έλληνες ...και αυτοί είναι οι τοκογλύφοι ...Η συμμορία, που είναι γνωστή σε όλους μας με το ψευδώνυμο "αγορές". Η ιστορία έχει αποδείξει πως, όταν οι Έλληνες βρίσκονται σε κοινό πεδίο μάχης με άλλους λαούς, πάντα διαπρέπουν. Δεν βλέπουμε γιατί να μην διαπρέψουν κι αυτήν τη φορά.

Το έχουν κάνει άπειρες φορές, γιατί αυτή είναι η ιστορία τους. Το έκαναν όταν έπρεπε να σταθούν "όρθιοι" απέναντι στην Περσική Αυτοκρατορία όχι μόνον για τους εαυτούς τους, αλλά και για τους υπόλοιπους λαούς. Το έκαναν όταν έπρεπε να σταθούν "όρθιοι" απέναντι στη Ναζιστική Αυτοκρατορία όχι μόνο για τους εαυτούς τους, αλλά και για τους υπόλοιπους λαούς. Αυτό έκαναν πάντα και αυτό θα κάνουν πάντα, γιατί αυτός είναι ο προγραμματισμός του DNA τους. Οι Έλληνες θα είναι πάντα η "αχίλλειος" Δύναμη της ανθρωπίνης κοινωνίας

...Θα είναι πάντα ο Αχιλλέας, ο οποίος θα στρέφεται εναντίον της Τροίας, αγνοώντας το κόστος ...Ο Μέγας Αχιλλέας, ο οποίος πάντα αναζητούσε τη δόξα, χωρίς να λογαριάζει το κόστος.

Τώρα, όσο κι αν αυτό βέβαια φαίνεται δύσκολο, θα πρέπει οι Έλληνες να σταθούν απέναντι στη λαίλαπα της Νέας Τάξης. Αυτό το κεντρικό σύστημα επιτίθεται στην Ελλάδα ...Το σύστημα, που ο "παρακατιανός" Γιωργάκης ονομάζει "Παγκόσμια Διακυβέρνηση". Αυτό το σύστημα επιτίθεται στην Ελλάδα με τα όπλα που δημιούργησε ο ίδιος ο ελληνισμός. Της επιτίθενται αυτοί, οι οποίοι έμαθαν τον ιμπεριαλισμό από τον Θουκυδίδη ...Της επιτίθενται αυτοί, οι οποίοι "πουλάνε" δημοκρατία σ' αυτόν τον κόσμο. Της επιτίθενται με στόχο να τη διαλύσουν και ν' απαλλαγούν άπαξ από τον ελληνισμό. Εξαιτίας αυτής της σιγουριάς τους κάνουν αυτό, το οποίο δεν τόλμησαν να κάνουν ποτέ άλλοτε. Έχουν πλησιάσει τα "καράβια" των Ελλήνων, γιατί νομίζουν ότι είναι "άοπλοι". Αυτό θα αποδειχθεί ότι είναι ΛΑΘΟΣ μέγα ...Έκπληξη τους περιμένει ...και μάλιστα μεγάλη.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'